

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1896

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1897

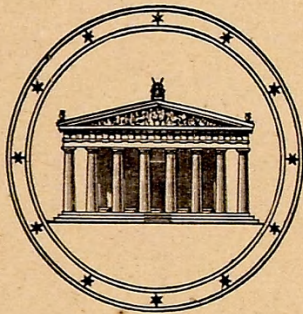
Ἀρχαι

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1896

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1897

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ευεργέται τῆς Ἑταιρείας	Σελ. 3
Διοικητικόν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας	» 4
Ἐπιτίμιοι ἑταῖροι	» 5
Τακτικοὶ ἑταῖροι	» 6
Ἐκθεσίς τῶν πεπραγμένων τῆς Ἑταιρείας.	» 9
Ἐκθεσίς τοῦ Λογιστοῦ	» 38
Πίναξ Α' Γενικός ἰσολογισμός τῆς χρήσεως 1896	» 52
Ἀνάλυσις τῆς μερίδος «ἔσοδα καὶ ἔξοδα»	» 54
Πίναξ Β' Ἀπολογισμός τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1896	» 56
Τμῆμα Α' Ἔσοδα	» 56
Πίναξ Γ' Τμῆμα Β' Ἐξοδα	» 58
Πίναξ Δ' Κλίσεις τοῦ ταμείου κατὰ τὸ ἔτος 1896.	» 68
Πίναξ Ε' Πίναξ ἐμφανίων τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896	» 69
Πίναξ Ϛ' Γενικὴ λογοδοσία τοῦ ἔτους 1896	» 72
Προϋπολογισμός τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους 1897	» 74
Ἐκθεσίς τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.	» 79
Τακτικαὶ συνελεύσεις τῶν ἑταίρων	» 85
Ἐκτακτοὶ συνελεύσεις τῶν ἑταίρων	» 86
Ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρείας παραδοθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον	» 91
Ἀνασκαφαὶ τοῦ ἐν Λυκοσοῦρα Ἱεροῦ τῆς Δεσποίνης	» 95
Ἀνασκαφαὶ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν.	» 17
Ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸν ἕξω Κεραμεικὸν	» 20
Ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ παρὰ τὸ Δίπυλον ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ	» 22
Ἀνασκαφὴ τύμβου παρὰ τὸ Ἀμαρούσιον	» 23
Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐλευσίνι	» 26
Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκῆναις	» 29
Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ	» 31

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΡΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΡΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
BENIAMIN ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΡΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἀντιπρόεδρος

Δ. Τσεβανόπουλος

Β' Ἀντιπρόεδρος

Γ. Νικολαΐδης

Γραμματεὺς

Π. Καβαδίας

Σύμβουλοι

Στ. Ἀνδρόπουλος

Γ. Μιστριώτης

Σπ. Βάσης

Ἀντ. Οἰκονόμου

Δ. Θεοφανόπουλος

Ἀνδρ. Σκιᾶς

Π. Καρολίδης

Βαλ. Στάης

Β. Λάκων

Χρ. Τσουντας

Ἦθων Λύδερς

Γ. Τυπάλδος Κοζάκης

Δ. Μακκᾶς

ΕΠΙΤΙΜΙΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

Η Α. Μ. Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ

- Γεώργιος 'Αβέρωφ. 'Εν 'Αλεξανδρεία. R. C. Jebb. Cambridge (England).
Friederich Adler. Berlin.
Otto Benndorf. Wien. R. Kekulé. Berlin.
Max Collignon. Paris. Adolf Kirchhoff. Berlin.
Domenico Comparetti. Firenze. Ulrich Köhler. Berlin.
Alexander Conze. Berlin. Lucien Magne. Paris.
† Ernst Curtius. Berlin. Adolf Michaelis. Strassburg.
Θεόδωρος Δηλιγιάννης. 'Αθήνησι. A. S. Murray. London.
Wilhelm Dörpfeld. 'Αθήνησι. Charles Eliot Norton. Cambridge
Joseph Durm. Karlsruhe. U. S. America.
Sir John Evans. London. F. C. Penrose. London.
Paul Foucart. Paris. G. Perrot. Paris.
Adolph Furtwängler. München. W. M. Ramsay. Aberdeen (Schottland).
Ernst Gardner. Cambridge (England). S. Reinach. Paris.
Percy Gardner. Oxford. Rufus R. Richardson. 'Αθήνησι.
B. L. Gildersleeve. Baltimore. U. Th. D. Seymour. New - Haven
S. America. U. S. America.
Will. Watson Goodwin. Cambridge. U. S. America. 'Ανδρέας Συγγρός. 'Αθήνησι.
† Χαρίλαος Τρικούπης.
Hamdy Bey. 'Εν Κωνσταντινουπόλει. Charles Waldstein. Cambridge
(England).
B. Haussoulier. Paris. Ulrich v. Wilamowitz - Moellendorff. Berlin.
L. Heuzey. Paris.
Th. Homolle. 'Αθήνησι.
-

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1896

Οί δι' άστερίσκου σεσημειωμένοι έταίροι κατέβαλον τήν συνδρομήν των επί είκοσιπενταετίαν, κατ' άκολουθίαν είνε έταίροι ισόδοιοι.

'Αγγελόπουλος 'Αθάνατος Θρασ.	Dörpfeld W.
'Αθηνογένης Γ.	Δουκάκης Σ.
'Αναστασίου Ν.	Δουρούτης 'Αθ.
*'Ανδρόπουλος Σταῦρος	Δραγάτσης 'Ιάκ.
'Ανέξης Δ.	* Δραγούμης Μ.
'Αντωνόπουλος Κ.	* Δραγούμης Στέφ.
'Αραβαντινός Ι.	
Βακράτσας Ε.	'Ελευθεριάδης Σωκρ.
Βαλαωρίτης Ι.	Εὐαγγελίδης Μ.
Βαλλώσης Δ.	Εὐκλείδης Ι.
Βάσης Σ.	Ζατμης 'Αλ.
Βικέλας Δ.	* Ζαχαρίας Δ. Π.
Βλαστός Κ.	Ζητουσιάτης Π.
Βούκρας Δ.	Ζυγομαλάς Α.
Βούρος Ζ. Α.	Ζωγράφος 'Ιω.
Bourguet Emile	
Γαζέπης Γ.	Θεοδωρακάκης Στυλ.
Γεωργακόπουλος Ε.	Θεοφανόπουλος Δ.
Γιαννούλης Β.	
Γκιών Α.	'Ιορδανόπουλος Μ.
Γκαεφ Β.	Judeich Walther
Γρηγοράκης Γρηγόριος	'Ιωαννίδης Π.
Γρηγορίου 'Απόστολος	
Δαμβέρρης Ν.	Καβδαδίας Π.
Δάσιος Σ.	* Καλαποθάκης Μ.
Δεμερτζής Α.	Καλάρκος Κ.
Δήμητσας Μ.	Kalkmann A.
Διγενής Μ.	Καλογερόπουλος Θ.
Διπλαράκος Γ.	Κανάκης Π.
	Καπλάνογλους Π. Κ.

- Καράλης Α.
Καραπάνος Κ.
Καρχούλιας Η.
Καρολίδης Π.
Κασδώνης Γ.
Καστριώτης Π.
Καστρωμένος Α.
Κατριδάνος Α.
Κεφάλας Γ.
Κλοντηρόπουλος Γ.
Κόλλας Δ.
Κοντογιαννάκης Ν.
* Κοντόσταυλος Α.
Κορομάντζος Θ.
Κορωναίος Π.
* Κουμανούδης Στ.
Κουρουγιώτης Κ.
Κοφφινιώτης Ι.
Κριεζής Ἀντώνιος
Κύρης Μ.
Κυριακός Κ.
* Κωστής Κ. Ν.
Κωνσταντινίδης Π.
- * Λάκων Β.
Λαμπρόπουλος Α.
Λάππας Ι. Α.
Λάππας Ι. Γ.
Λεβίδης Γ.
Λεονάρδος Β.
Λεονάρδος Α. Δ.
Λόντος Ι.
Λύδερς Ὁθ.
Λυκάκης Ἀλ.
Λύρης Ι.
- Μαγγιώρος Ἰω.
Μακκᾶς Δ.
Μανιάκης Κ.
Μαντζάκος Χ.
Μελᾶς Λ.
Μελᾶς Μ.
Μελισσουργός Γ.
* Μιστριώτης Γ.
Μπαλάνος Ν.
- Μομφερράτος Α.
Μούσης Ι.
Μπαλτῆς Θ.
Μπογιατζόγλου Μ.
* Μυλωνᾶς Κ.
- Νεγρεπόντης Θ. Ἰω.
Νεγρεπόντης Μ. Μ.
* Νικολαΐδης Γ.
Νικολαΐδης Ἰω.
Νικολαΐδης Λουδ.
Νικολόπουλος Π.
Νικολόπουλος Σ.
Noack Ferd.
Νομικός Α.
- Ξανθάκης Π.
- Οἰκονόμου Π.
- Παμπούκης Π.
Παπαβασιλείου Γ.
Παπαδημητρακόπουλος Θ.
Παπαδόπουλος Β.
Παπαναστασίου Π.
Παπαχρήστου Γ.
Πάππος Δ.
Πασχάλης Δ.
Πατόχας Γ.
Περρῆς Π.
Περρῆς Σ.
- * † Ρενιέρης Μ.
Robert K.
Ῥωμαΐδης Α.
Ῥωμάνος Α.
- Σακελλαρόπουλος Σωτ.
* Σεμιτέλος Δ.
Σιμόπουλος Ι.
Σκιαδαρέσης Σ.
Σκιᾶς Α.
Σκουζές Ἀλ.
Σκουζές Π.
Σκουλούδης Σ.

Στάης Β.
Σταυρόπουλος Δ.
Στέφανος Κλών
Στρέιτ Στ.
Studnicka F.
Σφακιανάκης Π.
Σωμερίτης Διον.

Τραπάντζαλης Γ.
Τριανταφυλλάκος Ν.
Τρούμπ Ε.
Τσάτσος Ίω.
Τσιβανόπουλος Δ.
Τσίλλερ Έρ.
Τσουντας Χ.
Τυπάλδος Κοζάκης Γ.
Τυπάλδος Μπασιάς Α.

Fabricius E.
Φεράλδης Γ. Λουδ.
Φιλαδελφεύς Α.
Φίλιος Δ.
Φωστηρόπουλος Κ.
Φωτίου Ι.

Χατζηδάκης Γ.
Χατζηδάκης Ίω.
Χρυσανθόπουλος Π.
Χωρέμης Ι.

White W. J.
Wide J.
Wiegand Theodor
Wolters P.

Κατέβαλον πρὸς τούτοις τὴν συνδρομὴν των τοῦ 1896 οἱ ἐξῆς ἑταῖροι :

Ἄναγνωστόπουλος Α. Α.
Ἄντωνιάδης Δ.
Βακκάς Π.
Βάσσης Ἄλ.
Δαμβέργης Α.
Δημητριάδης Χ.
Ἐλευθεριάδης Ἐλ.
Θάλης Μ.
Κανελλίδης Π.
Καστριώτης Χ.
Κολυβάς Ἄλ.

Κουλουμόπουλος Κ.
Κορομάντσος Ε.
Couve L.
Λαμπρινίδης Μ.
Μακκάς Κ.
Μακκάς Ν.
Μαριολόπουλος Θ.
Μαρχόπουλος Ι.
Οἰκονόμος Α.
Ψαλτήρας Γ.

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

ΤΩΝ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

κατὰ τὸ ἔτος 1896

συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐταιρείας Π.
Καββαδία καὶ μετὰ ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου ἀναγνω-
σθεῖσα ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει τῶν ἐταίρων τῇ 12 Ἰα-
νουαρίου 1897.

Κύριοι,

Ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ
1837, ἰδρυθεῖσα ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἡμῶν Ἐταιρεία, διοικηθεῖσα
ἔκτοτε ὑπὸ ἀνδρῶν διακεκριμένην κατεχόντων θέσιν ἐν τοῖς γράμ-
μασι καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ, γενναίως εἰργάσθη ὑπὲρ τῶν ἑλληνι-
κῶν ἀρχαιοτήτων καὶ μεγάλας παρέσχεν οὕτως ὑπηρεσίας εἰς τὸ
ἔθνος. Εἰς τὸ ἔνδοξον τοῦτο παρελθὼν τῆς Ἐταιρείας ἀποβλέ-
ποντες ὑμεῖς οἱ ἐταῖροι καὶ περὶ ἐξάρσεως καὶ εὐδοώσεως αὐτῆς
ἐν τῷ μέλλοντι φροντίζοντες ἐψηφίσατε τῇ 10 Μαρτίου 1896
τροποποίησιν τοῦ Ὁργανισμοῦ, καθ' ἣν μόνιμος τακτικὸς πρόεδρος
τῆς Ἐταιρείας ἀνεκηρύσσετο ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταν-
τῖνος. Ἡ ἀπόφασίς ὑμῶν αὕτη ἦτο ἀποτέλεσμα θάρρους προερ-
χομένου ἐξ ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν τῆς

Ἐταιρείας καὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς. Ἐσκέφθητε βεβαίως ὅτι σωματεῖον, ὅπερ ἐν σχέσει πρὸς τὰς περιστάσεις ἐμεγαλοῦργησεν ἀληθῶς ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ προορισμοῦ του, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀδιάσπαστον κρίκον συνδέοντα τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, εἶχε καταστῆ ἄξιον νὰ προεδρευῆται ὑπὸ τοῦ πρώτου βλαστοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου. Εὐτυχῆς δὲ θεωρεῖ ἑαυτὸ τὸ συμβούλιον ἀναγγέλλον Ὑμῖν σήμερον ἐπισήμως ὅτι αἱ σκέψεις ὑμῶν αὐταὶ περὶ τῆς Ἐταιρείας ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν εὐμενῆ περὶ αὐτῆς γνώμην τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, διότι Οὗτος ἐκτιμῶν κατ' ἄξιαν τὸ παρελθὸν τῆς Ἐταιρείας καὶ εὐελπίς ὢν περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς, ἠὺδόκησε νὰ ἀποδεχθῆ τὴν προσενεχθεῖσαν Αὐτῷ προεδρείαν. Σὺν τῇ ἀποδοχῇ ὁμως τῆς προεδρείας ταύτης ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ Διάδοχος ἐποίησατο συγχρόνως χρῆσιν τῶν διὰ τοῦ τροποποιηθέντος ἄρθρου τοῦ Ὁργανισμοῦ παρεχομένων Αὐτῷ δικαιωμάτων καὶ δι' ἐγγράφου Αὐτοῦ ἀνέθηκε διαρκῶς εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου πᾶσαν τὴν κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν ἐνέργειαν καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ Προέδρου εἰς ὃ,τι ἀφορᾷ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν τῆς Ἐταιρείας καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς διαχειρίσεως ταύτης. Προκειμένου ἄρα περὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ συμβουλίου ἀφορώσης χρηματικὴν διαχείρισιν δίδει λόγον καὶ ὑπέχει εὐθύνην μόνον τὸ συμβούλιον μετὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐγένετο καὶ ἄλλη σπουδαία τροποποίησις τοῦ Ὁργανισμοῦ ἀφορῶσα καὶ αὕτη εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Οὐχὶ τῶρα τὸ πρῶτον ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχε κατανοηθῆ ἡ ἀνάγκη τῆς συμμετοχῆς ἐν τῷ διοικούντι τὴν Ἐταιρείαν συμβουλίῳ πολλῶν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἀρχαιολογούντων ἑταίρων. Ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς καὶ ἐπὶ ὄλην τριακονταετίαν σύμβουλος τῆς Ἐταιρείας Εὐθύμιος Καστόρχης, ἐν τῇ « Ἱστορικῇ ἐκθέσει τῶν πράξεων τῆς Ἐταιρείας », ἣν συγγράφας ἐξέδωκεν ἐν ἔτει 1879, καταλέγων τοὺς μέχρι τοῦ ἔτους ἐκείνου ἀπαρτίσαντας τὸ διοικητικὸν τῆς Ἐταιρείας συμβούλιον ἐπιλέγει, ἐν σελ. 45, τὰ ἐξῆς: « Ἴσως ἐρωτήσῃ τις διατι ἐν τοῖς ὀνόμασι » τούτοις δὲν ἀπαντῶνται καὶ τινες τῶν παρ' ἡμῖν ὁμολογουμένως ἀρχαιολογικὰς γνώσεις ἐχόντων, καὶ διὰ τοῦτο δυνάμενοι

» νὰ ὦσι χρησιμώτεροι ἄλλων ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἑταιρείας ;
» Εἰς τοὺς διοικοῦντας τὰ τῆς Ἑταιρείας οὗτοι δὲν μένουσι βε-
» θαιῶς ἄγνωστοι οὐδὲ ἠδύναντο νὰ ὦσι, διότι αὐτοὶ οὗτοι κα-
» ταβαλόντες πολὺν κόπον νὰ παρασκευάσωσιν ἐξ ἐπαγγέλματος
» ἀρχαιολόγους, δὲν ἠδύναντο ν' ἀγνοῶσι τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας
» παρ' ἡμῖν, μηδὲ νὰ παρορῶσιν. Ὁ λόγος δι' ὃν οἱ κατ' ἔτος
» ἐκλέγοντες τὸ συμβούλιον ἑταῖροι δὲν εἰσάγουσιν εἰς αὐτὸ καὶ
» τοὺς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογοῦντας εἶναι, ὅτι οὗτοι δὲν δύνανται
» ἢ μᾶλλον δὲν θέλουσι νὰ ἐργασθῶσιν ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς
» Ἑταιρείας· τινὲς τούτων μάλιστα ἔχουσι ἐπὶ τινα χρόνον ἰδίας
» συλλογὰς ἀρχαιοτήτων πρὸς σκοποὺς ἰδίου συμφέροντος... Αὕτη
» εἶναι ἡ πικρὰ ἀλήθεια τοῦ λυπηροῦ φαινομένου τούτου, ὅπερ
» ζημιοὶ τὴν Ἑταιρείαν στερουμένην τῆς ὑπηρεσίας ἀνδρῶν ἐμ-
» πείρων ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ. . . » Παρακατιῶν δὲ λόγον ποιούμε-
» νος περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀρχαιολογι-
» κῆς Ἐφημερίδος ἐπιλέγει ἐν σελ. 95 τάδε: « Αἰτία τούτου εἶναι
» οὐχὶ ἔλλειψις χρημάτων, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις ἀρχαιολόγων δυναμέ-
» νων νὰ συντηρήσωσι τακτικῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς ἀρχαιολογικὴν
» ἐφημερίδα κατὰ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης...
» Ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιολόγους δὲν ἠτύχησεν ἔτι ἡ πατρίς
» ἡμῶν ν' ἀποκτήσῃ πολλοὺς, διότι ἡ ἐπιστήμη αὕτη δὲν δύνα-
» ται νὰ ἀμείψῃ παρ' ἡμῖν δεόντως τοὺς ἐργάτας αὐτῆς· τούτου
» ἔνεκα οἱ νέοι τρέπονται εἰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἀφ' ὧν δύνανται
» νὰ ἔχωσιν ἀφθονώτερα τὰ μέσα τῆς ζωῆς. Πλούσιοι δὲ λόγιοι,
» ἐξ ἀγάπης μόνον ἀσχολούμενοι εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας, ὀλί-
» γιστοι ἀνεφάνησαν παρ' ἡμῖν, διότι καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἀλη-
» θῆς καὶ ἀφιλοκερδῆς ἀσκησις τῆς ἐπιστήμης εἶναι ἔτι παρ' ἡμῖν
» σπάνιον κτῆμα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὸ συμβούλιον
» τῆς Ἑταιρείας συγκροτεῖται νῦν ἐν μέρει ἐξ ἀνδρῶν φίλων καὶ
» ἐραστῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἐργαζομένων ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς
» προπαρασκευαστικὰ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης τῆς ἀρχαιολογικῆς
» ἔργα, οὐδόλως ἀμελούντων ὅμως νὰ ἀναδειξῶσιν ἐκ τῶν ἐνό-
» των καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιολόγους παρ' ἡμῖν, διότι κάλ-
» λιστα γινώσκουσι καὶ ἑαυτοὺς καὶ τίνων ἀνδρῶν ἡ ἀρχαιολογία
» δεῖται ». Ταῦτα ἔγραφεν ὁ Καστόρχης ἐν ἔτει 1879. Ὁ ρέκτης

ἐκεῖνος καὶ ἀκαταπόνητος ἐργάτης τῆς Ἑταιρείας ἐλυπεῖτο, διότι δὲν ὑπῆρχον τότε εἰδικοί παρ' ἡμῖν ἀρχαιολόγοι, οἵτινες νὰ μετὰσχῶσι τῆς διοικήσεως τῆς Ἑταιρείας καὶ νὰ προαγάγωσι προσηκόντως τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτῆς ἔργα. Καὶ ἀληθῶς οὔτε τότε, ἀλλ' οὔτε τώρα πρὸ πάντων, ὅτε οἱ χρηματικοὶ πόροι καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρείας μεγάλως ηὔξήθησαν, ἦτο δυνατόν νὰ πιστεῦη τις ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἠδύνατο νὰ ἐκπληρώσῃ, ὡς δεῖ, τὸν προορισμὸν τῆς ἄνευ τῆς ἐν τῇ διοικήσει αὐτῆς συμμετοχῆς καὶ ἀμέσου συμπράξεως τῶν ἀρχαιολόγων. Ἄφ' οὗ δὲ τώρα κατωρθώθη ἐπὶ τέλους νὰ μορφωθῶσι παρ' ἡμῖν ἱκανοὶ τὸν ἀριθμὸν εἰδικοί ἀρχαιολόγοι, ἀφ' οὗ εὐτυχῶς περὶ τῶν ἀρχαιολόγων τούτων δὲν δύνανται νὰ λεχθῶσι τὰ πικρὰ ἐκεῖνα καὶ λυπηρὰ ὑπὸ τοῦ Καστόρχη ἐν ἄλλοις καιροῖς λεχθέντα, ὅτι δηλ. «τὴν Ἀρχαιολογίαν μετέρχονται πρὸς σκοποὺς ἰδίου συμφέροντος», εὐνόητον εἶναι ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Ἑταιρείας ὤφειλε νὰ σκεφθῆ περὶ ἐξευρέσεως τρόπου εὐκολύνοντος καὶ ἐξασφαλίζοντος διὰ παντὸς τὴν ἐν τῷ Συμβούλιῳ εἰσοδὸν ὅσον ἔνεστι πλειοτέρων εἰδικῶν ἀρχαιολόγων. Τούτου ἕνεκα τὸ Συμβούλιον προέτεινε καὶ ὑμεῖς ἐψηφίσατε τροποποιήσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων ἐκλεγόμενων μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐλαττοῦται κατὰ δύο, αὐτὸ δὲ τὸ οὕτως ὑπὸ τῶν ἐταίρων ἐκλεγόμενον συμβούλιον ἐκλέγει διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας καὶ ἠτιολογημένως τέσσαρας εἰσέτι συμβούλους εἰδικοὺς ἀρχαιολόγους. Κατ' ἀκολουθίαν τῆς τροποποιήσεως ταύτης τοῦ Ὄργανισμοῦ, μικρὸν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους ἐγένοντο νέαι ἀρχαιρεσίαι, καθ' ἃς ἐξελέγη ὑφ' ὑμῶν ἐκ νέου τὸ αὐτὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ἠλαττωμένον κατὰ δύο μέλη, τοῦτο δὲ ἐξελέξατο ὡσαύτως τέσσαρας συμβούλους εἰδικοὺς ἀρχαιολόγους, τὸν καθηγητὴν τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τρεῖς ἐφόρους τῶν ἀρχαιοτήτων.

Οὕτω συγκεκροτημένον τὸ συμβούλιον παρουσιάζεται σήμερον ἐνώπιον ὑμῶν ἵνα δώσῃ λόγον τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πεπραγμένων.

Τὰ πολλὰ ἔργα, ἃ ἐπεχείρησεν ἡ Ἑταιρεία ἀπὸ τοῦ ἔτους

1895, ἀπήτουν τὴν αὐξησιν τῶν χρηματικῶν αὐτῆς πόρων. Διὰ τοῦτο τὸ συμβούλιον, ἐπιτρεψάσης τῆς κυβερνήσεως, ἠύξησε τὸν ἀριθμὸν τῶν κατ' ἔτος ἐκδιδομένων γραμματίων τοῦ λαχείου ἀπὸ 150,000 εἰς 225,000. Διετέθησαν δὲ ἅπαντα τὰ ἐκδοθέντα ταῦτα γραμμᾶτια, ὥστε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὰ ἐκ τοῦ λαχείου καθαρὰ ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας, τὰ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δηλ. τῶν ἀμοιβῶν τῶν κληρωθέντων γραμματίων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως, ἀνῆλθον εἰς δρ. 249,175.20. Προστιθεμένων δ' εἰς ταῦτα καὶ δρ. 19,225.05, ἃ εἰσεπράχθησαν ἐκ συνδρομῶν τῶν ἐταίρων, ἐκ τόκων τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας κτλ., τὰ ὅλα ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας ἀνῆλθον εἰς δρ. 268,400,25. Τὰ ἐξοδα δὲ ἀνῆλθον εἰς δρ. 247,672,65, ὥστε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἔσχομεν πλεόνασμα δρ. 20,727,60. Τὰ ἔσοδα καὶ ἐξοδα ταῦτα εἶναι ἀναγεγραμμένα λεπτομερῶς καὶ ἀναλελυμένως ἐν τοῖς ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας συντεταγμένοις πίναξι.

Νεοὶ ἐταῖροι ἐξελέγησαν κατὰ τὸ 1896 δέκα καὶ πέντε, οἵτινες κατέβαλον τὴν συνδρομὴν τῶν ἐκ τῶν παλαιῶν δ' ἐταίρων κατέβαλον τὴν συνδρομὴν τῶν ἑκατὸν τριάκοντα καὶ ἑπτὰ. Προστιθεμένων δὲ τούτοις καὶ τῶν ἰσοβίων ἐταίρων, τῶν καταβαλόντων δηλ. ἐπὶ 25 ἔτη τὴν συνδρομὴν τῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους τακτικῶν ἐταίρων, ἐξ ὧν κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν κατηρτίσθη ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος, ἀνῆλθεν εἰς 167. Τῶν ἰσοβίων δὲ τακτικῶν ἐταίρων ἀπεβίωσε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος σοφὸς ἀνὴρ καὶ διακεκριμένος πολίτης, ὁ **Παῦλος Καλλιγεᾶς** οὗ τὸν θάνατον μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν ὑμῖν σήμερον.

Ἐπιτίμιοι δὲ ἐταῖροι ἐξελέγησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δύο, ἡ Α. Μ. ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ Βασίλισσα Φρειδερίκου, ἣτις καὶ ἠδόκησε νὰ ἀποδεχθῆ τὴν ἐκλογὴν Αὐτῆς ταύτην γενομένην εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ μέγα ἀληθῶς ἐνδιαφέρον, ὃπερ ἡ Α. Μεγαλειότης δεικνύει ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης, καὶ ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου καθηγητῆς Wilamowitz-Moellendorff.

Ἐπὶ τῇ λήψει τοῦ διπλώματος ἡ Α. Μ. ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ Βασίλισσα Φρειδερίκου ἔπεμψε τῇ Ἐταιρείᾳ τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν :

Ich habe mit aufrichtiger Freude und grosser Genugthuung das kunstvoll ausgestattete Diplom entgegengenommen, nach welchem die griechische archäologische Gesellschaft in Athen Mir die Auszeichnung erwiesen hat, Mich zum Ehrenmitgliede dieses verdienstvollen Vereins zu wählen. Indem Ich diese Wahl dankbar annehme, spreche Ich es gern aus, dass Ich die Interessen und Bestrebungen dieses Institutes stets mit aufrichtiger Theilnahme begleiten, und Mich jeder Gelegenheit freuen werde, welche Mir gestattet dieselbe zu bethätigen (1).

Berlin den 18 Januar 1897

VICTORIA

verwittwete Kaiserin und Königin Friedrich.

An das Präsidium der Griechischen Archäologischen Gesellschaft.

Περὶ ἐπιτιμίων δὲ ἑταίρων ὄντος τοῦ λόγου, τὸ Συμβούλιον μετὰ θλίψεως ἀναγγέλλει τὸν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ ἐκ τῶν ὁμοειθῶν ἐπιτιμίων ἑταίρων **Χαριλάου Τρικούπη**. Ὁ Τρικούπης ἦτο πανθομολογουμένως τῶν κυβερνητῶν ἐκείνων τῆς χώρας, ὧν μέγα τὸ ἐνδιαφέρον καὶ μεγάλη ἡ πρόνοια περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὧν ἡ νέα Ἑλλάς ἐτάχθη θεματοφύλαξ· πάντοτε εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸ πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καθήκον τῆς ἡμετέρας πατρίδος τοῦ νὰ ἐργάζεται γενναίως πρὸς θεραπείαν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν αὐτῆς Μουσείων καὶ πάντοτε ἔρθῶς ἐξετίμησε τὸ ἠθικὸν ἅμα τε καὶ ὑλικὸν ὄφελος, ὅπερ ἡ χώρα ἡμῶν δύναται νὰ προσπορίζηται ἐκ τοιαύτης ἐργασίας. Διὰ τοῦτο τὰς ἐργασίας τῆς Ἐταιρείας παρακολουθεῖ μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ τὴν ἑαυτοῦ συνδρομὴν ἐκάστοτε προθύμως παρεῖχε, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ διαρ-

(1) Μετάφρασις.—«Ἐλαβον μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς καὶ μεγάλης ἱκανοποιήσεως τὸ καλλιτεχνικῶς φιλοτεχνημένον δίπλωμα, δι' οὗ ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρεία μοι περιεποιήσατο τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ με ἐκλέξη ἐπιτίμιον μέλος τοῦ ἀξιολογώτατου τούτου συλόγου.

Δεχομένη εὐγωμόνως τὴν ἐκλογὴν ταύτην δηλοῦ εὐχαρίστως, ὅτι μετ' εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος θὰ παρακολουθῶ πάντοτε τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ καθιδρύματος τούτου, θὰ χαίρω δὲ δι' ἐκάστην εὐκαιρίαν, ἥτις θὰ μοι ἐπιτρέπη νὰ ἐκδηλώ τὸ ἐνδιαφέρον μου τοῦτο».

ρυθμίσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου κατὰ τρόπον ἐξασφαλί-
ζοντα καὶ ἐπαυξάνοντα τοὺς χρηματικούς πόρους τῆς Ἐται-
ρείας. Καὶ πρὸς πλουτισμὸν δὲ τῶν Ἐθνικῶν Μουσείων συνεβά-
λετο ὁ Τρικουπης, διότι κεκτημένος συλλογὰς νομισμάτων καὶ
ἄλλων ἀρχαίων ἐδωρήσατο τὰ μὲν εἰς τὸ Νομισματικόν, τὰ δὲ
εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον. Εὐγνωμονοῦν ἐπὶ τούτοις τὸ συμβού-
λιον ἐθλίβη ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρὸς καὶ συνελθὼν
εἰς συνεδρίαν ἀπεφάσισε νὰ πέμψῃ συλλυπητήριον γράμμα εἰς
τὴν ἀδελφὴν τοῦ μεταστάντος καὶ νὰ ἀναγράψῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐν τῇ στήλῃ τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἐταιρείας πρὸς αἶδιον τοῦ
ἀνδρὸς μνήμην.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀπεβίωσε καὶ ἄλλος ἐπιτίμιος ἑταῖρος,
μέγας ἀρχαιολόγος οὗτος καὶ μέγας φιλέλλην, ὁ **Ἑρνέστος**
Κούρτιος. Ὁ Ἰωάννης Βίγκελμαν ἐγένετο ὁ ἰδρυτὴς τῆς
Ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης, ὁ δὲ Ἑρρίκος Βρούνν ἔθηκε νέα θε-
μέλια τῆς ἀρχαιολογίας ἀσφαλῆ. Ἐπὶ τούτων τῶν θεμελιῶν
ῥυθμίσει γενναίως ὁ Κούρτιος. Ὡς ἱστορικός, ὡς τοπογράφος
καὶ ὡς ἀρχαιολόγος συνεβάλετο, εἶπερ καὶ ἄλλος, εἰς τὴν προα-
γωγὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης· ἀλλὰ τὸ μέγα αὐτοῦ ὑπὲρ
τῆς ἀρχαιολογίας κατόρθωμα, ἐφ' ᾧ ἐγένετο ἄξιος τῆς εὐγνωμο-
σύνης πάντων τῶν πεφωτισμένων λαῶν, εἶναι αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς
Ὀλυμπίας, αἵτινες ἀπετέλεσαν νέαν ἐποχὴν ἀρχαιολογικῆς δρά-
σεως, δι' ἧς ἐξήρθη ἡ ἀρχαιολογία καὶ κατέστη νῦν ἐπιστήμη
περίβλεπτος. Τοιοῦτον ἄνδρα ἀποθανόντα θρηνεῖ κατ' ἐξοχὴν ἡ
πατρίς αὐτοῦ Γερμανία, ἀλλ' ἐξ Ἰσου δικαιούμεθα καὶ ὀφειλομεν
νὰ θρηνηῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, διότι ὁ Κούρτιος ἠγάπα τὴν
Ἑλλάδα ὡσπερ καὶ τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ πατρίδα. Ὄταν οἱ πατέ-
ρες ἡμῶν ἠγωνίζοντο τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας, ὁ Ἑρνέστος
Κούρτιος, μικρὸς τότε παῖς, ὑπὸ τοσοῦτου ἐνθουσιασμοῦ εἶχε
καταληφθῆ, ὥστε ἰδίαις χερσὶ συνέλεξε παρὰ τῶν συμμαθητῶν
τοῦ χρηματικούς ἐράνους πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πεφιλημένης
αὐτῷ ἑλληνικῆς γῆς, ἐφ' ᾧ παραπτώματι καὶ ἐτιμωρήθη ὑπὸ τοῦ
διδασκάλου του. Ἀνδρωθεὶς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τότε μικρὸς φιλέλ-
λην, ἐγκύψας εἰς τὴν μελέτην τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος ὅσον
οὐδεὶς τῶν νεωτέρων σοφῶν, ἐλληγόπνευστος γενόμενος καὶ ἀνα-

δειχθείς ὁ μέγας ἔρευνητὴς καὶ συνάμα ὁ λιγύφθογγος ψάλτης τοῦ ἑλληνικοῦ βίου, πάντα τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ἐπεξέτεινε καὶ πρὸς τὴν νέαν. Ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του ἔγραψε τάδε : « Ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ δευτέρα πατρίς μου, ἡ δὲ ἀρμονικὴ ἀδελφοποίησις τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Γερμανῶν ἀπετέλεσε τὸ ἰδανικὸν τοῦ βίου μου ». Εὐτυχῶς ἡ εὐγνωμονοῦσα Ἑλλάς ἔλαβεν ἀφορμὴν ζῶντα τὸν Κούρτιον νὰ τιμῆσῃ ὑψίστην τιμὴν, διότι, ὅτε πρὸ δύο σχεδὸν ἐτῶν οἱ ἐν Γερμανίᾳ μαθηταὶ καὶ φίλοι τοῦ Κουρτίου, ἐορτάζοντος τότε τὴν ὀγδοηκονταετηρίδα τῆς γεννήσεώς του, κατεσκεύασαν ἀπὸ κοινοῦ ἐράνου τὴν προτομὴν του, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴ νὰ στήσῃ ἐπὶ βάρου τὴν προτομὴν ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Ὀλυμπίας. Ἡ ἡμέρα δὲ ἐκείνη, καθ' ἣν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες μετὰ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν λοιπῶν πεπολιτισμένων ἔθνῶν ἐτελέσαμεν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν σεμνὴν διεθνῆ ἐορτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς, ἦτο ἡ εὐτυχestatῆ ἡμέρα τοῦ βίου τοῦ πολιοῦ πρεσβύτου. Ἡ ἐν Ὀλυμπίᾳ προτομὴ, ἥτις ἱδρυταὶ ἐκεῖ λαμπρὸν μνημεῖον τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς μεγάλους ἐργάτας τῆς ἐπιστήμης καὶ μεγάλους φιλέλληνας, θέλει ἀναπολεῖ ἡμῖν καὶ θέλει δεικνύει διὰ παντός εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τῆς ἱερᾶς Ἄλτεως τὴν εὐγενῆ μορφήν τοῦ Ἑρνέστου Κουρτίου.

Καὶ ἄλλο λυπηρὸν καθῆκον ἔχει τὸ συμβούλιον νὰ ἐπιτελέσῃ ἀναγγέλλον Ὑμῖν τὸν σὺν τῇ λήξει τοῦ ἔτους ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ ἀπὸ διαιτίας σχεδὸν Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως **Δημητρίου Πετρίδου**. Ἡ ὑπουργία τοῦ Πετρίδου συνέπεσεν ἀκριβῶς τῷ χρόνῳ, καθ' ὃν τὸ συμβούλιον ἐπεξέτεινε λίαν τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρείας. Ὁφείλει δὲ τὸ συμβούλιον νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς πρὸς τοῦτο προτάσεις καὶ αἰτήσεις ἔτυχε πάντοτε τῆς προθύμου συνδρομῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου, ὡσάκις ἐπρόκειτο περὶ ζητημάτων διαφευγόντων ἐν μέρει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὁ Πετρίδης ἦτο πάντοτε πρόθυμος καὶ θερμὸς εἰσηγητὴς τῶν αἰτημάτων τῆς Ἐταιρείας παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς κυβερνήσεως. Τούτων ἕνεκα τὸ συμβούλιον ἐθεώρησε δίκαιον καὶ προσῆκον νὰ

τιμήσῃ τὸν μεταστάντα προϊστάμενον τῆς Ἐταιρείας Ὑπουργόν, ἐφ' ᾧ καὶ κατέθηκε στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ καὶ ἐξέφρασεν ἐγγράφως τὰ συλλυπητήριά του εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Μετὰ τὰς λυπηρὰς ταύτας ἀναγγελίας μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἔργων τῆς Ἐταιρείας.

Ἀνασκαφὰς ἐξετέλεσεν ἡ Ἐταιρεία κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀττικῇ, ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου παρὰ τὸν Ὠρωπὸν, ἐν Ἐλευσίνι, ἐν Μυκῆναις καὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Πρώτη ἀνασκαφὴ ἤρξατο ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἡ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν, πρὸς ἐξερεύνησιν παντὸς τοῦ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν, ἰδίως κατὰ τὴν ἀρκτικὴν ὑπώρειαν αὐτῆς, χώρου. Ὁ διευθύνων τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀνακοινεῖ τὰ ἐξῆς: « Ἡ ἀνασκαφὴ αὕτη θέλει ἐκτελεσθῆ κατὰ τὸ αὐτὸ σύστημα, καθ' ὃ ἐξετελέσθη καὶ ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως, θέλει δηλ. ἀνασκαφῆ τὸ ἔδαφος μέχρι τοῦ φυσικοῦ βράχου, ἀκολούθως δέ, ἀφ' οὗ σχεδιογραφηθῆ τοῦτο, θέλει ἐπιχωσθῆ ἐκ νέου, (ὅπου δὲν ἀποκαλυφθῶσιν ἀρχαῖα οἰκοδομήματα) καὶ ἰσοπεδωθῆ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ἂν ἀποκαλυφθῶσιν οἰκοδομήματα προχωροῦντα ὑπὸ τὰς περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἐκτισμένους οἰκίας, αἱ οἰκίαι αὗται θὰ ἐξαγορασθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας σὺν τῷ χρόνῳ. καὶ οὕτω θὰ εὐρυνθῆ ὁ ἀνασκαπτέος χῶρος καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ζώνη.

« Τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἤρξάμεθα ἀπὸ τοῦ χώρου τοῦ μεταξὺ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς Ἀκροπόλεως, διότι ἡ τοῦ χώρου τούτου ἀνασκαφὴ εἶναι ἡ μᾶλλον σπουδαία διὰ τὴν τοπογραφίαν τῆς ἀρχαίας πόλεως.

» Ἀκριβῶς παρὰ τὸν πρὸς τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀκροπόλεως προέχοντα βράχον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια μεγάλου, ὡς φαίνεται, βυζαντινοῦ ναοῦ. Ἀπὸ δὲ τοῦ βράχου τούτου μέχρι τοῦ λεγομένου Φραγκικοῦ τείχους δὲν ἀπεκαλύφθη τι σπουδαῖον. Ἀνεφάνησαν μόνον δύο τείχη, οὐχὶ πολὺ ἀρχαῖα, ὧν τὸ ἕτερον διήκει ὑπὸ τὴν παρὰ τὸ Φραγκικὸν λεγόμε-

νον τείχος δεξαμενήν. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τείχος τι, ὅπερ φαίνεται ὅτι εἶναι τμημα τοῦ καλουμένου τείχους τοῦ Οὐαλεριανοῦ. Περὶ πάντων ὁμως τῶν κτισμάτων τούτων δὲν δύναται νὰ λεχθῆ ἀπὸ τοῦδε βεβαίον τι. Σπουδαία θὰ εἶναι, ὡς ἐφάνη ἤδη, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν ἀπὸ τοῦ Φραγκικοῦ τείχους μέχρι τῆς Ἀκροπόλεως.

» Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ γνωστοῦ κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως σπηλαίου, ὅπερ ἐξελαμβάνετο μέχρι τοῦδε ὡς τὸ σπήλαιον τοῦ Πανός, εὐρέθησαν ἐπιγραφαὶ τινες, ὧν ἡ μὲν ἔχει οὕτως: Τιβέριος Ἀντίστιος Κινέας ἐκ Κοίλης Ἀπόλλωνι ὑπ' ἄκραις βασιλεὺς (προφανῶς ὁ βασιλεὺς οὗτος εἶναι ὁ ἄρχων βασιλεὺς). Ἡ ἐτέρα ἔχει οὕτως: Ἀγαθὴ τύχη καὶ ἐντὸς στεφάνου: Γάιος Ἰούλιος Μητρόδωρος Μαραθ(ώνιος) θεσμοθετήσας Ἀπόλλωνι ὑπὸ Μακραις ἀνέθηκεν. Ἡ τρίτη, ἐλλιπὴς τὸ κάτω μέρος, φέρει μόνον ὀνόματα θεσμοθετῶν. Εὐρέθησαν πρὸς τούτοις καὶ ἄλλων ἑπτὰ τοιούτων ἀναθηματικῶν τῶ Ἀπόλλωνι ἐπιγραφῶν τεμάχια. Κατὰ τὰ εὐρήματα ταῦτα τὸ σπήλαιον τοῦτο δέον νὰ ἐκλάβωμεν ὡς οὐχὶ τὸ τοῦ Πανός, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ καλουμένου Ὑποακραίου (C. I. A. III, 91), ὑπ' Ἀκραις (C. I. A. III, 92, 95) καὶ Ἀπόλλωνος ὑπὸ Μακραις, ὡς ἡ νῦν εὐρεθεῖσα ἐπιγραφή διδάσκει ἡμᾶς (πρβ. Εὐριπ. Ἴων, στ. 283 κ.έ.). Παρὰ τὸ σπήλαιον τοῦτο ἀνεφάνη αὖθις ἡ ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένη καὶ ἐν C. I. A. III, 715, δημοσιευμένη ἐπιγραφή: Ἀρχων Ἐρέννιος Δέξιππος. Ἐμπροσθεν δὲ τοῦ σπηλαίου τούτου ἀνεφάνη ἐν τῷ βράχῳ παραλληλόγραμμον λάξευμα, ἐφ' οὗ θὰ ἔκειτο βεβαίως ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου (Ἴων, στ. 936) μνημονεύμενος βωμός. Πρὸς ἀνατολὰς δὲ τοῦ αὐτοῦ σπηλαίου, εἰς ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν, ἀποκαλύπτονται τῶρα δύο ἄγνωστα μέχρι τοῦδε σπήλαια ἐν κυρίως λαβυρινθῶδες σπήλαιον ἀποτελοῦντα, ὃ εἶναι, ὡς φαίνεται, τὸ σπήλαιον τοῦ Πανός. Ἀπὸ δὲ τῶν σπηλαίων τούτων, πρὸς ἀνατολὰς, ἀνεφάνη κλιμαξ λελαξευμένη ἐν τῷ βράχῳ ἀνερχομένη μέχρι τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ κλιμαξ αὕτη ἦγεν εἰς τὴν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ 1885 ἀνακαλυφθεῖσαν ἐντὸς

τῆς Ἀκροπόλεως ἐξ 27 βαθμίδων κλίμακα, τὴν καλουμένην κιμῶ-
νειον κλίμακα. Διὰ τῶν κλιμάκων ἄρα τούτων θὰ κατήρχοντο αἱ
Ἀρρηφόροι ἐν καιρῷ νυκτός, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων
εἰς τὴν κάτω πόλιν (Παυσ. I, 27, 3) καὶ δι' αὐτῶν εἰσήλασαν
Ἰσως οἱ Πέρσαι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν (Ἡρόδοτος, VIII, 53.
Παυσ. I, 18, 2)· περὶ τούτων ὁμως τῶν ζητημάτων δὲν δύνα-
ται ἀπὸ τοῦδε, πρὸ τῆς ἀποπερασώσεως τῶν ἐκεῖ ἀνασκαφῶν,
νὰ λεχθῆ τι βέβαιον» [Π. Κβδ.].

Ταῦτα τὰ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκα-
φῶν τούτων, ἱκανῶς σπουδαῖα διὰ τὴν τοπογραφίαν τῆς πόλεως.
Ἐδαπανήθησαν ἐν αὐταῖς δρ. 12,295.

Σημειωτέον δὲ ὅτι πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀνασκαφῶν τούτων
ἀναπόφευκτος πλέον καθίσταται ὁ ἐκτοπισμὸς τῶν ἀπὸ εἰκοσαε-
τίας σχεδὸν ἐγκατασταθέντων ἐπὶ τῆς βορειοανατολικῆς κλιτύος
τῆς Ἀκροπόλεως Ἀναφιωτῶν. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τού-
του πολλὰς κατέβαλεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐνεργείας ἡ Ἐταιρεία, ἀλλ'
οὐδὲν κατωρθώθη. Τούτου δ' ἕνεκα τὸ νῦν συμβούλιον ἠναγκάσθη
νὰ σκεφθῆ πρακτικώτερον ἔχον ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ διαμαρτυριῶν καὶ
δι' εὐχῶν οὐδὲν κατορθοῦται, διότι ὅσον εὐκολον ἦτο νὰ παρεμπο-
δισθῶσιν οἱ Ἀναφιώται ὑπὸ τῶν τότε δημοσίων ἀρχῶν ἀπὸ τοῦ
νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐπὶ τῶν βράχων τῆς Ἀκροπόλεως, τόσῳ
δύσκολον εἶναι νὰ ἀποδιωχθῶσιν ἐκείθεν τώρα διὰ τῆς βίας, κατε-
δαφιζομένων τῶν οἰκιῶν των καὶ ῥιπτομένων εἰς τοὺς δρόμους
ὀγδοήκοντα περίπου πτωχῶν οἰκογενειῶν. Ἀπεφάσισε δηλ. τὸ
Συμβούλιον νὰ ἀγοράσῃ καὶ, ἀρξαμένου τοῦ ἔτους τούτου, ἡγό-
ρασεν ἤδη κτῆμά τι 28 1/2 στρεμμάτων (ἀντὶ 350 δραχμῶν τὸ
στρέμμα), ἐν ᾧ στέργουσι νὰ μετοικήσωσιν οἱ Ἀναφιώται, λαμ-
βανούσης δωρεὰν ἐκάστης οἰκογενείας παρὰ τῆς Ἐταιρείας 300
πήχεων γῆπεδον καὶ 300 δρχ. ὡς συνδρομὴν διὰ τὴν οἰκοδομὴν
νέας οἰκίας ἐν τῷ δωρουμένῳ γηπέδῳ. Οὕτω διὰ μικρᾶς σχετικῆς
δαπάνης ἐπιτυγχάνεται ὁ πολυπόθητος μετοικισμὸς τῶν Ἀνα-
φιωτῶν, οἵτινες δὲν ἀδικοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας, ἀλλὰ τού-
ναντίον ἔχουσι λόγους νὰ εὐλογῶσιν αὐτήν, διότι ἐγκαταλείπον-
τες τὰς ὑγρὰς καὶ νοσογόνους ἐκεῖνας φωλεὰς, ἅς ἔχουσι στήσει
ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως, θέλουσι μετοικήσει ὡς νόμιμοι

πλέον ιδιοκτηται εἰς εὐάερον καὶ εὐήλιον χώρον, ἐν ᾧ χωρὶς νὰ παραβλαφθῶσιν ἐκ τούτου τὰ ὑλικά των συμφέροντα, θέλουσιν ἀπολαύσει αὐτοὶ τε καὶ τὰ τέκνα των τῆς ποθητῆς σωματικῆς εὐεξίας, ἧς καθ' ὀλοκληρίαν στεροῦνται νῦν ἐν αἷς διαιτῶνται τρώγλαις.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὸν ἔξω **Κεραμεικὸν**, ἐν τινι οἰκοπέδῳ τῆς χήρας Παυλάκη, ἣτις προτιθεμένη νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμά της τοῦτο ἔδωκε τῇ Ἐταιρείᾳ τὴν ἄδειαν νὰ ἐξερευνήσῃ αὐτὸ διὰ σκαφῆς. Τὸ Συμβούλιον ἔκρινεν ἀνασκαπτέον τὸ γήπεδον καὶ ἀνέθηκε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐργασίας εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Ἀρχαιολογίας Ἀντ. Οἰκονόμου, μέλος τοῦ Συμβουλίου, ὅστις ἀνακοινοῖ περὶ αὐτῆς, δι' ἐκθέσεώς του, τάδε :

«Γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀναλαβῶν τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀνασκαφῆς ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τῆς χήρας Παυλάκη πρὸς Β. τοῦ Διπύλου κειμένῳ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πλαταιῶν καὶ Σαλαμίνος ἐπεθύμουν κατὰ πρῶτον νὰ ἀνευρεθῶσι τὰ ἔχνη τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ τῆς ἀπὸ Διπύλου εἰς Ἀκαδημίαν ἀγούσης οὐχὶ τοσοῦτον διότι καὶ μόνης αὐτῆς ἡ εὕρεσις ἤρκει νὰ δικαιολογήσῃ πᾶσαν δαπάνην, ὅσον διότι αὕτη εὕρεθεισα θὰ ἀπέβαινε ἀσφαλεστάτη ἀφετηρία πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν πολυτιμοτάτων μνημείων, ἅτινα ἐκόσμουσαν αὐτὴν ἐκατέρωθεν πυκνότατα μέχρι τῆς Ἀκαδημείας.

»Κατιοῦσι δὲ (λέγει ὁ Πausanias 1, 29, 2) ἐς Ἀκαδημίαν ἀπὸ Διπύλου περιβολὸς ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ ξόανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης, ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη τὰ Πάμφω τῆς Ἀρτέμιδος εἰσὶν ἐπικλήσεις αὐται, καὶ ναὸς οὐ μέγας ἐστίν, εἰς ὃν τοῦ Διονύσου τοῦ Ἐλευθερέως τὸ ἄγαλμα ἀνὰ πᾶν ἔτος κομιζοῦσιν ἐν τεταγμέναις ἡμέραις· ἱερὰ μὲν σφισι ταύτῃ τοσαυτά ἐστί, τάφος δὲ Θρασυβούλου μὲν πρῶτον τοῦ Λύκου. . . . ἐπὶ δὲ αὐτῷ Περικλέους τε καὶ Χαβρίου καὶ Φορμίωνος· ἐστὶ δὲ καὶ πᾶσι μνήματα Ἀθηναίων, ὁπόσοις ἀποθανεῖν συνέπεσεν ἐν τε ναυμαχίαις καὶ ἐν μάχαις πεζαῖς, πλὴν ὅσοι Μαραθῶνι αὐτῶν ἠγωνίσαντο, τούτοις γὰρ κατὰ χώραν εἰσὶν οἱ τάφοι δι' ἀνδραγαθίαν,

οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ τὴν ὁδὸν κεῖνται τὴν ἐς Ἀκαδημίαν καὶ σφῶν ἐστᾶσιν ἐπὶ τοῖς τάφοις στήλαι τὰ ὀνόματα καὶ τὸν δῆμον ἐκάστου λέγουσαι».

»Τοιαύτην γνώμην ἔχων προέβαινον εἰς τὸ ἔργον, μετ' οὐ πολὺ δ' ἡμέρας τῇ 21 Ὀκτωβρίου ἀπεκαλύφθη εἰς βάθος μέτρων πού 4,40 ὁδὸς σκυρωτὴ χωροῦσα πρὸς βορρᾶν, πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν. Ἐξετάσας δὲ καὶ ἰδὼν ὅτι ὁ ἄξων τοῦ Διπύλου διέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ κλινούσης ἐπὶ δεξιά, ἐπειθόμην ὅτι εὐρέθη τὸ ζητούμενον.

Βαθύτερον τῆς ἀνευρεθείσης ὁδοῦ ὀρωρυγμένος καὶ παράλληλος αὐτῇ καὶ τῇ ὁδῷ Πλαταιῶν ἐφάνη ἀρχαῖος ὑπόνομος ἔχων κατὰ διαστήματα φρεατίας (τὰς νῦν καλουμένας μπατζάδες)· μιᾶς τούτων τὰ ἴχνη σφίζονται ἐν τῷ ἀνασκαφέντι χώρῳ, ἄλλη δὲ διατηρεῖται ἀκέραιος ἐγγύτερον τοῦ Διπύλου ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τῆς χήρας Βαλακάκη, ἔνθα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ ἀνασκαφή, διότι ἐξ αὐτῆς πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τῆς ὁδοῦ θὰ ἐκλίπη καὶ τὰ ἐκατέρωθεν αὐτῆς δύνανται ἀκωλύτως νὰ ἀποκαλυφθῶσιν, ἅτε παντάπασιν ἐλευθέρου ὄντος τοῦ χώρου καὶ τρόπον τινὰ καλοῦντος ἡμᾶς ἐπὶ τοῦτο.

»Ἐπὶ τοῦ ὑπονόμου, οὐχὶ κατὰ χώραν, εὐρέθησαν δύο στήλαι μαρμάριναι, ἐν αἷς εἶναι ἀναγεγραμμένα ψήφισματα, τὸ μὲν ἐπὶ Λυσανίου ἄρχοντος, δι' οὗ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος στεφανοῦσιν Ἀντίδωρον λαχόντα τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ Ἐκφάντου ἱερέα τῆς Καλλίστης διὰ τε ἄλλα καὶ διότι ἀπενήνοχε λόγους περὶ πάντων, ὧν ἕκονόμηκεν ἀκολούθως τοῖς νόμοις. Ἦτο δὲ ἡ στήλη αὕτη, καθ' ἃ κελεύει τὸ ψήφισμα, ἰδρυμένη ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Καλλίστης, ὅπερ κατὰ Παυσανίαν ἔκειτο πρὸ τῶν τάφων.

»Ἐκ τοῦ ψηφίσματος γνωρίζομεν καὶ δύο νέους ἄρχοντας τῆς Γ'. ἑκατονταετηρίδος, τὸν Λυσανίαν καὶ τὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους Ἐκφαντον.

»Τὸ δὲ ἕτερον ψήφισμα ἐγένετο ἐπὶ Κίμωνος ἄρχοντος, δι' οὗ οἱ θιασῶται, οἵτινες εἶναι ἀναγεγραμμένοι χωρὶς οἱ τε ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες, στεφανοῦσι τὸν ἀρχεραμιστὴν Σώφρονα θαλλοῦ στεφάνῳ καὶ λημνίσκῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τῆς εἰς τὴν θεόν,

» Ἰκανοῦ μέρους τῆς ὁδοῦ κατὰ μῆκος ἀποκαλυφθέντος, καιρὸς ἦτο νὰ ἐξετασθῇ καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς.

» Πρὸς τοῦτο ἐσκάφη δεύτερος λάκκος παράλληλος τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ βάθει ἀνευρέθη ἔδαφος σκυρωτόν, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ λάκκῳ, καὶ ὄχετός χωρῶν παραλλήλως. Τὸ πλάτος τῆς ἀποκαλυφθείσης σκυρωτῆς πλατείας μέχρι τοῦ ὄχετοῦ εἶναι μέτρων περίπου 11.

» Ὡς γνωστὸν, αἱ μὲν ἄλλαι ὁδοὶ εἶχον πλάτος περὶ τὰ 3 μέτρα καὶ 50 %, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας ὁ Λίβιος (31, 24) λέγει ὅτι ἦτο πλατεία (lata), ut pediti equitique hostium liberum spatium praeberet.

» Φρονούντες ὅτι ἐκεῖ ἐπερατοῦτο τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ ἐσπεύδομεν εἰς ἀποκάλυψιν τοῦ πέραν αὐτῆς χώρου ἐλπίζοντες ὅτι ταχέως θὰ ἀναφανῇ τάφος τις ἢ ἱερόν. Καὶ ὄντως ἡ ἀνασκαφὴ ἐφανέρωσε μέρος τῶν θεμελιῶν ἀρχαίου μνημείου συγχειμένων ἐκ μεγάλων τετραγώνων πωρίναιν λίθων. Πιστεύομεν δ' ὅτι μετὰ τὴν πλήρη ἀποκάλυψιν τούτου θὰ προέλθωσιν εἰς φῶς καὶ ἄλλα». [Ἄ. Οἰκονόμος].

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ δρ. 3,172.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐν Ἀθήναις ἐγένετο ἐν τῷ παρὰ τὸ **Ἄλιπυλον ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ** ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων καὶ μέλους τοῦ συμβουλίου Βαλερίου Στάη, ὅστις δι' ἐκθέσεώς του ἀνακοινοῖ περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης τὰ ἐξῆς :

« Μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ εἰς Πεντέλην τύμβου, περὶ οὗ κατωτέρω, ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου κοιμητηρίου κατὰ τὴν Ἄγ. Τριάδα ὑψώματος, ἐφ' οὗ ἔκειτο τὸ φυλακεῖον. Τὸ ὕψωμα τοῦτο μὴ ἀνασκαφέν ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἐπιχειρησάντων ἀνασκαφὰς κατὰ τὸν χώρον ἐκείνον ἢ ἐλάχιστα κατὰ τὸ ἀρκτικὸν αὐτοῦ, εὐχερῶς ἀνεγνώρισα κατὰ τινα τελευταίαν ἐπίσκεψίν μου ὡς τεχνητόν, ἦτοι ὡς τύμβον, καθόσον καὶ ἐν αὐτῷ διεκρίνοντο καθαρῶς διάφορα στρώματα, ὅπως ἐν τῷ παρὰ τὸ Ἀμαρούσιον τύμβῳ. Ἡ ἀνασκαφὴ, ἐνεργηθεῖσα εὐθὺς τότε (ἀπὸ τῆς 27 Νοεμβρίου) καὶ διαρκέσασα μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους (22 Δεκεμβρίου)

κατέδειξε τὴν ὑπόθεσιν μου ἀληθῆ. Οὐ μόνον ἀρχικοί τάφοι ἐπὶ τοῦ στερεοῦ ἐδάφους ἀνεκαλύφθησαν πέντε ἤδη, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ χώματι τῷ χρησιμοπονηθέντι εἰς ταφὴν ἐπὶ καιρὸν τινα ὕστερον μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου, περὶ τοὺς εἴκοσιν ἀνεσκάφησαν τάφοι τῆς αὐτῆς ἢ τῆς ἀμέσως ὕστερον χρονικῆς περιόδου, καθιστώντες ἐναργῶς δῆλον ὅτι τὸ ὕψωμα εἶναι τύμβος.

»Περὶ τοῦ μνημείου τούτου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τάφων θὰ γράψωμεν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς ἐν εἰδικῇ ἡμῶν πραγματείᾳ λεπτομερῶς τὰ δέοντα, δημοσιεύοντες ἅμα καὶ ἀκριβεῖς σχέδιον τούτου μετὰ φωτοτυπικῶν εἰκόνων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ τύμβος οὗτος εἶναι τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου νεκροταφείου μνημείων, ἀνεγερθεὶς περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 5ης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος, ὁπότε πιθανῶς ἀπλῆ τις μόνον ὁδὸς ὑπῆρχεν ἐκεῖ, οὐδὲν δὲ τῶν λοιπῶν διασωθέντων ἐπὶ τοῦ χώρου ἐκείνου μνημείων. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ χώματος τοῦ τύμβου εἰς ταφὴν διήρκεσεν ἐπὶ ἓνα καὶ πλέον αἰῶνα, καθὰ προκύπτει ἐκ τάφου γυναικὸς, ἀνασκαφέντος ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου τοῦ τύμβου μέρους. Οἱ λοιποὶ τῶν τάφων ἀνήκουσιν εἰς μίαν χρονικὴν περίοδον, τὴν τῶν ἀρχῶν, ὡς εἴπομεν, τοῦ 5ου π. Χ. αἰῶνος. Εὐρήματα ἐν τοῖς τάφοις τούτοις ἐγένοντο πλείστα, ἀποτελούμενα ἐξ ἀγγείων κυρίως, μελανομόρφων, κοινῶν ὡς τὰ πολλὰ, πυξιδίων, ἀλαβάστρων καὶ ψηγμάτων χρυσοῦ.

»Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ τύμβου ἐπαναληφθήσεται προσεχῶς, δι' ἐλπίδος δ' ἔχομεν ὅτι ἡ ἔρευνα τοῦ ὅλου μνημείου θὰ προσκομίσῃ ἡμῖν λίαν εὐάρεστα ἐξαγόμενα». [B. Στάης].

Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 783.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Ἀττικῇ, παρὰ τὸ **Ἄμαρούσιον**, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου B. Στάη ἀνακοινοῦντος περὶ αὐτῆς δι' ἐκθέσεώς του τὰ ἐξῆς :

«Ὁ ἐπὶ τῆς ἀρχαίας εἰς Πεντέλην ὁδοῦ κείμενος παρὰ τὸ Ἄμαρούσιον μέγας τύμβος (grosser Hügel. Karten v. Attika B'.) ὁ διάμετρον ἔχων μέτρων 46 καὶ ὕψος (τὸ σημερινόν, ὅπερ πάντως ἀρχικῶς ἦτο πολὺ μείζον) μέτρων 8, ἐγένετο τὸ δευτέρον ἤδη

κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1896 ἡ ἀφορμὴ μικρᾶς δοκιμαστικῆς ἐρεύνης. Ἡ πρώτη τούτου δοκιμαστικὴ δι' ἀνασκαφῆς ἔρευνα, γενομένη δι' ἐμοῦ κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1890, ἀναλώμασι τῆς Γεν. Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων, διακοπεῖσα προώρως ἔνεκεν τοῦ χειμῶνος, εἰς οὐδὲν ἤγαγεν ἀποτέλεσμα, οὐ μόνον, ἀλλ' ἐπεσκοτίσε πως τὰ περὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς χρησιμότητος τῶν ἐν Ἀττικῇ τύμβων γνωστὰ ἡμῖν ἐξ ἄλλων ἐπιτυχῶν ἀνασκαφῶν περὶ τῶν μνημείων τούτων πορίσματα, καθόσον ἐν τῷ χώματι τοῦ τύμβου ἀπεκαλύφθησαν τότε εἰς διάφορα ὕψη μεγάλοι ἐκ τιτανολίθου ὀρθογώνιοι λίθοι, ὧν ἡ χρησιμότης ἔμεινεν ἐντελῶς ἀδιάγνωστος, μὴ εὐρεθέντων τούτων κατὰ χώραν. Καὶ εἰκασίαι μὲν ἐγένοντο πολλαί, παρατηρηθέντος παραπλησίου τινὸς φαινομένου καὶ ἐν τύμβῳ τινὶ τῆς Ἐρετρίας, ἀνασκαφέντι ἐν μέρει ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, ἡ ἀλήθεια ὁμως ἔμεινεν εἰσέτι ἀνεξακριβωτος. Εὐτυχῶς ἡ ὑπὸ τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας γενομένη δευτέρα ἔρευνα αὕτη ἔλυσε τὸ σκοτεινὸν τοῦτο πρόβλημα καὶ οὕτω ὁ παμμέγιστος οὗτος τύμβος, ὁ ὑποληφθεὶς ὑπὸ τινων ὡς «σκοπιὰ» ἢ ὡς «ἀμυντικὸν ἔργον» ἀπεδείχθη ὅτι καὶ οὗτος, ὡς πάντα τὰ ἐν Ἀττικῇ ὅμοια μνημεῖα, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ μεγαλοπρεπῆς τάφος οἰκογενείας τινός. Ἡ γενομένη κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον (ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου μέχρι 15 Νοεμβρίου) μεγάλη τάφος ἐκ δέκα μέτρων πλάτους, ἡ ταμοῦσα σχεδὸν τὸ μνημεῖον ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, καὶ διελθοῦσα διὰ τοῦ κέντρου αὐτοῦ, ἀπεκάλυπεν ἐπὶ τοῦ βραχώδους ἐδάφους, ἀκριβῶς δ' εἰς τὸ κέντρον τοῦ κύκλου, κατὰ χώραν κείμενον μέρος τοῦ δι' ὀρθογωνίων τιτανολίθων κατεσκευασμένου κτίσματος, οὗτινος τοὺς λίθους (μηκ. 1,20 πρὸς 0,60 πλ.) εὕρομεν κατὰ τε τὴν πρώτην δοκιμὴν καὶ τὴν δευτέραν ταύτην παρερριμμένους ἐν τῷ χώματι τοῦ τύμβου εἰς διάφορα ὕψη.

Ἐν τῷ κτίσματι τοῦτο, ὀρθογωνίου σχήματος (μηκ. 2,60 × 2,20) καὶ ἐξ ἄλλεπαλλήλων ὀρθογωνίων λίθων κατεσκευασμένον, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ βᾶθρον ἐξικνούμενον μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ τύμβου, ἐφ' οὗ ἐπιφανὲς ἰδρυτό ποτε μέγα νεκρικὸν μνημεῖον, ἐπιτυμβία στήλη τις ἢ καὶ ἄγαλμα, ὅπερ ἀδύνατον θὰ ἦτο νὰ ἐδραιωθῇ ἄλλως ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοσοῦτον ὑψηλοῦ ἐκ χώματος μνημεῖου

ἢ διὰ κτιστοῦ βάρους ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ στερεοῦ ἐδάφους ἀρχομένου. Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ βάρους τούτου εἶναι ἀξία λόγου, οὐ μόνον διότι καθώρισεν ἡμῖν τὸν σκοπὸν τοῦ ὄλου μνημείου, ἀλλὰ καὶ διότι μανθάνομεν διὰ τούτου νέον τινὰ τρόπον τῆς διακοσμήσεως τῶν μεγαλοπρεπῶν τούτων ἐπιτυμβίων μνημείων ἅτινα ἐθεωροῦμεν τέως κύκλω μόνον ὑπὸ σπηλῶν ἢ ἀγαλμάτων περικοσμούμενα.

»Τάφον τινὰ δὲν ἀπεκάλυψεν ἡ γενομένη μικρὰ σχετικῶς πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ ὄλου μνημείου ἔρευνα, οὐδόλως ὁμως διστάζομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὑπὸ τὸν ὑπολειφθέντα κεκαλυμμένον ἔτι διὰ χώματος μέγαν χῶρον τοῦ τύμβου κρύπτονται καὶ πλείονες ἴσως τοῦ ἐνὸς τάφοι.

»Κατὰ τὴν γενομένην δευτέραν ταύτην τοῦ μνημείου ἀνασκαφὴν παρετηρήθη καὶ ἕτερα τῆς κατασκευῆς τῶν τύμβων τούτων λεπτομέρεια χρήζουσα μνείας. Ὅτι δηλαδή ἡ ἐπισφραγίς τοῦ χώματος πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ἡμισφαιρικῆν τὴν ὄψιν ἐχόντων μνημείων τούτων δὲν ἐγένετο εἰκῆ καὶ ἀμεθόδως — ἀλλ' ὅτι τὸ χῶμα ἐπερρίπτετο κατὰ στρώματα, στερεοποιουμένης τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν διὰ πηλοῦ πάχους 0,30 περίπου τοῦ μέτρου. Ἡ παρατήρησις τῶν στρωμάτων τούτων ἐν τῷ παρὰ τὸ Ἀμαρούσιον τύμβῳ τούτῳ ἤγαγέ με εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κατὰ τὴν Ἀγ. Τριάδα μεγάλου τύμβου, περὶ οὗ ἐγένετο ἤδη λόγος ἀνωτέρω].

[B. Στάνης].
Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 966.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῷ παρὰ τὸν Ὄρωπὸν Ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Β. Λεονάρδου, ὅστις ἀναφέρει περὶ αὐτῆς τὰ ἐξῆς:

«Τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἐν Ὄρωπῳ Ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου, τὰς ἀπὸ τοῦ 1884 ἕως 1890 δαπάνη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἐνεργηθείσας, ἔμελλον νὰ ἐπαναλάβω κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος· ἀλλ' ἔνεκα ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου καὶ μάλιστα τῆς ἐν Μαρμαρίανῃ τῆς Θεσσαλίας, δαπάνη τοῦ Ὑπουργείου, ἀποκαλύψεως δύο ἀρχαίων θολωτῶν τάφων, ἔπειτα δὲ καὶ ἔνεκα τῆς εἰς Λυκόσουραν μεταβάσεώς μου, ἥτις ἐγένετο δαπάνη τῆς Ἀρ-

χαιολογικῆς Ἑταιρείας χάριν τῆς δημοσιεύσεως εὐρημάτων τῆς ἐκεῖ ἀνασκαφῆς, μόλις ἀρχομένου Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἔναρξις σκαφικῆς ἐρεύνης ἐν Ἀμφιαρείῳ. Ἀλλὰ καὶ τότε μετὰ μίαν ἐβδομάδα αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν, διότι μετέβην εἰς Πάτρας, χάριν ὑπηρεσίας, καὶ ἔπειτα εἰς Ὀλυμπίαν ἵνα παραδώσω τὴν ἐκεῖ ὑπηρεσίαν. Μετὰ ταῦτα ἐπελθόντος τοῦ χειμῶνος ἀνεβλήθη ἡ ἐν Ἀμφιαρείῳ ἔρευνα. Κατὰ τὸ βραχὺ ἐκείνο διάστημα ἠρξάμην ἀποκαλύπτων τὰ μεταξὺ τοῦ θεάτρου καὶ τῆς Στοᾶς μέρη, ὅπου καὶ πλησίον ἐν κτήματι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Καλάμου ἐφαίνοντο ἕλην ἀρχαίου κτιρίου. Εὐρήματα περιμεινόμενα μᾶλλον, ἵνα μὴ ποιῶμαι λόγον περὶ μικρῶν τεμαχίων ἐπιγραφῶν. Ἐλπίζω ὅτι ἡ τῆς ἀνασκαφῆς συμπλήρωσις θὰ ἐπιτευχθῆ ὅταν ἐπιτρέψωσιν αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, οὐ ἢ Ἐφορεία ἀνετέθη μοι διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως». [Β. Λεονάρδος].

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ κατὰ τοὺς ὑποβληθέντας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους λογαριασμοὺς δρ. 127.

Καὶ ἐν Λυκοσοῦρα δὲ ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Β. Λεονάρδου, διὰ δαπάνης δρ. 217, ἐργασίαι τινὲς πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μελετῶν αὐτοῦ πρὸς σύνταξιν τῆς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ἔτους 1895 ἐκθέσεώς του. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ἔκθεσις αὕτη δὲν κατωρθώθη νὰ δημοσιευθῆ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1895 ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου λιθογραφήσεως τῶν συνοδευόντων αὐτὴν πολλῶν ἀρχιτεκτονικῶν πινάκων· τούτου ἕνεκα θὰ δημοσιευθῆ αὕτη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1896.

Αἱ δὲ ἐν Λυκοσοῦρα ἀνασκαφαὶ δὲν κατωρθώθη νὰ ἐπαναληφθῶσι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, διότι ὁ Ἀλέξανδρος Φιλαδελφεὺς, ὑψηγῆτης τῆς ἀρχαιολογίας, εἰς ὃν εἶχεν ἀνατεθῆ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἡ ἐποπτεία αὐτῶν, ἀσθενήσας δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῆ ἐκεῖσε.

Ἐκτὴ ἀνασκαφῆ ἐγένετο ἐν Ἐλευσῶνι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων καὶ μέλους τοῦ Συμβουλίου Α. Σκιαῶ, συνέχεια τῶν ἐνεργουμένων ἐκεῖ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἀνασκαφῶν ἀπὸ τοῦ 1882-1894 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Φιλίου, μετὰ

ταῦτα δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ κ. Σκιᾶ. Ὁ διευθύνας τὴν ἀνασκαφὴν ἀνακοινοῖ δι' ἐκθέσεώς του περὶ αὐτῆς τὰ ἐξῆς :

« Ἡ ἐν Ἐλευσίνοι ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους 1896 ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου καὶ λήξασα περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου ἐσκόπει τὴν τελείαν ἐξερεύνησιν τοῦ εἰσέτι ἀνεξερευνητοῦ μέρους τῆς νοτίας αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἔξω τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὴν νοτιάν κλιτὸν τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως πρὸ δωδεκαετίας εὐρεθέντος ἀρχαίου νεκροταφείου. Ἄλλ' ὁμως ἔνεκα τοῦ μεγάλου βάρους τῆς ἐπιχώσεως ἢ τελεία ἀνασκαφὴ τῶν μερῶν τούτων ἀπεδείχθη ἔργον καὶ χρόνου μακροτέρου καὶ δαπάνης μεγαλυτέρας· ὥστε ἀναποφεύκτου καταστάσεως ἔνεκα ἄλλων λόγων τῆς διακοπῆς τῆς ἀνασκαφῆς κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον δὲν ἐπερατώθη κατ' ἀνάγκην οὔτε τῆς νοτίας αὐλῆς ἢ τελεία ἐξερεύνησις οὔτε τοῦ ἀρχαίου νεκροταφείου.

» Τὸ πλεῖστον τῆς ἀνασκαφικῆς ἐργασίας κατηναλώθη ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ, ἐν αὐτῇ δὲ ἐξερευνηθή τελείως, ὅσον ἦτο δυνατὸν, ἢ ὑπὸ τὸ δάπεδον τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου ἀρχαία ἐπιχωσις πρὸς τελειοτέραν ἀποκάλυψιν τῶν ὑποκάτω τῶν θεμελίων αὐτοῦ ὑπαρχόντων λειψάνων παλαιότερας στοᾶς.

» Ἐκ ταύτης ἀνευρέθη ἐνός προσέτι κίονος τὸ θεμέλιον, οὗ ἡ θέσις ἐπιτρέπει μετὰ τινος πιθανότητος νὰ καθορισθῇ ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν κίωνων αὐτῆς εἰς ἕξ. Νῦν πρὸς τελείαν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐργασιῶν οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται εἰμὴ ἢ ἐπανοικοδόμησις τῶν θεμελίων τῶν δύο ἀνατολικωτάτων κίωνων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Βουλευτηρίου ἐκτισμένου ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος, ἅτινα πρὸ δύο ἐτῶν καθηρέθησαν ὑπ' ἐμοῦ κατ' ἀνάγκην ὡς ἐμποδίζοντα τὴν εἰς βάθος σκαφὴν. Ἐπίσης τελείως ἀνεσκάφη ὁ παρὰ τὴν νοτιάν πύλην τοῦ ἱεροῦ διάδρομος, ἐπετεύχθη δὲ ἡ ἐξακριβωσις τῶν ἄλλεπαλλήλων τῆς εἰσόδου ταύτης μετασκευῶν κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους· ἀλλ' ἡ ἐν CIA IV 2, 1054 ἐπιγραφὴ ἢ περιέχουσα συγγραφὴν ἐργωνίας κτιρίου μέλλοντος νὰ ἀνεγερθῇ ἐν ταύτῃ τῇ θέσει δὲν ἀπεδείχθη δυστυχῶς συμφωνοῦσα πρὸς τὰ πορίσματα τῆς ἀνασκαφῆς, ὥστε ἀναγκάζομαι νὰ δεχθῶ ὅτι τὸ κτίριον, περὶ οὗ διαλαμβάνει ἡ ἐπιγραφὴ, δὲν ἐξετελέσθη. Περὶ τούτου ὡς καὶ περὶ πάντων τῶν

ἄλλων πορισμάτων τῆς ἐν τῇ νοτιά ἀύλῃ ἀνασκαφῆς διέλαβον ἐν λεπτομερείᾳ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ ἔτους 1895, ὧν ἡ ἔκδοσις ἐβράδυνεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐνόμισα ὅτι καὶ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ 1896 τὰ πορίσματα ἔπρεπε νὰ περιληφθῶσιν ἐν αὐτοῖς, ὅχι μόνον ὡς συμπληροῦντα ἀλλὰ καὶ ὡς διορθοῦντα τὰς κατὰ τὸ 1895 γενομένας παρατηρήσεις. Ἐν τοῖς αὐτοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1895 ὡσαύτως ἐδηλώθη καὶ πόσον μέρος τῆς νοτίας ἀύλης ὑπολείπεται εἰσέτι πρὸς ἐξερεύνησιν. Εὐρήματα καλλιτεχνημάτων καὶ ἐπιγραφῶν ἄξια λόγου τινὸς ὀλίγιστα μόνον ἐγένοντο δυστυχῶς ἐν τῇ νοτιά ἀύλῃ, διότι ἡ βαθεῖα ἐπίχωσις αὐτῆς καίπερ ἀρχαία εἶνε πενιχροτάτη εἰς ἀρχαιότητος.

» Ἐν δὲ τῷ ἔξω τοῦ ἱεροῦ ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ τὰ εὐρήματα ὑπῆρξαν ὀλιγώτερα μὲν τῶν τοῦ ἔτους 1895, ἀλλὰ ποικιλώτερα καὶ, καθ' ὅσον πρὸς τὸ παρὸν δύναμαι νὰ κρίνω, διδασκτικώτερα· ἐπιφυλάττομαι δὲ νὰ περιγράψω καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων, ὅταν ἀποπερατωθῇ ἡ αὐτόθι ἀνασκαφή. Ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ νεκροταφείου τούτου κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη εἰσῆχθη εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίνι Μουσεῖον πλουσία καὶ λίαν ποικίλη συλλογὴ γεωμετρικῶν ἀγγείων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τῶν αὐτῶν χρόνων διατεταγμένη κατὰ τάφους, ἣτις προερχομένη ἐκ νεκροταφείου ὅπως ἀθίκτου διατελέσαντος κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους τῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῆς σήμερον, μέλλει νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἡ πλουσιωτάτη καὶ καθαρωτάτη πηγὴ τῆς γνώσεως τῆς τέχνης καὶ τῆς λοιπῆς ἀρχαιολογίας τῶν χρόνων, ἐξ ὧν προέρχεται. Εὐχομαι δὲ καὶ ἐλπίζω ἐν προσεχῇ χρόνῳ νὰ τύχῃ ἡ ἀξιολογωτάτη αὕτη καὶ μοναδικὴ ἐν Ἑλλάδι συλλογὴ ἐπαξίας τοποθετήσεως ἐν νέᾳ προσαυξήσει τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἐν Ἐλευσίνι Μουσείου, ὅπερ ὑπερπληρωθὲν ἀρχαιοτήτων οὔτε ταύτης τῆς συλλογῆς τὴν τοποθέτησιν ἐπιτρέπει, οὔτε δύναται ὅπως νὰ περιλάβῃ τὸν πλοῦτον τῶν εὐρημάτων, ὃν ὑπόσχεται ἡ ἀνασκαφή τῆς τε νοτίας κλιτύος τοῦ λόφου τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ τοῦ πρὸ τῶν Μεγάλων Προπυλαίων τόπου». [Ἀνδρέας Ν. Σκιαῶς].

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ δρ. 5,616.

Ἐβδόμη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν **Μυκῆναις** ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων καὶ μέλους τοῦ συμβουλίου Χρήστου Τσουντα, συνέχεια τῶν ἀπὸ δεκαετίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου ἐνεργουμένων ἐκεῖ ἀνασκαφῶν. Ὁ διευθύνας τὴν ἀνασκαφὴν ἀνακοινοῖ περὶ αὐτῆς δι' ἐκθέσεώς του τάδε :

« Ἐν Μυκῆναις εἰργάσθημεν ἐφέτος τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως, ἐκαθαρίσθη δ' ἐντελῶς τὸ μέγα ἀνάλημμα, οὗ ἐν τμημα εἶχεν ἀποκαλυφθῆ ἤδη πέρυσιν καὶ περὶ οὗ εἶχον ἐκφράσει ἐγὼ τότε τὴν εἰκασίαν, ὅτι ὑπεστήριζε τὴν ὁδὸν, ἥτις ἀπὸ τῆς πύλης τῶν λεόντων ἦγε πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀνακτόρου. Νῦν ἀπεδείχθη, ὅτι ἐξακολουθεῖ τὸ ἀνάλημμα καὶ πέραν τῆς εἰσόδου τοῦ ἀνακτόρου, ἐκ τούτου δὲ φαίνεται ὅτι εἶχε διπλὸν σκοπὸν, ὅτι δηλαδὴ μέχρι μὲν τινος ἐβάσταζε τὴν ὁδὸν, κατόπιν ὅμως ἐχρησίμευε μόνον ὅπως συκρατῆ ἐπίχουσιν τεχνητὴν σχηματισθεῖσαν πρὸς ἰσοπέδωσιν τοῦ χώρου, ἐφ' οὗ ἦσαν ᾠκοδομημένα διάφορα οἰκήματα, πιθανῶς παραρτήματα τοῦ ἀνακτόρου.

» Συγχρόνως ἀνεσκάφη ἐν τμημα τῆς δυτικῆς πλευρᾶς παρὰ τὸν λεγόμενον πολυγωνικὸν πύργον, ἔνθα τὸ βάθος τῆς ἐπιχώσεως εἶναι τὸ μέγιστον ἐν ὅλῃ τῇ Ἀκροπόλει, διότι φθάνει μέχρι τῶν δέκα μέτρων, ἐνιαχοῦ μάλιστα ὑπερβαίνει αὐτά. Ἐνταῦθα ἀνεκαλύφθησαν ἐρείπια πολλὰ οἰκιῶν, ἐν οἷς ἐγένετο καὶ τὸ κυριώτερον εὑρημα τῆς ἐφετεινῆς ἀνασκαφῆς· διότι ἐν αὐτοῖς εὐρέθη ἡ ἐξ ἀσβέστου κεφαλὴ, περὶ ἧς κατωτέρω.

» Μικρότεροί τινες καθαρισμοὶ ἐγένοντο καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἀκροπόλεως, ὑπολείπεται δὲ νῦν πρὸς τελείαν ἀνασκαφὴν αὐτῆς ἐν ἔτι τμημα, τὸ ὅποιον ἐλπίζω ν' ἀνασκαφῆ ὅλον ἐντὸς τοῦ ἀρξάμενου ἔτους, ἐὰν ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἐργασίαι ἐγκαίρως. Μετὰ τὸν καθαρισμὸν δὲ καὶ αὐτοῦ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συνταχθῆ καὶ σχέδιον τῆς ὅλης Ἀκροπόλεως καὶ νὰ δημοσιευθῆ ἀκριβεστερα περιγραφὴ αὐτῆς μετὰ πάντων τῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἐταιρείας ἀνακαλυφθέντων τειχῶν, κτιρίων, εἰσόδων καὶ λοιπῶν. Τοιαύτη περιγραφὴ νῦν θὰ ἦτο ἀλυσιτελής, διότι ἄνευ σχεδίων καὶ εἰκόνων ἐξ ἀνάγκης θὰ εἶναι δυσνόητος.

» Ἐξω τῆς Ἀκροπόλεως ἀνεζήτησα, ὅπως καὶ κατὰ τὰ προη-

γούμενα ἔτη, τάφους τοῦ γνωστοῦ εἴδους τῶν ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένων θαλαμοειδῶν, δυστυχῶς ὅμως φαίνεται ὅτι τὰ νεκροταφεῖα ἐξηντλήθησαν ἤδη σημαντικῶς καὶ μάλιστα τὰ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν κείμενα, ἅτινα τόσον πολύτιμα εὐρήματα ἐχορήγησαν ἡμῖν μέχρι τοῦδε· ἔνεκα τούτου ὄχι μόνον ἡ ἀνεύρεσις νέων τάφων καθίσταται ὁσημέραι δυσχερεστέρα, ἀλλὰ καὶ οἱ μετὰ δοκιμὰς πολλὰς καὶ κόπους ἀνακαλυπτόμενοι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πενιχροί· διότι κεῖνται μακρὰν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἀνῆκον εἰς οἰκογενείας ἤττον εὐπόρους, ἐν ᾧ τὰ πλουσιώτερα γένη προφανῶς κατῴκουν περὶ τὴν Ἀκρόπολιν πλησίον τοῦ βασιλέως. Πλὴν τούτου δὲν ἠδυνήθη ἐφέτος νὰ διαθέσω πολὺν καιρὸν διὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῶν τάφων, διότι ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐσκάπτομεν, ὡς εἶπον ἤδη, εἰς δύο συγχρόνως μέρη καὶ ἦτο ἀνάγκη νὰ παρίσταμαι ἐκεῖ τακτικῶς. Ἐνεκα τῶν λόγων τούτων μόνον ὀκτῶ τάφους κατωρθώσαμεν ν' ἀνακαλύψωμεν καὶ καθαρίσωμεν, ἐκ τούτων δ' οἱ μὲν ἑπτὰ εἶναι θαλαμοειδεῖς λελαξευμένοι ἐν τῷ βράχῳ καὶ ἔχουσιν ἐμβαδὸν ποικίλον [ἀπὸ 10 ἢ 12 μέχρι τῶν 30 περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, εἰς δὲ εἶναι θολωτὸς διατηρούμενος ἐν καταστάσει πολὺ καλῇ καὶ ἔνεκα τούτου καὶ ὡς μνημεῖον ἀρχιτεκτονικὸν πολλοῦ λόγου ἄξιος. Ἡ θόλος, ἣτις ἔχει διάμετρον 8 περίπου μέτρων, εἶναι ἐκτισμένη διὰ σκληρῶν πελεκητῶν λίθων, ἡ δὲ πρόσοψις ἐπενδεδυμένη διὰ πύρων ὁμοίως πελεκητῶν καὶ οἱ ἄρμοι πολλαχοῦ ἐσκεπασμένοι δι' ἀσβέστου. Ἐν τῷ ἐδάφει τῆς θόλου εἶναι ἐσκαμμένοι τρεῖς τετράπλευροι τάφοι, ὧν ὁ μέγιστος ἔχει μῆκος τεσσάρων μέτρων, πάντες δ' ἐκαλύπτοντο ὑπὸ μεγάλων πλακῶν· ἐν αὐτοῖς ἠλπίζον ὅτι θὰ εὐρωμεν ἄξια λόγου κτερίσματα, δυστυχῶς ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι εἶχον συληθῆ ἤδη πρὸ καιροῦ· κατὰ τὴν γνώμην μου δὲ οἱ συληταὶ δὲν ἦσαν ξένοι, ἀλλὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, εἰς ἣν ἀνῆκεν ἡ θόλος, συγγενεῖς δηλαδὴ ἢ ἀπόγονοι τῶν ἐν αὐτῇ πρότερον τεθαμμένων. Ἐν Μυκῆναις εὐρωμεν ἄλλοτε καὶ ἐν ἄλλοις τάφοις ἐνδείξεις συλήσεως ὑπὸ συγγενῶν, μαρτυροῦσι δὲ ταῦτα τὴν παρακμὴν καὶ πενίαν τῆς πόλεως κατὰ τοὺς ἐσχάτους χρόνους τῆς ὑπάρξεώς της.

»Ἐξω τῶν τριῶν τάφων εὐρέθησαν διεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς θόλου διάφορα μικρότερα κτερίσματα, μεταξὺ τῶν

ὁποίων σπουδαῖα πρὸ πάντων εἶναι πλακιδία τινὰ ἐξ ὑαλώδους μάζης φέροντα ἐκτύπους μορφὰς ζυφοκεφάλων δαιμόνων ἰσταμένων ἐκατέρωθεν τρίποδος ἢ βωμοῦ καὶ βασταζόντων ἐν χερσὶν ἀγγεῖα· σπουδαῖα εἶναι ταῦτα καὶ ἔνεκα τῶν παραστάσεων, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὴν παναρχαίαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ διότι οἱ ζυφοκέφαλοι δαίμονες νῦν πρῶτον ἀπαντῶσιν ἐπὶ κοσμημάτων ἐξ ὑαλώδους μάζης· τοῦτο δ' ἀποτελεῖ νομίζω νέον τεκμήριον τοῦ ὅτι ἡ ὑαλώδης μάζα κατεσκευάζετο ἐνταῦθα κατὰ τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχὴν.

» Ἐκ τῶν ἄλλων κτερισμάτων τοῦ τε θολωτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τάφων οὐδὲν ἀναφέρω ἰδιαιτέρως, ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει δὲ γενομένων εὐρημάτων τὰ μᾶλλον ἄξια λόγου εἶναι μία ἀρχαϊκὴ ἐπιγραφή ἐπὶ χαλκοῦ, εἰς ἐγγεγλυμμένος λίθος φέρων γλυφὴν πάλιν ζυφοκεφάλου δαίμονος δαμάζοντος δύο λέοντας, καὶ μία γυναικεία κεφαλὴ ἐξ ἀσβέστου ὕψους 0,17 μ. Ἡ κόμη, οἱ ὀφθαλμοί, τὰ ὦτα καὶ τὸ στόμα αὐτῆς εἶναι χρωματιστὰ, ἐφόρει δὲ καὶ περιδέριον ἔχον τὰς ψήφους ἐρυθρὰς καὶ κυανὰς ἐναλλάξ. Τὸ παραδοξότερον ὁμως εἶναι, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτῆς κοσμεῖται καὶ διὰ τεσσάρων ροδακοειδῶν ποικιλιμάτων ἐζωγραφημένων ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τῶν παρεῖων καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρεῶνος· τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐπεκράτει ποτὲ τὸ ἔθιμον νὰ ζωγραφῶσι, πιθανώτατα δὲ καὶ νὰ στίζωσι, τὸ σῶμα, ὅπως πολλοὶ ἄλλοι λαοὶ ἔπραττον καὶ πράττουσι σήμερον ἔτι. Ἡ ἄξια ὁμως τῆς κεφαλῆς δὲν ἐγκεῖται μόνον ἐν τούτῳ· διότι ἔνεκα τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ὅλης κατασκευῆς τῆς μεγίστην ἔχει σπουδαιότητα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς μυκηναϊκῆς καὶ ἐν γένει τῆς ἑλληνικῆς πλαστικῆς· ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ταύτην δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς εὐρημα ἐξόχως πολῦτιμον καὶ ὅλως μοναδικόν». [Χρ. Τσουντας].

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ δρ. 9,898.

Ἐκ τῆς ὀγδόης τέλους ἀνασκαφῆς ἐγένετο ἐν τῷ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, συνέχεια τῶν ἀπὸ τοῦ 1881 ἐνεργουμένων ἐκεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων ἀνασκαφῶν. Ἐξηκολούθησαν δ' αὐταὶ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐπιστατοῦντος κατ' ἀρχὰς μὲν τοῦ Ἐπ. Κορομάντσου, ὕστερον δέ, ἀπὸ

τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, τοῦ Κ. Κοντοπούλου. Ἐπὶ ἰκανὸν χρόνον αἱ σκαφικαὶ αὐταὶ ἐργασίαι περιωρίσθησαν ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀποκαλυφθέντι Σταδίῳ, ὕστερον δὲ μετηνέχθησαν εἰς τὸν χώρον τὸν πρὸς δυσμὰς τῆς διωρόφου στοᾶς τῆς ἀποτελούσης μέρος τοῦ καλουμένου Ἀβάτου. Ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια ὀρθογωνίου οἰκοδομήματος, πρὸς δυσμὰς δὲ τούτου ἐκαθαρίσθη ἐν μέρει περιέργον ἐπίμηκες καὶ λίαν στενὸν κτίσμα ἐν εἶδει φρέατος. Ἐνταῦθα θὰ ἐπεθύμει τις νὰ τοποθετήσῃ τὴν περίφημον ἐκείνην ὑπὸ τοῦ Πausανίου μνημονευομένην κρήνην, τὴν ἀξιοσημείωτον «τῷ τε ὀρόφῳ καὶ κόσμῳ τῷ λοιπῷ» (Paus. II, 37), ἧς οὐδὲν ἔχνος μέχρι τοῦδε ἀπεκαλύφθη ἐν τῷ ἱερῷ· ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη μείζονος ἔτι ἀνασκαφικῆς ἐρεύνης κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπως δυνηθῇ τις νὰ σχηματίσῃ γνώμην τινὰ περὶ τοῦ ζητήματος. Προσθετέον δὲ ὅτι ἐν τῇ πεδιάδι, ἐν ἣ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας περίπου ἀπὸ τοῦ Σταδίου, εὐρέθη κατὰ τύχην ὀρόσημος ἐπιγραφὴ, ἐξ ἧς γίνεται γνωστὸν ὅτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἱππόδρομος, Λήγοντος δὲ τοῦ ἔτους ἐγένετο καὶ πρόωρος σκαφὴ τις ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ Κυνορτίου Ἱερῷ τοῦ Μαλεάτου Ἀπόλλωνος, δι' ἧς ἀπεκαλύφθησαν κτίσματά τινα καὶ εὐρέθησαν ἐπιγραφαὶ ἀναθηματικαὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τινα γλυπτὰ. Ἄλλ' ἢ ἀνασκαφὴ τοῦ ἱεροῦ τούτου τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς συμπληρωτικαὶ ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἱερῷ, θέλουσιν ἐνεργηθῆ μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Τότε θέλει ἐξερευνηθῆ διὰ σκαφῆς καὶ ἡ πηλοσίον τοῦ Λιγουριοῦ, παρὰ τὴν Ἀγίαν Μαρίναν, γνωστὴ πυραμίς. Διὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἐδαπανήθησαν δρ. 8,603.

Ταῦτα εἶναι τὰ ἀνασκαφικὰ ἔργα τῆς Ἑταιρείας, ἃ διεξήχθησαν ἅπαντα, ὡσπερ καὶ τὰ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ὑπὸ τῶν ἐφόρων τοῦ δημοσίου. Συμφώνως τῷ νέῳ Ὄργανισμῷ διάρρισε καὶ ἡ Ἑταιρεία ἰδίου ἐφόρους ἀρχαιοτήτων· οὗτοι ὁμως δὲν ἦτο δυνατόν μέχρι τοῦδε νὰ διεξαγάγωσιν ἔργον τι τῆς Ἑταιρείας, διότι ὁ μὲν μόλις ἐπ' ἐσχάτων διωρίσθη, ὁ δὲ εἶχε προσκολληθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπηρετεῖ κυρίως ἐν Δελ-

φοῖς ὡς ἐπόπτης τῶν ἐκεῖ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν ὁ τρίτος δὲ τῆς Ἑταιρείας ἑφορος, ἀρχιτέκτων ὢν, ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐν Ἀθήναις ἔργων τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀσχολεῖται κυρίως εἰς τὴν ἐκπόνησιν τῶν τοπογραφικῶν σχεδίων τῶν ἀνασκαφῶν, ἐφ' ᾧ καὶ διωρίσθη.

Τὰ δὲ ἔργα πρὸς ὑποστήριξιν καὶ συντήρησιν τῶν μνημείων καὶ πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῶν ἀρχαιολογικῶν τόπων εἶναι καὶ ταῦτα πολλὰ, συνέχεια τὰ πλεῖστα τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1894 ἀρξαμένων καὶ πολλῶ δαπανηρότερα τῶν ἀνασκαφικῶν. Οὐδεμιᾶς ἐφείσθη δαπάνης τὸ συμβούλιον πρὸς ἐπιτέλεσιν τοιούτων ἔργων φρονοῦν ὅτι ὀφείλει ἡ Ἑταιρεία πάσης ἀποκαλύψεως νέων ἔργων δι' ἀνασκαφῶν νὰ προτιμῆσθαι τὴν ὑποστήριξιν τῶν κινδυνευόντων καὶ τὴν ἀπὸ πάσης βλάβης καὶ καταστροφῆς διαφύλαξιν τῶν ἀποκεκαλυμμένων.

Πᾶσῃ αὐτοῦ δυνάμει ἐξηκολούθησε τὸ συμβούλιον τὰς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ **Παρθενῶνος** ἐργασίας. Ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους ἐξεθήκαμεν Ὑμῖν τίνα τὰ ἐκτελεστέα ἔργα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κινδυνεύοντος οἰκοδομήματος καὶ ποῖαι αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων ληφθεῖσαι ἀποφάσεις. Ἐνταῦθα καταλέγομεν ἀπλῶς τὰ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος γενόμενα. Ἀφ' οὗ ἡγοράσθη ἐν Τεργέστη ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἱκρίωματος ἀπαιτουμένη ἀμερικανικὴ καὶ ἡ ἄλλη ξυλεία ἀντὶ δρ. ἐν ὄλῳ 36,797, κατεσκευάσθη τὸ ἱκρίωμα τοῦτο ἐργασθέντων ἐν αὐτῷ καὶ δύο ξυλουργῶν μετακληθέντων ἐκ Παρισίων, κατὰ σύστασιν τοῦ κ. Magne. Συγχρόνως ἐξετέθησαν εἰς μειοδοσίαν καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα μάρμαρα καὶ κατεκυρώθησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ μειοδοτήσαντος ἐργολάβου Ν. Μοσχοῦ· ἀλλ' οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξορύξῃ καὶ προμηθεύσῃ τῇ Ἑταιρείᾳ πάντα τὰ ἀναγκαιοῦντα τεμάχια ἀλλὰ μόνον ἀξίας 18,750 δρ. Διὰ τοῦτο προτάσει τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κ. Τυπάλδου ὑποστηρικθῆσθαι ὑπὸ τοῦ Β' Ἀντιπροέδρου κ. Νικολαΐδου, καὶ συστάσει τῆς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Παρθενῶνος ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἀπεφασίσθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξόρυξιν τῶν μαρμάρων ἡ Ἑταιρεία ἐξ ἀρχαίου λατομείου δι' ἐργατῶν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ. Οὕτως εὐθὺς ὡς ἐξορυθῶσι καὶ τὰ μάρμαρα ταῦτα θέλει ἀρχίσει ἡ ἀντικατά-

στας τῶν βεβλαμμένων ἐπιστυλίων. Συγχρόνως δὲ θὰ ἔχει κομισθῆ ἐκ Γερμανίας καὶ τὸ πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν μαρμάρων παραγγελθὲν ἀντὶ 6,000 δρ. περίπου μηχανήμα. Διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὑλικῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων ἐδαπανήθησαν δρ. 84,622.

Αἱ δὲ ἐργασίαι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐν τῇ **Μονῇ τοῦ Δαφνίου** μωσαϊκῶν διὰ τοῦ ἐκ Βενετίας μουσειωτοῦ κ. ΝΟΝΟ καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Τριανταφύλλου ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος δαπανηθεισῶν 18,314 δραχμῶν. Προῦχώρησαν δὲ αἱ ἐργασίαι αὗται ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου περατοῦται τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον τῆς Ἐταιρείας πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ὁποίου μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἐντελοῦς ἐπιτυχίας εἰργάσθη ὁ κ. ΝΟΝΟ, ᾧ χάριτας ἐπὶ τούτῳ ἐκφράζει τὸ συμβούλιον.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξηκολούθησαν καὶ ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ τύμβου τῶν Μαραθωνομάχων εἰς τὴν προτέραν, πρὸ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἀνασκαφῶν, μορφῆν, δαπανηθεισῶν 1971 δραχμῶν.

Ἐξηκολούθησαν δὲ καὶ αἱ ἐργασίαι πρὸς περίφραξιν καὶ ἐξωραϊσμόν τοῦ κατὰ τὸ διονυσιακὸν θέατρον χώρου. Περιεφράχθη δηλ. ὁ χώρος οὗτος πρὸς ἀνατολὰς διὰ σιδηροῦ κιγκλιδώματος, ἐτοποθετήθησαν πρεπόντως οἱ κατὰ τὸν ἀνεσκαμμένον χῶρον λίθοι καὶ ἐπεχώσθη διὰ χῶματος ὁ χῶρος οὗτος, ὡς ἔδει. Τοιαύτη ἐργασία ὑπολείπεται νὰ γείνη ἐν τῷ Ἀσκληπιεῖῳ. Πρὸς τούτοις δὲ δεόν νὰ τοποθετηθῆ κιγκλιδῶμα ἀπὸ τοῦ Ὠδείου τοῦ Ἡρώδου μέχρι τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπως ἀποπερατωθῆ ἡ ὅλη ἐργασία πρὸς περίφραξιν καὶ συνένωσιν μετὰ τῆς Ἀκροπόλεως, διευθέτησιν καὶ ἐξωραϊσμόν τοῦ χώρου τοῦ κατὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον, τὴν Στοᾶν τοῦ Εὐμένους καὶ τοῦ Ὠδείου. Ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 20,122.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξηκολούθησε πρὸς τούτοις καὶ ἐπερατώθη ἡ περίφραξις καὶ ὁ ἐξωραϊσμός τοῦ χώρου τοῦ κατὰ τὴν καλουμένην Στοᾶν τῶν Γιγάντων διὰ δαπάνης δρ. 5,878. Εἰς τοῦτο τὸ ποσὸν δεόν νὰ προστεθῶσι καὶ δρ. 564 δαπανηθεῖσαι πρὸς ἀνασκαφικὰς ἐργασίας κατὰ τὴν Στοᾶν τοῦ Ἀττάλου πρὸς ἐξαγωγήν καὶ μεταφορὰν χωμάτων εἰς τὸν ἀνωτέρω χῶρον.

Ἄνελαβε δ' ὠσαύτως ἡ Ἐταιρεία καὶ ἐξετέλεσε τὴν διὰ τεί-
χους καὶ κιγκλιδώματος περιφραξίν τοῦ κατὰ τὴν καλουμένην Πα-
λαιάν Ἀγορὰν χώρου, τὴν διευθέτησιν τῶν ἐν αὐτῷ λίθων καὶ
τὴν ἐν πρέποντι μέτρῳ ἰσοπέδωσιν αὐτοῦ, διὰ δαπάνης δραχμῶν
15,329. Χάριτας δὲ ὀφείλει τὸ συμβούλιον εἰς τὴν κυβέρνησιν
ἐπιτρέψασαν αὐτῷ νὰ καταστρέψῃ συγχρόνως τὴν διὰ τοῦ ἀνε-
σκαμμένου τούτου χώρου κατασκευασθεῖσαν ἐν ἔτει 1892 ὁδὸν,
ἐφ' ᾧ κακῶ δικαίως συνεκινήθη τότε καὶ διεμαρτυρήθη ἡ Ἐταιρεία.

Ἐφρόντισε δὲ τὸ συμβούλιον καὶ περὶ συντηρήσεως καὶ εὐπρε-
πειᾶς τοῦ ἐν Ὀρχομενῷ Θησαυροῦ τοῦ Μινύου διὰ δαπάνης
326 δραχμῶν. Λήγοντος δὲ τοῦ ἔτους ἐπελήφθη καὶ τῆς ἐκτελέ-
σεως ἀρχαιολογικῶς τε καὶ ἐθνικῶς σπουδαιοτάτου ἔργου, τῆς
ἀναστηλώσεως τοῦ **Λέοντος τῆς Χαιρωνείας**, ἣν ἡ Ἐται-
ρεία καὶ ἄλλοτε καὶ τελευταῖον ἐν ἔτει 1880 ἐσκέφθη δὲν κατῶρ-
θωσεν ὁμως νὰ ἐκτελέσῃ. Τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ προβῇ
εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ προτάσει τῆς
Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀρκοῦσαν ἐγγύησιν ὅτι
δὲν θὰ ματαιωθῇ καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἡ ἐπιχείρησις. Ἐπιτροπὴ
ἐξ εἰδημόνων, μέλλουσα νὰ ἀποφανθῇ γνώμην περὶ τῶν σχετι-
κῶν πρὸς τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ μνημείου ἐπιστημονικῶν καὶ τε-
χνικῶν ζητημάτων, μεταβαίνει ὅσον οὕτω εἰς Χαιρώνειαν. Ἀκο-
λούθως τὸ συμβούλιον θέλει ἀποφασίσει ὀριστικῶς περὶ πάντων
τῶν ζητημάτων τούτων καὶ οὕτω θέλουσιν ἀρχίσει πλέον τὰ ἔργα.

Ἀρχαῖα δὲ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἠγόρασεν ἡ Ἐταιρεία ἀντὶ
δρ. 5,000. Καὶ 1000 μὲν δραχμὰς προσήνεγκε πρὸς ἀγορὰν δύο
μαρμαρίνων κεφαλῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, τέσσαρας δὲ χιλιάδας
πρὸς ἀγορὰν χαλκοῦ κατόπτρου, οὗ ἡ λαβὴ εἶναι ἀγαλμάτιον
Ἀφροδίτης κρατούσης ἐν τῇ ἀριστερᾷ πτηνὸν καὶ ἐχούσης ἐπὶ
τῶν ὤμων Σφίγγας ὑποβασταζούσας τὸν δίσκον. Πρὸς ἀπόκτη-
σιν τοῦ ἐξαιρέτου καὶ μοναδικοῦ διὰ τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Μουσεῖον
τούτου κατόπτρου δὲν ἐδίστασε τὸ συμβούλιον νὰ προσφέρῃ μέγα
σχετικῶς ποσόν, ὅπως σώσῃ αὐτὸ ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φυ-
γαδεύσεως.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐξεδόθη ἤδη ὁλόκληρος ὁ τόμος τοῦ 1896. Πλὴν δὲ τῆς ἐφημερίδος ταύτης καὶ τῶν Πρακτικῶν, τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισε καὶ ἄλλα ἀρχαιολογικὰ ἔργα νὰ δημοσιεύσῃ, τὰ ἐξῆς: α'.) τὸν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Α. Δόλλιγχ συνταχθέντα κατάλογον τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, β'.) περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος» περιέχον φωτοτυπικὰς εἰκόνας τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Ἑλλάδι ἔργων τῆς τέχνης μετὰ συντόμου ἐρμηνευτικοῦ κειμένου καὶ γ'.) τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος G. Cawerau φιλοπονηθέντας τοπογραφικοὺς καὶ ἀρχιτεκτονικοὺς πίνακας τῆς ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1891 ἀνασκαφείσης δαπάναις τῆς Ἐταιρείας Ἀκροπόλεως. Χάριτας δ' ὀφείλει ἡ Ἐταιρεία εἰς τὴν κυβέρνησιν δωρησαμένην αὐτῇ τοὺς πίνακας τούτους τοῦ Cawerau μετὰ τοῦ χάρτου καὶ ὅσους φωτοτυπικοὺς πίνακας εἶχε παρασκευάσει παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Ρωμαῖδαις διὰ τὰ «Μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος». Τοιαῦτα δημοσιεύματα θέλουσιν ἐξάρει τὴν Ἐταιρείαν ὑπὸ ἐπισημονικὴν ἔποψιν καὶ θέλουσι πληρώσει μέγα παρ' ἡμῖν κενόν, διότι μόνη ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ γνωστὰ τὰ μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς πολλὰς νῦν ἐργασίας τῆς Ἐταιρείας.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἐταιρείας ῥητέον ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει πληρωθῆ ἡ ποσότης ὑπὸ τῶν ἐταίρων ἐκφρασθεῖσα εὐχὴ τοῦ νὰ δημοσιευθῇ ὁ Κατάλογος τῶν ἐν αὐτῇ βιβλίων. Φροντίδι τοῦ συμβουλίου κατηρτίσθη πλήρης ὁ κατάλογος οὗτος καὶ ἀντιγραφεῖς ἐστάλη εἰς τὸ τυπογραφεῖον πρὸς δημοσίευσιν. Τούτου τοῦ λόγου ἕνεκα δὲν ἀναγράφονται πλέον ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τὰ κατ' ἔτος προσκτώμενα ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας βιβλία, διότι τῶρα μὲν θὰ δημοσιευθῇ πλήρης ὁ κατάλογος, ὕστερον δὲ θὰ δημοσιεύωνται περιοδικῶς συμπληρωτικὰ τεύχη τῶν σὺν τῷ χρόνῳ προσκτωμένων βιβλίων.

Ταῦτα εἶχε νὰ ἐκθέσῃ τὸ συμβούλιον. Καταπαύοντες δὲ τὸν λόγον ἀναγγέλλομεν Ὑμῖν εὐφρόσυνόν τι. Ἐπὶ πολλὰ συνεχῶς ἔτη ἡ Ἐταιρεία τὸ μὲν διεμαρτύρητο, τὸ δὲ ἐξέπεμπεν

ἐν ταῖς ἐνιαυσίαις αὐτῆς λογοδοσίαις εὐχὰς πρὸς κατάπαυσιν τῆς διὰ λατομίας γινομένης καταστροφῆς τῶν περὶ τὴν πόλιν ἀρχαιολογικῶν καὶ ἱστορικῶν λόφων καὶ ὑψωμάτων. Εἰς τὴν βανδαλικὴν ταύτην ἐν μέσαις Ἀθήναις τελουμένην καταστροφὴν, τὴν προσάπτουσιν ὄνειδος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τίθησι πλέον τέρμα νόμος ψηφισθεὶς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τῆ πρωτοβουλίας τοῦ προσωρινῶς διευθύνοντος τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας Προέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη. Τοῦτο τὸ εὐφρόσυνον γεγονός ἀναγγέλλον Ὑμῖν τὸ συμβούλιον θεωρεῖ καθήκον ἑαυτοῦ νὰ ἐκφράσῃ συγχρόνως ἐνταῦθα δημοσίᾳ τὴν ἄπειρον ἑαυτοῦ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ λήψει γενναίου μέτρου σώζοντος ἀπὸ πάσης περαιτέρω καταστροφῆς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑψώματα καὶ τηροῦντος ἀμείωτον πλέον τὴν παρὰ τοῖς πεφωτισμένοις λαοῖς ὑπόληψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ

ΛΟΓΙΣΤΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

περι τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρείας
κατὰ τὸ 1896.

μετὰ 6 προσηρητημένων πινάκων.

Πρὸς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον.

ὑποβάλλων τὸν ἰσολογισμόν, τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων, τὸν πίνακα τῆς κινήσεως τοῦ ταμείου, ἕτερον πίνακα τῶν γενομένων μεταβολῶν ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Ἑταιρείας καὶ τὸν τελευταῖον πίνακα τῆς γενικῆς ληψοδοσίας τῆς Ἑταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους 1896, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ἵνα ἐκθέσω ὑμῖν παρατηρήσεις τινὰς κατὰ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἰναγεγραμμένην τάξιν τῶν διαφορῶν κονδυλίων.

Μέρος Α΄.

Περὶ τῶν ἐσόδων.

Τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 467,710.05, τὰ δ' ἔκτακτα εἰς δρ. 1,515· ἤτοι ἐν ὅλῳ εἰσέπραχθησαν δρ. 469,225.05. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιπαραβαλλόμενον πρὸς τὰς εἰσπράξεις τοῦ 1895 ἀνελθούσας εἰς δραχμὰς 345,004.86 παρίσταται ἀνώτερον κατὰ δρ. 124,220.19, ἥθελε δὲ παρίστασθαι ἀνώτερον ἀκόμη, ἂν μὴ εἰσέπραττεν ἡ Ἑταιρεία κατὰ τὸ 1895 τὸ ὅλως ἔκτακτον ἔσοδον τοῦ κληροδοτήματος τοῦ αἰοδίου Στεφ. Ζαφειροπούλου ἐκ δρ. 16,859.60. Ἡ ἐπὶ πλεόν διαφορὰ τῶν εἰσπράξεων τοῦ λήξαντος ἔτους πρὸς ἐκεῖνας τοῦ ἔτους 1895 προῆλθεν ἐκ τῆς γενομένης δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1896 Β. Διατάγματος αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν

γραμματίων τοῦ λαχείου κατὰ 75,000 γραμμάρια, ἅπαντα διατεθέντα.

Τὸ ἄρθρον. 1 τοῦ Α' κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «εἰσφοραί», ὑποδιαιρούμενον δὲ εἰς τρία ἐδάφια, ἀναγράφει α') τὰς ὑποχρεωτικὰς τῶν τακτικῶν ἐταίρων εἰσφοράς προϋπολογισθείσας εἰς δρ. 2,500. β') τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων ἐταίρων προϋπολογισθέντα εἰς δρ. 300. καὶ γ') τὰς ἐκουσίας εἰσφοράς, δωρεὰς καὶ κληροδοτήματα, ὧν τὸ ὀλίγον ποσὸν προϋπελογίσθη εἰς δρ. 500. Ὡς δ' ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους εἰσπράχθησαν α') ἐξ εἰσφορῶν μὲν τακτικῶν ἐταίρων δρ. 2,655. ἤτοι ἐπὶ πλεόντων προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 155. ἐπὶ ἔλαττον δὲ τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ 1895 κατὰ δρ. 1,795. β') ἐκ δικαιωμάτων ἐγγραφῆς νέων ἐταίρων δρ. 225. ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 75. καὶ ἐπὶ ἔλαττον τῶν κατὰ τὸ 1895 εἰσπραχθέντων κατὰ δρ. 390. καὶ γ') ἐξ ἐκουσιῶν εἰσφορῶν δρ. 198. ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 302. καὶ τῶν κατὰ τὸ 1895 εἰσπραχθέντων κατὰ δραχμὰς 16,661.60, ἡ σπουδαία δ' αὕτη διαφορὰ τῶν ἐπὶ πλεόν γενομένων εἰσπράξεων κατὰ τὸ 1895 προέρχεται, ὡς ἤδη ἐβρέθη, ἐκ τῆς εἰσπράξεως τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Στ. Ζαφειροπούλου. Ἡ δὲ δωρεὰ τῶν δρ. 198. τοῦ λήξαντος ἔτους ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἐταίρου τῆς Ἐταιρείας κ. Στεφ. Δραγοῦμη.

Τὸ ἄρθρον. 2 τοῦ Α' κεφαλαίου φέρον τὸν τίτλον «τόκοι καὶ μερίσματα» καὶ ὑποδιαιρούμενον εἰς ἕξ ἐδάφια ἀναγράφει α') τοὺς τόκους 64 ὁμολογιῶν Ἑλληνικοῦ Παγίου δανείου προϋπολογισθέντας εἰς δρ. 384. β') τὴν νομισματικὴν διαφορὰν αὐτῶν προϋπολογισθείσας εἰς δρ. 288. γ') τοὺς τόκους 10 ὁμολογιῶν τοῦ λαχειοφόρου δανείου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προϋπολογισθέντας εἰς δρ. 160. δ') τὴν νομισματικὴν διαφορὰν αὐτῶν εἰς δρ. 112. ε') τοὺς τόκους τῶν ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἀλληλοχρέων λ/σμῶν προϋπολογισθέντας εἰς δρ. 1,500. καὶ ς') τὰ μερίσματα 56 μετοχῶν Ἐθν. Τραπεζῆς εἰς δρ. 5,040. ἤτοι ἐν ὄλφ δρ. 7,484. Ὡς ἐμφαίνεται δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος εἰσπράχθησαν εἰς πίστωσιν τοῦ α' ἐδαφίου δρ.

384. τουτέστιν ἀκριβῶς τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν, εἰς πίστωσιν δὲ τοῦ β' ἑδαφίου δρ. 279.20, τουτέστιν ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 8.80, εἰς πίστωσιν δὲ τοῦ γ' ἑδαφίου δρ. 80. ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 80. καὶ τοῦτο διότι τὸ ἔσοδον τοῦ ἑδαφίου τούτου ἀφορῶν τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν τοκομεριδίων τῆς β' ἐξαμηνίας τοῦ 1896 τῶν 10 ὁμολογιῶν τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δὲν εἰσεπράχθη, τῆς πληρωμῆς ἀρχομένης τῇ 20 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἐν ἣ ἠδηλονότι ἐποχῇ συνέπεσε, πρῶτην φορὰν ἐφέτος, ἵνα ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταμείου εὐρεθῇ ἡσυχολημένη εἰς τὴν συγχέντρωσιν τῶν λ/σμῶν τοῦ λαχείου τῆς Γ' τετραμηνίας 1896, οὕτινος ἡ ἐκκύβευσις ἐγένετο, ὡς γνωστόν, τῇ 22 Δεκεμβρίου 1896. Ἀλλὰ τὸ νὰ φέρηται τὸ ποσόν τῶν τοκομεριδίων τούτων, ὧν ἡ πληρωμὴ ἄρχεται, ὡς ἡδὴ ἐρρήθη, μόλις τῇ 20 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους εἰς πίστωσιν τῶν ἐσόδων τοῦ ἐπομένου ἔτους θὰ ἦτο λογιστικῶς κανονικώτερον καὶ εὐχερέστερον διὰ τὰς ἐγγραφὰς τῆς Ἐταιρείας. Τοῦτ' αὐτὸ ρητέον καὶ περὶ τοῦ ἑδαφίου δ', οὕτινος τὸ ἔσοδον εἶναι ἀπόρροια τοῦ ἐσόδου τοῦ γ' ἑδαφίου εἰσεπράχθησαν δ' εἰς πίστωσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 59.20 ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 52.80. Εἰς πίστωσιν δὲ τοῦ ε' ἑδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 1,887.50, ἤτοι ἐπὶ πλεόν τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 387.50. Εἰς πίστωσιν δὲ τοῦ ς' ἑδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 5,040. ἤτοι ἀκριβῶς τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν. Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς δρ. 7,729.90, ἤτοι εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλεόν τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 245.90 καὶ ἐπὶ πλεόν τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ 1895 δρ. 304.80.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἀναγράφει ἔσοδον δρ. 260. ἀποτελούμενον ἐξ ἐνοικίων τῶν 2 οἰκιῶν τῆς Ἐταιρείας. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου οὐδεμία εἰσπραξις ἐγένετο, τῶν ἐνοικητόρων μὴ προσελθόντων νὰ καταβάλωσι τὰ ἐνοίκια, καίπερ προσκληθέντων κατ' ἐπανάληψιν πρὸς τοῦτο. Οὔτε κατὰ τὸ 1895 ἐγένετο εἰσπραξις τις εἰς πίστωσιν τοῦ ἄρθρου τούτου.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α' κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον ἀἔσοδα ἐκ δημοσιευμάτων» ὑποδιαιρεῖται εἰς ἀντίτιμον πωλουμένων τευ-

χῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, προϋπολογισθὲν εἰς δρ. 4,000. καὶ εἰς ἀντίτιμον πωλουμένων πρακτικῶν τῆς Ἐταιρείας, προϋπολογισθὲν εἰς δρ. 300. Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους σημειοῦνται εἰσπραχθέντα ἐκ πωλήσεως σωμάτων καὶ τευχῶν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος δρ. 4,756.25, ἧτοι ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 756.25, ἐπὶ ἔλαττον δὲ τῶν εἰσπραχθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 3,869.50· ἡ σπουδαία δ' αὕτη διαφορὰ τῶν εἰσπράξεων τοῦ 1895 πρὸς τὰς τοῦ 1896 ἀποδοτέα εἰς τὴν σημαντικὴν πώλησιν 281 ὄλων σωμάτων τῆς Ἐφημερίδος τῶν ἐτῶν 1893 καὶ 1894, ἧτις κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος περιωρίσθη εἰς μόνον σώματα 17.

Ἀναλυτικώτερον δὲ περὶ τοῦ ἐσόδου τούτου σημειωτέα τὰ ἐξῆς· Ἐκ μὲν τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐκδοθέντων τευχῶν 1-2 τῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἔτους 1896 ἐπωλήθησαν ἀντίτυπα 110 καὶ εἰσπράχθησαν δρ. 1,375. Ἐκ δὲ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἔτους 1895 ἐπωλήθησαν σώματα 103 καὶ 1 τεῦχος καὶ εἰσπράχθησαν δρ. 2,581.25. Ἐκ δὲ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1894 ἐπωλήθησαν σώματα 8 καὶ εἰσπράχθησαν δρ. 200. Ἐκ δὲ τῆς Ἐφημερίδος 1893 ἐπωλήθησαν σώματα 9 καὶ εἰσπράχθησαν δρ. 225. Ἐκ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1892 ἐπωλήθησαν σώματα 15 καὶ εἰσπράχθησαν δρ. 375.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων» ἀναγράφει ἔσοδον δρχ. 1,015.30 ἀποτελούμενον α') ἐκ καθυστερουμένων ἐξ ἐνοικίων διὰ δρ. 393.30· β') ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν ἐταίρων διὰ δρ. 150· γ') ἐκ καθυστερουμένων τόκων 64 ὁμολογιῶν Ἑλληνικοῦ Παγίου δανείου β' ἑξαμηνίας 1895 διὰ δρ. 192· δ') ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς αὐτῶν διὰ δρ. 144· ε') ἐκ καθυστερουμένων τόκων 10 ὁμολογιῶν λαχειοφόρου δανείου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς β' ἑξαμηνίας 1895 διὰ δρ. 80. καὶ ς') ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς αὐτῶν διὰ δρ. 56. ἧτοι ἐν ὅλῳ δρ. 1,015.30. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα ἐμφαίνεται ὅτι ἐκ τοῦ α' ἔδαφίου οὐδὲν εἰσπράχθη, ἐνῶ πράγματι εἰσπράχθησαν δρ. 360. ἔμεινε δὲ ὑπόλοιπον πρὸς εἰσπραξιν ἐκ δρ. 33.30. Τὸ εἰσπραχθὲν ὁμῶς ποσὸν τῶν δρ. 360. ἀνῆκον εἰς τοὺς ὀφειλέτας τῆς

Ἐταιρείας ἐνεγράφη εἰς πίστωσιν αὐτῶν ὑπὸ τὴν γενικὴν μερίδα «ἐκκρεμεῖς λ/σμοί». Φρονῶ ὅτι κατὰ παραδρομὴν οἱ συντάξαντες τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1896 ἔφερον ὡς εἰσπρακτέον ἔσοδον τῆς χρήσεως 1896 τὸ ποσὸν τοῦτο ὅπερ εἶχεν ἐγγραφῆ εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ 1895 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 859 ἄρθρου τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ ἔτους 1895. Ἐκ τοῦ β' ἔδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 300. ἦτοι δρ. 150. ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων. Ἐκ τοῦ γ' ἔδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 192. ἦτοι ἀκριβῶς τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν· ἐκ τοῦ δ' ἔδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 130.60, ἦτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 13.40. Ἐκ τοῦ ε' ἔδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 80. ἦτοι ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ προϋπολογισθὲν. Ἐκ τοῦ ς' ἔδαφίου εἰσεπράχθησαν δρ. 54.40, ἦτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 1.60. Τὸ ὅλον δὲ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς δρ. 757. χωρὶς νὰ συμπεριληφθῆ καὶ τὸ εἰσπραχθὲν, ὡς ἤδη ἐρρέθη, ποσὸν τῶν δρ. 360. ὡς ἀνῆκον εἰς τοὺς «ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς» τῆς Ἐταιρείας. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1895 τὸ ἄρθρον τοῦτο περιελάμβανε τὰ «ἀπρόοπτα ἔσοδα».

Τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ Α' κεφαλαίου ἀποτελεῖται α') ἐκ πωλήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ διὰ δρ. 1,100. καὶ β') ἐκ προστίμων ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιβαλλομένων διὰ δρ. 50.

Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα εἰσεπράχθησαν ἐκ πωλήσεως ἀχρήστων ὑλικῶν δρ. 812.40, ἦτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 287.60 καὶ ἐπὶ πλέον τῶν κατὰ τὸ 1895 εἰσπραχθέντων δρ. 732.15 τὸ ποσὸν τοῦτο προέρχεται ἐκ πωλήσεως ἀχρήστων ὑλικῶν ἐξαχθέντων ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν Ἐλευσίνος· ἐκ δὲ τοῦ β' ἔδαφίου οὐδεμίαν εἰσπραξὶς ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1895 τοιοῦτον ἔσοδον δὲν ὑπῆρξε.

Τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Β' κεφαλαίου ἀναγράφει ἔσοδον δρ. 450,000, ὡς δὲ δεῖκνυεὶ ὁ δημοσιευθεὶς ἀναλυτικὸς πίναξ ἅπαν τὸ ποσὸν τῶν γραμματίων διετέθη, εἰσεπράχθη δὲ τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν δρ. 450,000. Κατὰ τὸ 1895 εἰσεπράχθησαν δρ. 300,000. ἦτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν εἰσπράξεων τοῦ λήξαντος ἔτους κατὰ δρ. 150,000. ἢ ἐπὶ πλέον διαφορά τοῦ 1896 προέρχεται ἐκ τῆς

αυξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου κατὰ 75,000, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω.

Τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Β' κεφαλαίου ἀναγράφει ἔσοdon δρ. 1,000. διὰ νομισματικὴν διαφορὰν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωληθέντων γραμματίων. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα, οὐδεμία εἰσπραξις ἐγένετο εἰς πίστωσιν τοῦ ποσοῦ τούτου, καθότι οὐδὲν γραμματίον διετέθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἕνεκα τῆς διατάξεως τοῦ Ὁργανισμοῦ (ἄρθρον 36) τῆς ὀριζούσης ἵνα τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διατιθέμενα γραμμᾶτια πωλοῦνται ἀντὶ 2 φράγκων χρυσῶν ἕκαστον.

Τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Β' κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «καθυστερούμενα ἐκ λαχείων παρελθουσῶν χρήσεων» ἀναγράφει ποσὸν προϋπολογισθὲν ἐκ δρ. 2,800. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα ἐμφαίνεται ὅτι οὐδεμία ἐγένετο εἰσπραξις, ἐνῶ πράγματι ἐγένετο τοιαύτη ἐκ δρ. 1,186. ἐγγραφεισῶν εἰς πίστωσιν τῶν χρεωστῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ οὐχὶ εἰς πίστωσιν τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ, διότι κακῶς οἱ συντάξαντες τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1896 κατέταξαν τοὺς ὀφειλέτας τῆς Ἑταιρείας ὡς εἰσπρακτέον ἔσοdon τοῦ 1896, ἀφοῦ τὰ σχετικὰ ποσὰ τῆς χρεώσεως τῶν διαφορῶν τούτων χρεωστῶν ἔχουσι ἐγγραφῇ εἰς πίστωσιν τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1895 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 856 ἄρθρου τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ ἔτους ἐκείνου. Οἱ πληρώσαντες δὲ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος χρεῶσται τῆς Ἑταιρείας εἰσὶν οἱ ἐξῆς:

Ὁ πρόξενος Ἀλεξανδρείας . . .	διὰ γραμμ.	25 δρ.	50.—
» » Σμύρνης Ἀργυρόπουλος»	»	73 »	146.—
» » Μυτιλήνης	» »	50 »	100.—
» » Τραπεζοῦντος	» »	100 »	200.—
» » Κυδωνιῶν	» »	20 »	40.—
» » Ταϊγανίου	» »	100 »	200.—
» τελῶνης Κερκύρας	» »	200 »	400.—
» ὑποτελ. Σίφνου	» »	25 »	50.—
ἧτοι ἐν ὄλφ		δρ.	<u>1,186.—</u>

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐνεγράφη εἰς πίστωσιν τῆς μερίδος «ἐκκρεμείς λογαριασμοί», εἰς ἣν ὑπάγονται, ὡς ἤδη ἐρρέθη, οἱ διάφοροὶ χρεῶσται τῆς Ἑταιρείας.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Β' κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον ἀνομισματικὴ διαφορὰ τῶν καθυστερουμένων λαχείων» ἀναγράφει ἔσοδον δρ. 500. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα ἐμφαίνεται ὅτι εἰσπράχθησαν δρ. 510.50. Τὸ ποσὸν τοῦτο προέρχεται ἐκ τῶν, ὡς ἀνωτέρω, γενομένων εἰσπράξεων παρὰ διαφόρων προξένων, καταβαλόντων τὴν ὀφειλὴν αὐτῶν εἰς χρυσόν, ἐνῶ εἰς τὰς οἰκειάς μερίδας ἦσαν χρεωμένοι μὲ μόνον τὸν ἀντίτιμον τῶν γραμματίων οὐχὶ δὲ καὶ μὲ τὴν σχετικὴν νομισματικὴν διαφορὰν.

Ἐκτὸς δὲ τῶν μνημονευθέντων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων κατεχωρίσθη ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι καὶ ἕτερον ἔσοδον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀπρόοπτα ἔσοδα» μὲ εἰσπράξεις ἀνερχομένης εἰς δραχμὰς 1,515. Τὸ ποσὸν τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς μὴ ἐξαργυρώσεως ὀκτὼ κληρωθέντων γραμματίων τοῦ λαχείου τῆς Β' ἑξαμηνίας 1895 μὲ ἀμοιβὴν δρ. 100. ἕκαστον καὶ μὴ παρουσιασθέντων ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων ἐντὸς τῆς, ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1895 Β. Διατάγματος, τασσομένης ἑξαμήνου προθεσμίας καὶ ἐτέρων ἐπτὰ γραμματίων τῆς Α' τετραμηνίας 1896 κληρωθέντων μὲ ἀμοιβὴν δρ. 100. ἕκαστον, μὴ παρουσιασθέντων καὶ τούτων πρὸς ἐξαργύρωσιν.

Μέρος Β'.

Περὶ τῶν ἐξόδων.

Τὸ Α' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, φέρον τὸν τίτλον «προσωπικόν», ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ἄρθρα, ὧν τὸ ἄρθρον 1 φέρον τὸν τίτλον «μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων», ἀναγράφει δαπάνην δρ. 12,360.

Κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων αἱ γενόμεναι δαπάναι ἀνέρχονται εἰς δρ. 11,659.85, ἥτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 700.15 καὶ ἐπὶ πλέον τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 193.51. Ἡ ἐπὶ ἔλαττον γενομένη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δαπάνη προέρχεται α') ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ πρῶην λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας κ. Μ. Ἀδάμ εἰς δρ. 160. ἀντὶ τῶν προϋπολογισθεισῶν δρ. 200. ἐρ-

γασθέντος μέχρι τῆς 23 Ἀπριλίου 1896· β') ἐκ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1896 περιορισμοῦ τοῦ μισθοῦ τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραμματέως εἰς δρ. 120. βραδύτερον ἀυξηθέντος εἰς δραχ. 150. ἀντὶ τῶν προϋπολογισθεισῶν δραχ. 250. κατὰ μῆνα.

Τὸ δὲ ἄρθρ. 2, φέρον τὸν τίτλον «μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 23,460, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δρ. 15,761.10, ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 7,698.90, ἐπὶ ἔλαττον δὲ καὶ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 408.34. Ἡ ἐπὶ ἔλαττον δαπάνη τοῦ λήξαντος ἔτους προέρχεται πρῶτον μὲν ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ πρῶην ἐφόρου τῆς Ἑταιρείας κ. Α. Σκιᾶ, προσληφθέντος εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς 10 Ἰανουαρίου 1896 ὁπότε ἔπαυσε μισθοδοτούμενος ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, τοῦ δὲ διαδεχθέντος αὐτὸν κ. Γ. Σωτηριάδου μόλις κατὰ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου 1896 διορισθέντος τρίτου ἐφόρου τῆς Ἑταιρείας· δεύτερον δὲ ἐκ τῆς μὴ πληρώσεως διαφόρων κενῶν θέσεων φυλάκων τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἐπιμελητῶν τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν.

Τὸ Β' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐξοδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως» ὑποδιαιρεῖται εἰς 4 ἄρθρα, ὧν τὸ 1 ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 4,200. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθη ἀκριβῶς τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῶν δρ. 4,200. Ἡ γενομένη δ' αὕτη δαπάνη τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπερτερεῖ τὴν τοῦ 1895 κατὰ δρ. 770. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά προέρχεται τὸ μὲν ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὸ 1894 εἶχε προπληρωθῆ τῇ ιδιοκτητρίᾳ χήρᾳ Μιλτιάδου Ἀξελοῦ καὶ μέρος ἐκ τοῦ ἐνοικίου τοῦ 1895, ἧτοι ἀκριβῶς τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 7 Φεβρουαρίου 1895, τὸ δὲ διότι ἡ γενομένη αὐξήσις τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1895 κατὰ δρ. 50. μηνιαίως, ἀυξηθέντος τούτου εἰς δρ. 350. ἀντὶ τῶν πληρωνομένων μέχρι 31 Αὐγούστου 1895 δρ. 300., ἐπεβάρυνεν ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ λήξαντος ἔτους.

Τὸ 2 ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐξοδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 1,560. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα ἐδαπανήθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἅπαν

τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπερτερῆσαν τὰ δαπανηθέντα τῷ 1895 κατὰ δρ. 320.90. Ἡ διαφορὰ κυρίως προέρχεται ἐκ τῆς ἀγορᾶς δύο βιβλίων, τοῦ ἐνὸς Ἡμερολογίου καὶ τοῦ ἑτέρου Καθολικοῦ μεγάλου σχήματος χρησιμοποιηθησομένων ἐπὶ πολὺν χρόνον ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους αὐτῶν εἰς τὰς ἐγγραφὰς τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως ἀπάντων τῶν ἐντύπων τῆς Ἑταιρείας λαβόντων νέον τίτλον ἕνεκα τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ὡς Προέδρου τῆς Ἑταιρείας. Λεπτομερῆ δ' ἀνάλυσιν τῆς δαπάνης ταύτης περιέχει ὁ δημοσιευθεὶς ἀναλυτικὸς πίναξ.

Τὸ 3 ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐπιχορήγησις τοῦ γραμματέως τοῦ διοικ. Συμβουλίου» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 1,300. Κατὰ δὲ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα ἐδαπανήθησαν δραχ. 1,304. ἦτοι ἐπὶ πλεόν δρ. 4. ἕνεκα λογιστικῆς παραδρομῆς τοῦ πρόφην λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας.

Κατὰ δὲ τὸ 1895 οὐδεμία ἐγένετο δαπάνη εἰς βάρος τοῦ ἄρθρου τούτου μὴ ἀναγραφείσης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰδικῆς πιστώσεως. Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ προστίθεται καὶ ἕτερον ἐδάφιον ὑπὸ τὸν τίτλον «δαπάναι ἐπουπτείας τῆς λογιστικῆς καὶ ταμιακῆς ὑπηρεσίας» ἀναγράφον δαπάνην δρ. 200.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα οὐδεμία δαπάνη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐγένετο εἰς βάρος τοῦ ἐδαφίου τούτου. Κατὰ δὲ τὸ 1895 ἐδόθη τῷ Κ. Τσακωνοπούλῳ ἀποζημίωσις δρ. 450. ὡς ἐπόπτη τῆς ταμιακῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑταιρείας.

Τὸ 4 ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «βιβλιοθήκη» ἀναγράφει δαπάνην δι' ἀγορὰν βιβλίων, δετικά καὶ ἄλλα ἐξόδα τῆς βιβλιοθήκης δρ. 3,000. Ἐδαπανήθησαν δὲ κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων δρ. 2,410.60, ἦτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 589.40, ἐπὶ πλεόν δὲ τῶν δαπανηθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1895 δρ. 1,014.90.

Τὸ Γ' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ περιλαμβάνει δύο ἄρθρα, ὧν τὸ πρῶτον φέρων τὸν τίτλον «ἀνασκαφαὶ καὶ συντήρησις ἀρχαίων μνημείων» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 205,038.10. Ἐδαπανήθησαν δὲ κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων δρ. 194,037.25, ἦτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ.

11,000.85 ἐπὶ πλέον δὲ τῶν δαπανηθέντων κατὰ τὸ 1895 δρ. 69,166.51.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων ἀναγράφονται ἐν πάσῃ λεπτομερereίᾳ αἱ γινόμεναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι δαπάναι εἰς βᾶρος τοῦ ἄρθρου τούτου, θεωρῶ δὲ περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἐνταῦθα τὰ ἐκτιθέμενα ἐν τῷ πίνακι τούτῳ.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «δημοσιεύματα» ἀναγράφει δαπάνην διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος δρ. 10,000. καὶ δρ. 600. διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρακτικῶν τοῦ 1895. Ἐδαπανήθησαν δὲ κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων διὰ μὲν τὴν ἔκδοσιν τοῦ β', γ' καὶ δ' τεύχους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1895, ὡς καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ α' καὶ β' τεύχους τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος τοῦ 1896 δρ. 9,797.25, ἥτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 202.75, διὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρακτικῶν τοῦ 1895 δρ. 1,559. ἥτοι ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 959. Ἡ σημαντικὴ αὕτη διαφορὰ προῆλθεν ἔνεκα τῆς δημοσιεύσεως ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς μακρᾶς ἐκθέσεως τοῦ πρώην ταμίου τῆς Ἐταιρείας κ. Πέτρου Χρυσανθοπούλου περὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἐταιρείας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1890 μέχρι τέλους τοῦ 1895, καὶ τῶν πολλῶν πινάκων οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τε τὴν περὶ τῆς ἀνασκαφῆς τῆς Ἐλευσίνος ἐκθεσιν τοῦ ἐφόρου κ. Α. Σκιᾶ καὶ τὴν περὶ Παρθενῶνος ἐκθεσιν τοῦ Ἀγγλοῦ ἀρχιτέκτονος Penrose.

Τὸ Δ' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον «συνδρομαί» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 1,000. διὰ συνδρομὴν πρὸς ἔκδοσιν ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ δρ. 2,000. διὰ συνδρομὴν εἰς τὴν πρὸς διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων Ἐταιρείαν. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν ἀκριβῶς ἀμφοτέρω τὰ ποσά. Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1895 οὐδεμία εἶχε γείνει δαπάνη εἰς βᾶρος τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Τὸ Ε' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον «διάφορα ἐξόδα» περιλαμβάνει δύο ἄρθρα.

Τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀγορὰ φωτογραφικῶν μηχανῶν

καὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἐργαλείων πρὸς χρῆσιν τῶν ἐφόρων» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 4,000. Κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων τοιαύτη δαπάνη δὲν ἐγένετο κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Ἄλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1895 δὲν ἐγένετο τοιαύτη δαπάνη. Τὸ δὲ δεύτερον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «δικαστικά ἐξόδα» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 200. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν δρ. 51.90, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δρ. 148.10, ἐπὶ ἔλαττον δὲ καὶ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 δρ. 12.60.

Τὸ Σ' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον «ἐξόδα παρελθουσῶν χρήσεων» περιλαμβάνει ἄρθρον ἕν καὶ ἀναγράφει δαπάνην δρ. 601.20. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἅπαν τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1895 δὲν εἶχεν ἀναγραφῆ δαπάνη ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον, ἀλλ' ἐπληρώθησαν κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων τοῦ 1895 διάφοροι δαπάναι τοῦ 1894 ἀνερχόμεναι εἰς δρ. 8,165.82 μὴ συμπεριληφθεῖσαι, κατὰ παραδρομὴν ὡς φρονῶ, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1895· τὴν πληρωμὴν δὲ τῶν δαπανῶν τούτων ἐνέκρινε ἡ συνέλευσις τῶν Ἐταίρων τοῦ λήξαντος ἔτους.

Τὸ Ζ' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον «ἐκτακτοὶ δαπάναι» περιλαμβάνει ἄρθρον ἕν καὶ ἀναγράφει δαπάνην δρ. 1,500. ἐδόθη δ' ἑτέρα πίστωσις ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπείας ἐκ δραχ. 235.80, ἤτοι τὸ ἀναγραφέν ποσὸν ἀνέρχεται ἐν ὅλῳ εἰς δραχ. 1,735.80. Κατὰ δὲ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν τὸ λήξαν ἔτος δρ. 1,731.10, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 4.70, ἐπὶ πλέον δὲ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δραχ. 1,237.30. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τῶν δαπανηθέντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πρὸς τὰ δαπαπανηθέντα τῷ 1895 ἀποδοτέα τὸ μὲν εἰς τὴν ἐκλογὴν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ὡς Προέδρου τῆς Ἐταιρείας, δι' ὃν ἠγοράσθη μία ἔδρα, μία εἰκὼν αὐτοῦ μετὰ πλαισίου καὶ εἰς τάπητος διὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν 3 ἐδρῶν διὰ τὰ νέα μέλη τοῦ διοικ. Συμβουλίου καὶ εἰς τὴν δοθεῖσαν τῷ πρῶν

ταμιά τῆς Ἐταιρείας ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἀπώλειαν 131 γραμματίων τοῦ λαχείου.

Τὸ Η' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ φέρον τὸν τίτλον « Λαχείον » περιλαμβάνει 2 ἄρθρα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ἀναγράφει δαπάνην διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν κληρωθέντων γραμματίων τοῦ λαχείου δρ. 150,000. καὶ διὰ ποσοστὰ διδόμενα εἰς τοὺς μεταπωλητὰς τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου δρ. 45,000. ἦτοι ἐν ὄλφ δρ. 195,000.

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ δὲ πίνακι τῶν ἐξόδων ἐμφαίνεται ὅτι ἐδαπανήθη εἰς ἀμοιβὰς τῶν κληρωθέντων γραμματίων ὁλόκληρον τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν, ἐνῶ πράγματι δὲν ἔχει καταβληθῆ ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω, τὸ ὅλον τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης. Διὰ τὴν κανονικὴν ὁμως λειτουργίαν τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐταιρείας καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 21 ἄρθρου τοῦ Ὁργανισμοῦ, καθ' ὃ τὰ κληρωθέντα καὶ μὴ παρουσιασθέντα πρὸς ἐξαργύρωσιν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως γραμμᾶτια παραγράφονται εἰς ὄφελος τῆς Ἐταιρείας, τὸ ποσόν δὲ αὐτῶν φέρεται εἰς τὰ « ἀπρόοπτα ἔσοδα », ὡς τοῦτο συνέβη εἰς 7 γραμμᾶτια τῆς Α' τετραμηνίας παρελθόντος ἔτους, παραγραφέντα τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1896, ἐνεγράφη τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 184 ἄρθρου τοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὰ « ἀπρόοπτα ἔσοδα » τῆς Ἐταιρείας. Ἄλλ' ἡ ἐξάμηνος προθεσμία τῆς γενομένης τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1896 κληρώσεως τῆς β' τετραμηνίας 1896, ὡς καὶ τῆς γενομένης τῇ 22 Δεκεμβρίου 1896 κληρώσεως τῆς γ' τετραμηνίας 1896 θέλει λήξει ἐντὸς τοῦ ἔτους 1897, ἐπομένως ἔδει κατὰ τὸ κλείσιμον τῶν λ/σμῶν τοῦ λήξαντος ἔτους νὰ χρεωθῆ ὁ μὲν λ/σμός τῶν ἀμοιβῶν τῶν κληρωθέντων καὶ μὴ ἐξαργυρωθέντων γραμματίων τῆς β' τετραμηνίας 1896 μὲ τὸ ποσόν, ὅπερ δὲν εἶχε καταβληθῆ τοῖς δικαιούχοις μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1896 καὶ τὸ ὅποιον ἀνέρχεται εἰς δρ. 2,600, ἦτοι δι' ἀμοιβὴν τῶν ὑπ' ἀριθ. 24,227 καὶ 47,646 δύο γραμματίων κληρωθέντων μὲ ἀμοιβὴν δρ. 500. ἕκαστον δρ. 1,000. καὶ δι' ἀμοιβὴν ἐτέρων δέκα ἑξ γραμματίων κληρωθέντων μὲ ἀμοιβὴν δρ. 100. ἕκαστον δρ. 1,600. ὁ δὲ λ/σμός τῶν ἀμοιβῶν τῶν κληρωθέντων γραμματίων τῆς γ' τετραμηνίας 1896 μὲ τὸ ὅλον ποσόν

τῶν δρ. 50,000. ὧν ἡ ἐξαργύρωσις θέλει ἀρχίσει μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κληρώσεως, ἥτοι τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1897. Οὐδὲ ἦτο δυνατόν ἄλλως γενέσθαι, διότι ἔπρεπε ν' ἀποφύγωμεν ἰδανικὴν αὐξήσιν τοῦ καθαροῦ περισσεύματος τῶν ἐσόδων τῆς Ἐταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ἐν τῷ αὐτῷ δ' ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων ἐμφαίνεται ὅτι ἐδαπανήθησαν εἰς ποσοστὰ τῶν κληρωθέντων γραμματίων τοῦ λαχείου κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δρ. 44,876.45, ἥτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 123.55, ἐπὶ πλέον δὲ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 15,362.50· ἡ διαφορὰ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς αὐξήσεως κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τοῦ ποσοῦ τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου κατὰ 75,000.

Τὸ 2 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐξόδα λαχείου» ἀναγράφει δαπάνην δρ. 6,190. συμπεριλαμβανομένης ἐν αὐτῇ καὶ τῆς ἐκ δρ. 400. δοθείσης συμπληρωματικῆς πιστώσεως. Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν δραχμαὶ 5,948.35, ἥτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 241.65, ἐπὶ πλέον δὲ τῶν δαπανηθέντων τῷ 1895 κατὰ δρ. 1,630. Ἡ παρατηρουμένη δὲ διαφορὰ ἀποδοτέα εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ποσοῦ τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου κατὰ 75,000 γραμμᾶτια, ἀπαιτήσαντος διὰ τὴν ἀξίαν χάρτου διὰ τὴν λιθογράφησιν, τύπωσιν καὶ ἀρίθμησιν δαπάνην δρ. 1,600. κατὰ τὴν ὑφισταμένην μετὰξὺ τοῦ λιθογράφου Κόλμαν καὶ τῆς Ἐταιρείας συμφωνίαν καὶ διὰ τὴν βιβλιοδέτησιν τῶν αὐτῶν γραμματίων δαπάνην δρ. 180. Ὅθεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἀνήλθον εἰς δρ. 469,225.05, τὰ δὲ ἐξόδα εἰς δρ. 448,497.45, ὑπελείφθη δὲ ὑπόλοιπον ἐκ δρ. 20,727.60 προστεθὲν εἰς τὸ Κεφάλαιον αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1897.

Ὁ Λογιστὴς
Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΤΑΜΕΙΟΝ, τὰ ἐν αὐτῷ μετρητὰ	Δρ.	18,650	75
ΑΚΙΝΗΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ	»	67,449	99
ΜΕΤΟΧΑΙ ἘΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ	»	131,320	—
ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ἘΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ	»	5,780	—
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ἘΘΝΙΚΟΥ ΠΑΓΙΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΤΩΝ £ 5,000,000	»	13,760	—
» ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ » ΤΩΝ ΔΡ. 30,000,000	»	85	—
» ΔΑΝΕΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ	»	640	—
ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	»	79,235	—
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ἄτοκος κατάθεσις	»	86,000	—
ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ	»	66	90
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	»	82,390	57
» » ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ	»	3,676	10
Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΩΗΝ ΤΑΜΙΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ	»	31,373	85
ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	»	2,341	05
ΧΡΕΩΣΤΑΙ ΕΚ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΛΑΧΕΙΟΥ Β΄ ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΣ 1896.	»	9	50
» » » Γ΄ » »	»	1,911	60
	Δρ.	524,690	31

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

ΧΡΕΩΣΙΣ					
Εἰς	Μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων	Δρ.			11,659 85
»	Ἔξοδα Γραφείων καὶ Διαχειρίσεως	»			1,559 40
»	Μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων	»			15,761 10
»	Ἐνοίκιον Καταστήματος	»			4,200 —
»	Βιβλιοθήκην, δι' ἀγορὰν βιβλίων	»	1,916 35		
»	» διὰ δετικὰ βιβλίων καὶ ἄλλα ἔξοδα	»	494 25	2,410	60
»	Συνδρομὰς πρὸς ἔκδοσιν Ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων	»	1,000 —		
»	» » διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων	»	2,000 —	3,000	—
»	Ἐκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1895	»	4,484 35		
»	» » » 1896	»	5,312 90		
»	» τῶν πρακτικῶν τοῦ διοικ. Συμβουλίου τοῦ 1895	»	1,559 —	11,356	25
»	Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων	»		601	20
»	Ἔξοδα Λαχείου	»		5,948	35
»	Ἀμοιβὰς κληρωθέντων γραμματίων Α' τετραμηνίας 1896	»	50,000 —		
»	» » » Β' » »	»	50,000 —		
»	» » » Γ' » »	»	50,000 —	150,000	—
»	Ποσοστὰ γραμματίων Λαχείου Α' » »	»	14,955 10		
»	» » » Β' » »	»	14,928 35		
»	» » » Γ' » »	»	14,993 —	44,876	45
»	Ἀνασκαφὰς καὶ συντήρησιν ἀρχαίων μνημείων	»		194,037	25
»	Ἐπιχορηγήσιν τοῦ Γραμματέως τοῦ διοικ. Συμβουλίου	»		1,304	—
»	Ἐκτάκτους Δαπάνας	»		1,731	10
»	Ἔξοδα δικαστικά	»		51	90
		Δρ.		448,497	45
»	Κεφάλαιον, τὸ καθαρὸν περίσσευμα ἐσόδων προστιθέμενον εἰς τὸ	»			
	Κεφάλαιον	»		20,727	60
		Δρ.		469,225	05

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1896

Σημειωτέον ὅτι ἐν τοῖς πίναξι τοῦ ἀπολογισμοῦ κτλ. δὲν εἶναι προσυπογεγραμμένος ὁ Ταμίας διότι ἄλλην θέσιν λαθῶν εἶχεν ἀπέλθει οὗτος πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου ὁ δ' ἀντ' αὐτοῦ διορισθεὶς δὲν εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1896

Πέν. Β'.

ΤΜΗΜΑ Α'. ΕΣΟΔΑ

"Εσοδα κατά τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογι- σθέντα	Εἰσπρα- χθέντα	Εἰσπραχθέντα	
			ἐπὶ πλῆρον	ἐπὶ ἑλαττον
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.				
"Εσοδα Ἐταιρείας				
"Αρθρον 1				
ΕΙΣΦΟΡΑΙ				
Υποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ τακτικῶν ἐταίρων Δρ.	2,500	2,655	155	75
Δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων ἐταίρων »	300	225		
Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα »	500	498		302
"Αρθρον 2				
ΤΟΚΟΙ ΚΑΙ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ				
Τόκοι 64 ὀμολογιῶν Ἑλληνικοῦ Παγίου Δανείου »	384	384		80
Νομισματικὴ διαφορά αὐτῶν »	288	279		20
Τόκοι 10 Λαχειοφόρων ὀμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς »	160	80		80
Νομισματικὴ διαφορά αὐτῶν »	442	59		52
Τόκοι ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου »	1,500	1,539	39	35
Μερίσματα 56 μετοχῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς »	5,040	5,040		
Τόκοι ἐντόκων καταθέσεως παρὰ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν »		348	348	15
"Αρθρον 3				
ΕΣΟΔΑ ΕΞ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ				
Ἐνοίκιον οἰκίας Ἐταιρείας ἐν Κηφισίᾳ »	200			
» » ἐν Ἀθήναις »	60			
"Αρθρον 4				
Ἀντίτιμον πωλουμένων τευχῶν Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος »	4,000	4,756	756	25
» » πρακτικῶν »	300	66		
				234

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1896

Πέν, Γ'.

ΤΜΗΜΑ Β'. ΕΣΟΔΑ

Δεξιότητες των δαπανών κατά τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα	Δαπανηθέντα	
		ἐπὶ πλεόν	ἐπὶ ἔλαττον
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' Προσώπων Ἔρθρον 1 Μισθοὶ τοῦ Προσηπικοῦ τῶν Γραφείων Δρ. 11,659.85 Δρ. Ἔρθρον 2 Μισθοὶ τοῦ Προσηπικοῦ ἐπὶ τῶν Αρχαιοτήτων Δρ. 5,096.60 Δαπανηθέντα. Εἰς μισθὸς ἐφόρων . . . Δρ. 5,096.60 Εἰς μισθὸς ἐπιμελητῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν . . . » 270.— Εἰς μισθὸς φυλάκων . . . » 40,394.50 Δρ. 15,761.10 »	12,360	11,659	700
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' Ἔξοδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως Ἔρθρον 1 ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ . . . Δρ. 4,200.— » Ἔρθρον 2 ΕΣΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ 147.05 Δαπανηθέντα: Εἰς θέραντιν καὶ φωτισμὸν Δρ. 147.05 Εἰς χάρτιν καὶ τυποτικὰ ἰσολογισμοῦ 1895, ὀνομαστ. καταλόγου ἑταίρων, προσκλητηρίων διὰ τὰς συνελεύσεις, ἀνατυπώσεις	4,200	4,200	7,698
Δαπανηθέντα: . . .	4,200	4,200	90

Διάρκεισις τῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα	Δαπανηθέντα	Δαπανηθέντα	
			ἐπὶ πλέον	ἐπὶ ἔλαττον
Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 42,295.—	Δρ.	4	8,989 50
Ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικὸν ἐν τῷ οἴκῳ πένθ' Ἰήρας Παυλάκη :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν. Δρ. 2,742.45				
Εἰς ἀποζημ. τοῦ ἐφορευόντος Ἀθ. Οἰκονόμου.	404.35			
Εἰς ἀγορὰν ζεμπιλίων καὶ σπάγῳ . »	28.95	Δρ.	3,172.75	»
Ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ παρὰ τὸ Δίπυλον ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομ. ἐργατῶν	Δρ. 783.95	Δρ.		»
Ἀνασκαφαὶ Ἀττικῆς				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν. Δρ. 843.10				
Εἰς ἐπιμίσθιον τοῦ ἐφόρου Β. Στάτῃ. »	100.—			
Εἰς ἀγορὰν ζεμπιλίων	23.10	Δρ.	966.20	»
Ἀνασκαφαὶ Ἀμφικαρτείου :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν	Δρ. 127.50	Δρ.		»
Ἀνασκαφαὶ Λυκοσοῦρας :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν. Δρ. 47.—				
Εἰς ἐπιμίσθ. Β. Λεονάρδου ἐφόρου. »	36.60			
Ὀδοιπορικά τοῦ αὐτοῦ	126.70			
Εἰς διάφ. ἐξόδα τοῦ Φιλαδέλφειος	7.—	Δρ.	217.30	»
Ἀνασκαφαὶ Ἐλευσίνος :				
Δαπανηθ. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν καὶ ἐνὸς συγκολλητοῦ ἀρχαίων	Δρ. 4,914.—			
Εἰς ἀγορὰν ζεμπιλίων καὶ σπάγῳ . »	172.65			
Εἰς ἐπιμίσθια τοῦ ἐφόρου Α. Σκιαῖ. »	400.—			
Εἰς ὀδοιπορικά τοῦ αὐτοῦ	97.50			
Ἐξόδα μεταφορᾶς εἰς τὸ ἐκετ Μουσίων ἐνὸς ἀναγλύφου	6.55			
Ὀδοιπορικά ἐξόδα τοῦ ἐφόρου τῆς				
Ἐπαρείτας Α. Λυκάκη	18.65			
Ἐπιμίσθιον 4 ἡμερῶν τοῦ αὐτοῦ	6.60	Δρ.	5,615.95	»
Ἀνασκαφαὶ Μυκηνῶν :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν Δρ. 8,933.45				

Εἰς ἄγορὰν ζεμπιλίων καὶ λοιπῶν . . .	248.95			
Εἰς ἐπιμίσθ. τοῦ ἐφόρου Χ. Τσοῦντα . . .	513.05			
Εἰς ἔξοδα μεταφορ. ἐνὸς ἡμικιβίου τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀτρείως εἰς Ἀθήνας . . .	406.40			
Εἰς ἐν ἁμαξαγύγιον τοῦ νομομηχαν- νικοῦ Μεταξᾶ . . .	16.—			
Εἰς ὀδοιπορικὰ μετατάσεως καὶ ἐπι- τροφῆς τοῦ ἐφόρου Χ. Τσοῦντα μεθ' ἐνὸς ἀρχιεργάτου . . .	80.90	Δρ.	9,898.75	»
Ἀνασκαφαὶ Ἐπιδαύρου :				
Δαπανηθέντα, εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ σχεδια- στοῦ Ν. Ἰωαννίτου . . .	344.—			
Εἰς ὀδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ αὐτοῦ . . .	57.50			
Εἰς ὀδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ νομομηχαν- νικοῦ Μπαλάνου . . .	401.80			
Εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν . . .	6,144.20			
Εἰς ἄγορὰν ζεμπιλίων καὶ διορθωτικὰ καμαράων . . .	312.90			
Εἰς ἀπόζημ. τοῦ ἐφορευόντος Κορο- μάντζου Μ. δ. . .	948.40			
Εἰς ὄμοιαν ἐφορευόντος Κοντοπού- λου Μ. 3 1/2 . . .	533.35			
Εἰς ὀδοιπορικὰ ἔξοδα Κορομάντζου μεταβάς, καὶ ἐπιτροφῆς . . .	446.30			
Εἰς ὀδοιπορ. ἔξοδα Κοντοπούλου . . .	45.40	Δρ.	8,603.85	»
Δαπάναι πρὸς στερέωσιν τοῦ Παρθενώνος :				
Δαπανηθέντα. Εἰς ἄγορὰν ἀμερικανικῆς ξυλείας διὰ τὰ ἐκρίσματα. Δρ. 31,691.85				
Εἰς μεταφορικὰ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἰδίας . . .	3,070.40			
Εἰς συμβολαίωγρ. δικαιώματα τοῦ συμβολαίου μετὰ τοῦ προμηθευ- τοῦ ἰδίας . . .	128.50			
Εἰς ἄγορὰν μαδερίων . . .	4,500.—			
Εἰς δημοτικὸν φόρον ἰδίας . . .	408.—			
Εἰς ὀδοιπορικὰ τῆς ἐπὶ τῆς παραλα- βῆς αὐτῆς ἐπιτροπείας . . .	444.35			
Εἰς ὀδοιπορικὰ καὶ μισθοὺς τῶν 2 Γάλλων ξυλοργῶν . . .	8,424.35			
Εἰς ὅμοια τοῦ ἀρχιτέκτ. F. Penrose . . .	2,249.50			
Εἰς μεταφορὰν . . . Δρ.	47,556.95	Δρ.	44,684.25	»
			46,080	
			36,894	95
			4	
			8,989	05

▲ Λόγιστοι δαπανών κατά τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ

ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ.	47,556.95	Δρ.	41,684.25	Δρ.	Προϋπολογισθέντα		Δαπανηθέντα		Δαπανηθέντα ἐπὶ ἐλαττον	
						46,080	—	36,894	95	4	8,989
Εἰς τὸν σφαιδιστὴν Ἰωαννίτην δι' ἀποζημιωσίν του	»	272.—									
Εἰς τὸν ἴδιον διὰ μισθοδοσίαν του ἀπὸ 1 Ἰουν. ἕως 31 Ἰοβρίου ἕ. ἕ. ὡς βοηθὸς τοῦ Νομομ. Μπαλάου	»	1,260.—									
Εἰς τὸν ἐργολάβον Μοσχῶ ἕναντι ἀξίας 4 μαρμάρων	»	18,750.—									
Εἰς τὸν ἐργολάβον Νικολόπουλον δι' ἄξιαν παξιμαδίων, κολλιωτῶν ἤλων καὶ σιτηρῶν συνδέσμων . . .	»	3,232,35									
Εἰς ἡμερομισθία διαφόρων φυλοργῶν καὶ ἐργατῶν τῶν ἱερωμάτων	»	7,318.—									
Εἰς ἀγορὰν διαφόρων ὑλικῶν . . .	»	2,046.—									
Εἰς διάφορα ἀμαξάγια καὶ ὁδοπορικὰ τῶν Νομομηχανικῶν	»	517.60									
Εἰς 2 ἀμαξάγια τῶν αὐτῶν εἰς Πεντέλην διὰ τὰ μάρμαρα . . .	»	95.50									
Εἰς ἐφημερίδας δια καταγραφίσεις ἐκθέσεων εἰς δημοπρασίαν διαφόρων προμηθειῶν	»	132.—									
Εἰς γραφικὴν ὑλὴν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Νομομηχ. Μπαλάου καὶ τῷ ἐφόρῳ Α. Δουκάκη	»	269.75									
Εἰς ἀγορὰν ἐνὸς γερανῶ (βαρούλιου) ἐκ Γερμανίας κομίζομένου διὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας αὐτοῦ	»	3,073.25									
Εἰς διάφορα μικροεξόδα	»	99.40	»	84,622.80	»						
Ἐπισκευαὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν ψηφοθητημάτων τῆς Μονῆς Δαφνίου:											
Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομισθία τῶν σοφιστῶν καὶ ἐργατῶν.	Δρ.	4,438.80									
Εἰς μισθὸς F. Νόβο μουσειωτοῦ.	δρ.	10,421.75									
Εἰς μισθ. Τριανταφυλλοῦ βοηθ. μουσειωτ.	»	2,140.—	»	12,561.75							

Δείκτριες τῶν δαπανῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα	Δαπανηθέντα	
		ἐπὶ πλῆον	ἐπὶ ἔλαττον
Ἐκ μεταφορᾶς. Δρ. 1,518.45 Δρ. 4,349.60 Δρ. 166,712.65 Δρ.	46,080	36,894	8,989
Εἰς ἀμειψιὰ τῆς ἐκ Συμβούλων Ἐπιτροπείας 9.95 » 1,528.40 » 5,878.— »		95	05
Ἀνακαρφικὰ ἔργασια κατὰ τὴν Στοιὰν Ἀττάλου. Δαπανηθέντα. Εἰς ἡμερομίσθια ἔργατῶν. Ἐργασία κατὰ τὴν παλαιὰν ἀγορὰν. Δαπανηθέντα: Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδ. κιγκλιδώματος. ὁρ. 4,183.60			
Εἰς ἐπίστρωσιν τῶν τοίχ. διὰ μαρμαρίν. πλακ. πρὸς τοποθέτ. τοῦ κιγκλιδώματος. » 688.— Δρ. 4,871.60			
Εἰς ἡμερομίσθια ἀνακαρφῆς καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν τοίχων τῆς Στοᾶς Ἀδριανοῦ » 9,504.15			
Εἰς ἀποξίμ. ἐφορευοντος I. Λύρη. » 30.30			
Εἰς ἀγορὰν ἀσδέστου, ἄμμου καὶ ζεμπιλίου, Εἰς δημοσεύσεις τῶν δημοτῶν τοῦ αἰθροῦ κιγκλιδ. καὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν τοίχ. διὰ μαρμαρ. πλακῶν. » 35.—			
Εἰς δύο ἀμειψιὰ γιὰ Συμβούλων. 11.60 » 10,457.50 » 15,329.10			
Περίφραξις καὶ ἐξορατισμὸς τοῦ ἐν Ὀρχομενῷ θησαυροῦ τοῦ Μινῶος: Δαπανηθέντα εἰς κατασκευὴν σιδηρᾶς θύρας καὶ διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ μνημείου τούτου. » Δρ. 326.10			
Περιουσιολογί, συγκαλλήταις καὶ ἀγορὰ ἀρχαίων: Δαπανηθέντα εἰς ἀγορὰν δύο μαρμαρίνων κεφαλῶν τῆς μῖσς βωμιαῆς καὶ τῆς ἐτέρας ἀρχαίτης ἐνοχῆς. . . Δρ. 4,000.—			

Εἰς ἀγοράν ἐνὶ καθεστέρῳ ἔχουσιν									
λαθὴν ἀγαμάτων μὲ δύο σφίγγας	»	4,000.—	Δρ.	5,000.—					
Ἔξοδα πρὸς ἐπιθεώρησιν ἀρχαιοτήτων:									
Δαπανηθέντα εἰς ἐπιμίσθια, ὄδοιπορικά ἐφόρων καὶ ὄδοιπορικά συμβούλων			Δρ.	226,90.					
	»	194,037.25	»	194,037.25	10	194,037	25	11,000 85	
Δαπανηθέντα διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ β', γ' καὶ δ' τεύχους τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑφημερίδος τοῦ 1895		Δρ.	4,484.35						
Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑφημερίδος τοῦ 1896	»	5,312.90							
Διὰ τὴν ἔκδ. τῶν Πρακτικῶν 1895.	»	4,559.—							
	»	Δρ.	11,356.25	»	40,600	11,356	25	* 756 25	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'									
Συνδρομαὶ									
"Ἄρθρον 1									
Συνδρομαὶ πρὸς ἔκδοσιν ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων:									
Δαπανηθέντα		4,000.—	Δρ.	4,000.—	1,000	4,000	—		
Συνδρομαὶ εἰς τὴν πρὸς διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων ἑταιρείαν:									
Δαπανηθέντα		2,000.—	»	2,000.—	2,000	2,000	—		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'									
Ἔξοδα διὰφόρα									
"Ἄρθρον 1									
Δι' ἀγοράν φωτογραφικῶν μηχανῶν:									
Δαπανηθέντα		4,000	»	4,000	—	—	—		
Διαστικά ἔξοδα:									
Δαπανηθέντα		200	»	51.90	200	51	90	148 10	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'									
Ἔξοδα παρελθουσῶν χρόνων									
Δαπανηθέντα		601.20	»	601.20	601	601	20		
		Εἰς μεταφορὰν.			269,519	245,941	55	20,138	
				Δρ.	760	760	25	—	

Πέν. Δ'.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΥΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1896

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1895 ἀνήρχετο εἰς Δρ.			6,337	25
Κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ 1896 εἰσεπράχθησαν :				
Ἐξ Ἐντόκων Γραμματίων τοῦ Δημοσίου »	91,950	—		
» ἀτόκων καταθέσεων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ »	135,000	—		
» ἐντόκων καταθέσεων παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν »	25,800	—		
Ἐκ προκαταβολῶν διὰ λ/σμὸν τῆς Ἐταιρείας »	10,403	40		
Ἐξ ὀφειλῆς τοῦ Π. Γιαννοπούλου πρῶην Ταμίου τῆς Ἐταιρείας »	451	90		
» ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν »	4,526	—		
» ἐγγυοδοσιῶν »	1,120	—		
» ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ »	435,631	95	701,883	25
Εἰσεπράχθησαν ἐν ὄλῳ »			708,220	50
καὶ ἐπληρώθησαν τὰ ἐξῆς ποσὰ :				
Εἰς ἀπόκτησιν Ἐντόκων Γραμματίων τοῦ Δημοσίου »	125,435	—		
» ἀτόκους καταθέσεις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ »	207,000	—		
» ἔντοκον κατάθεσιν παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν »	5,000	—		
» προκαταβολὰς διὰ λ/σμὸν τῆς Ἐταιρείας »	8,785	35		
» ἐκκρεμῆς λογαριασμοῦς »	8,585	15		
» ἐγγυοδοσίας »	1,120	—		
» ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ »	333,644	25		
Ἐπληρώθησαν ἐν ὄλῳ »	689,569	75	689,569	75
Ἐμείνεν ὑπόλοιπον εἰς χρέωσιν τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμ- βρίου 1896 »			18,650	75

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1897

Ὁ Δογιστής
Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ

Πίν Ε'.

**ΠΙΝΑΞ ἐμφαίνων τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας
κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1896**

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ἀνήρχετο εἰς		Δρ. 438,998.26
ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἑξῆς :		
Ἐξ ἀκινήτων κτημάτων ἀξίας	Δρ. 67,449.99	
Ἐκ 56 Μετοχῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀξίας	» 131,320.—	
Ἐκ 10 Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀξίας	» 5,780.—	
Ἐξ 64 Ὁμολογιῶν Ἑθνικοῦ Παγίου δανείου τῶν £ 5,000,000 ἀξ.	» 13,760.—	
Ἐκ 40 » » Πατριωτ. » » δρ.30,000,000ἀξ.	» 85.—	
Ἐκ 2 ἀποδείξεων » Δανείου κεφαλαιοποιήσεως ἀξίας.	» 640.—	
Ἐξ ἀτόκου καταθέσεως παρὰ τῆ Ἑθνικῆ Τραπεζῆ	» 14,000.—	
Ἐκ προκαταβολῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.	» 82,390.57	
» » » τῆς Ἑταιρείας	» 5,449.15	
Ἐξ ὑπολοίπου τοῦ ἐκ δρ. 69,392.18 χρέους τοῦ ἀποβιώσαντος		
πρώην Ταμίου Γιαννοπούλου	» 31,825.75	
Ἐξ ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου ἀξίας	» 45,750.—	
Ἐξ ἐντόκου καταθέσεως παρὰ τῆ Τραπεζῆ Ἀθηνῶν	» 20,518.75	
Ἐξ ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν	» 3,577.45	
Ἐκ μιᾶς προκαταβολῆς πρὸς προμήθειαν ξυλείας διὰ τὸ ἱκρίωμα		
τοῦ Παρθενῶνος	» 26,737.50	
Καὶ ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὑπολοίπου ἐν τῷ Ταμείῳ	» 6,337.25	
	Δρ. 455,621.41	
Ἐκπιπτομένον δὲ τῶν ὀφειλομένων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρ. 1895		
εἰς ἐγγυοδοσίας	Δρ. 6,500.—	
εἰς ἀνεκκαθαρίστους λογαριασμοὺς	» 10,123.15	Δρ. 16,623.15
		Δρ. 438,998.26
Ἐντὸς δὲ τοῦ ἔτους 1896 ἐπῆλθον αἱ ἑξῆς αὐξομειώσεις :		
α) Εἰς τὸ ὑπόλοιπον Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ἐκ. Δρ. 6,337.25		
Προστέθησαν αἱ καθ' ὄλον τὸ ἔτος 1896 ἐνεργηθεῖσαι εἰσπρά-		
ξεις (ὅρα ἰδιαιτέραν ἀναλυτικὴν κατάστασιν τῆς κινήσεως		
τοῦ Ταμείου κατὰ τὸ 1896) ἀνελθοῦσαι ἐν ὄλῳ εἰς	» 701,883.25	
Τὸ ὄλον.	Δρ. 708,220.50	
ἀφαιρουμένων δὲ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐνεργηθειῶν πλη-		
ρωμῶν ἀνελθουσῶν ἐν ὄλῳ εἰς	» 689,569.75	
ἐπομένως ἔμεινεν ὑπόλοιπον ἐν τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν 31 Δε-		
κεμβρίου 1896	Δρ. 18,650.75	Δρ. 18,650.75
β) Εἰς τὰ ἀκίνητα κτήματα οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή	» 67,449.99	
γ) Ἐπὶ τῶν Μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς 56 τὸν ἀριθμὸν οὐ-		
δεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς	» 131,320.—	
δ) Ἐπὶ τῶν Λαχειοφόρων Ὁμολ. Ἑθν. Τραπεζῆς 10 τὸν ἀριθμὸν		
ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 18,983, 86,883 ἕως 86,884, 89,328		
ἕως 89,332, 89,344 καὶ 106,170 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή,		
σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς	» 5,780.—	
ε) Ἐπὶ τῶν Ὁμολογ. Ἑθνικοῦ Παγίου Δαν. τῶν £ 5,000,000		
τὸν ἀριθμὸν 64 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ		
ἀξία αὐτῶν εἰς	» 13,760 —	
ς) Ἐπὶ τῶν Ὁμολογιῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Δανείου τῶν δραχμῶν		
30,000,000 τὸν ἀριθμὸν 40 ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 81,885,		
ἕως 81,905, 81,907 ἕως 81,909, 81,911 ἕως 81,914,		
86,886 ἕως 86,889, 128,955 ἕως 128,957 καὶ 187,052		
ἕως 187,056 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ		
ἀξία αὐτῶν εἰς	» 85.—	
Εἰς μεταφορὰν.	Δρ. 237,045.74	

		'Εκ μεταφορᾶς. . . . Δρ.	237,045.74
ζ)	Ἐπὶ τῶν Ὁμολογιῶν Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως μενουσῶν ἀνεισπρακτῶν δύο ἀποδείξεων οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δ' ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς		» 640.—
η)	Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὑπόλοιπου τῶν ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου ἀνερχομένου εἰς Δρ. 45,750.— εἰσεπράχθη ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896 τὸ ὅλον ποσόν		
	Ἡγοράσθησαν δὲ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους τὰ ἑξῆς:		
	τὸ ὑπ' ἀρ. 123 (1896) ἔντ. γραμμ. λήγον τῇ 4 Ἰαν. 1897	ἔκ Δρ.	18,000.—
	» 134 » » » » 23 » » ἔκ »		21,220.—
	» 195 » » » » 12 Φεβ. » ἔκ »		14,000.—
	» 162 » » » » 28 Μαρ. » ἔκ »		21,015.—
	» 159 » » » » 28 » » ἔκ »		<u>5,000.—</u>
			» 79,235.—
θ)	Εἰς τὸ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὑπόλοιπον ἀτόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἔκ Δρ. 14,000.— προστεθήσαν διὰ νέων καταθέσεων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896	» 207,000.—	» 221,000.—
	καὶ ἀνελήφθησαν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους	»	<u>135,000.—</u>
	ἐπομένως τὸ ὑπόλοιπ. κατὰ τὴν 31 Δεκεμ. 1896 ἀνέρχεται εἰς Διὰ τὸ ποσόν τοῦτο ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς διαταγὴν τῆς Ἐταιρείας αἱ ἑξῆς ἀποδείξεις:		» 86,000.—
	ἡ ὑπ' ἀριθ. 531 (τοῦ 1896) ἀπόδειξις διὰ . . . Δρ.		8,000.—
	» » 557 » » » » . . . »		15,000.—
	» » 562 » » » » . . . »		10,500.—
	» » 567 » » » » . . . »		12,000.—
	» » 577 » » » » . . . »		12,500.—
	» » 593 » » » » . . . »		20,000.—
	» » 595 » » » » . . . »		8,000.—
		Δρ.	<u>86,000.—</u>
ι)	Εἰς τὸ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὑπόλοιπον ἐντόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν ἔκ . . . Δρ.		20,518.75
	προστεθήσαν διὰ νέων καταθέσεων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1896 εἰς μετρητὰ . . . Δρ.		5,000.—
	καὶ εἰς τόκους τοῦ αὐτοῦ λ/σμοῦ πρὸς 4 0/10 . . . »		<u>348.15</u>
	Τὸ ὅλον. . . . Δρ.		25,866.90
	κατὰ τὸ αὐτὸ δ' ἔτος ἀνελήφθησαν »		<u>25,800.—</u>
	ἐπομένως ὀφείλονται κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896 . . . Δρ.		<u>66.90</u>
		Δρ.	66.90
ια)	Εἰς τὰς προκαταβολὰς διὰ λ/σμόν τοῦ Δημοσίου οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή		» 82,390.57
ιβ)	Ἐκ προκαταβολῶν διὰ λ/σμόν τῆς Ἐταιρείας εἰς ἐφόρους καὶ ἐπιστάτας ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ὄφειλοντο . . . Δρ.		5,449.15
	ἐντὸς δὲ τοῦ ἔτους 1896 ἐδόθησαν νέαι προκαταβολαὶ . . . »		8,785.35
	Τὸ ὅλον. . . . Δρ.		14,234.50
	κατὰ τὸ αὐτὸ δ' ἔτος ἀπεδόθησαν. »		<u>10,558.40</u>
	ἐπομένως ὀφείλονται κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896 . . . Δρ.		<u>3,676.10</u>
	Ὁφειλέται δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσὶν οἱ ἑξῆς:		
	Κ. Δημητριάδης ἔφορος Δρ.		1,000.—
	Κ. Μυλωνᾶς »		145.—
	Α. Σκιαῆς ἔφορος ἀρχαιοτήτων »		330.—
	Θ. Σφοῦλης ἔφορουδων »		1,000.—
	Κ. Καμπάνης ἀρχιμεγάρτης τῆς Ἐταιρείας »		300.—
	Κ. Κοντόπουλος ἐπιστάτης »		600.—
		Δρ.	<u>3,375.—</u>
	Εἰς μεταφορὰν. . . . Δρ.		489,054.31

	Χρεώδης (Πληρωμαί)					
	Υπόλοιπα		Πράξεις		Τὸ ὅλον	
	31 Δεκεμβρ. 1895		ἐντός τοῦ ἔτους 1896			
Ταμεῖον Δρ.	6,337	25	701,883	25	708,220	50
Ἀκίνητα κτήματα »	67,449	99			67,449	99
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς »	131,320	—			131,320	—
Δαχειοφόροι ὁμολογίαι Ἐθνικῆς Τραπεζῆς »	5,780	—			5,780	—
Ὁμολογίαι Ἐθνικοῦ Παγίου Δανείου τῶν £ 5,000,000. »	13,760	—			13,760	—
Ὁμολογίαι Πατριωτικοῦ Δανείου τῶν Δρ. 30,000,000 »	85	—			85	—
Ὁμολογίαι Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως »	640	—			640	—
Ἔντοκα Γραμματίαι τοῦ Δημοσίου »	45,750	—	125,435	—	171,185	—
Ἐθν. Τράπεζα ἄτοκος κατάθεσ. »	14,000	—	207,000	—	221,000	—
Τράπεζα Ἀθηνῶν »	20,518	75	5,348	15	25,866	90
Προκαταβολαὶ δια λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου »	82,390	57			82,390	57
Προκαταβολαὶ διὰ λογαριασμόν τῆς Ἑταιρείας »	5,449	15	8,785	35	14,234	50
Π. Γιαννόπουλος πρόφην ταμίας τῆς Ἑταιρείας »	31,825	75			31,825	75
Ἐκκρεμεῖς λογαριασμοί »	3,577	45	309	60	3,887	05
Χρεώσται ἐκ γραμματίων Δανείου Β' τετραμηνίας 1896. »			9	50	9	50
Χρεώσται ἐκ Γραμματίων Δανείου Γ' τετραμηνίας 1896. »			1,911	60	1,911	60
Προκαταβολαὶ χρήσεως 1896 »	26,737	50			26,737	50
Κεκλεισμέναι χρήσεις »			570	75	570	75
Ἐγγυδοσσίαι »			1,120	—	1,120	—
Ἐκκρεμεῖς Δογαριασμοί »			9,114	30	9,114	30
Κεφάλαιον »						
Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον »			371,548	27	371,548	27
Προϋπολογισμὸς τοῦ 1896. »			469,225	05	6) 469,225	05
Δρ.	455,621	41	1,902,260	82	2,357,882	23

α) Τὸ ποσὸν τοῦτο μετνήχθη εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1896.

β) Ἔξοδα πληρωθέντα Δρ. 448,497.45
Περίσσευμα προστεθὲν εἰς τὸ Κεφάλαιον » 20,727.60

Δρ. 469,225.05

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1897

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1896

Πίστωσις (Εισπράξεις)					Υπόλοιπα 31 Δεκεμβρ. 1896				
Υπόλοιπα 31 Δεκεμβρ. 1895		Πράξεις έντός του έτους 1896		Τό όλον		Χρέωσις Ένεργητικών		Πίστωσις Παθητικών	
		689,569	75	689,569	75	18,650	75		
						67,449	99		
						131,320	—		
						5,780	—		
						13,760	—		
						85	—		
						640	—		
		91,950	—	91,950	—	79,235	—		
		135,000	—	135,000	—	86,000	—		
		25,800	—	25,800	—	66	90		
						82,390	57		
		10,558	40	10,558	40	3,676	10		
		451	90	451	90	31,373	85		
		1,546	—	1,546	—	2,341	05		
						9	50		
						1,911	60		
		26,737	50	26,737	50				
		570	75	570	75				
6,500	—	1,120	—	7,620	—			6,500	—
10,123	15	57,455	60	67,578	75			58,464	45
67,449	99	392,275	87	459,725	86			459,725	86
α) 371,548	27			371,548	27				
		469,225	05	469,225	05				
455,621	41	1,902,260	82	2,357,882	23	524,690	31	524,690	31

Ό Λογιστής
Α. Ι. ΛΑΠΠΑΣ

**ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1897**

Ψηφισθείς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπείας ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς 8 καὶ 12 Φεβρουαρίου 1897

ΤΜΗΜΑ Α'. ΕΣΟΔΑ

Εἶδος ἐσόδων	ἐτήσια εἰσπράξεις	ποσά κατ' ἄρθρον	ποσά κατὰ κεφάλαιον
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'			
"Εσοδα Ἑταιρείας.			
"Ἄρθρον 1			
ΕΙΣΦΟΡΑΙ			
Υποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ τακτικῶν Ἑταίρων Δρ.	2,500		
Δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων Ἑταίρων »	300		
Ἐκούσται εἰσφοραὶ, δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα »	500	3,300	
"Ἄρθρον 2			
ΤΟΚΟΙ ΚΑΙ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ			
Τόκοι 64 Ὀμολ. Ἑλλ. Παγίου Δανείου £5,000,000 »	384		
Νομισματ. διαφορὰ αὐτῶν »	288		
Τόκοι 10 Ὀμολ. Λαχειοφ. Δαν. Ἐθν. Τραπεζῆς »	160		
Νομισματ. διαφορὰ αὐτῶν »	112		
Τόκοι ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου »	3,500		
Μέρισμα 56 Μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς »	5,040	9,484	
"Ἄρθρον 3			
ΕΣΟΔΑ ΕΞ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ			
Ἐνοίκιον οἰκίας τῆς Ἑταιρείας ἐν Κηφισίᾳ »	200		
» » » ἐν Ἀθήναις »	60	260	
Εἰς μεταφορὰν Δρ.		13,044	

Είδος έσόδων	ετήσιαι είσπραξις	ποσά κατ' άρθρον	ποσά κατά κεφάλαιον
Έκ μεταφοράς. . . . Δρ.		13,044	
Άρθρον 4			
ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ			
Άντίτιμον πωλουμένων τευχών τής Αρχ. Έφημερίδος . »	5,000		
» » » τών Πρακτ. τής Έταιρ. »	300	5,300	
Άρθρον 5			
ΕΣΟΔΑ ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ			
Καθυστερούμενα έξ ένοικίων »	260		
» » είσφορών Έταίρων »	600	860	
Άρθρον 6			
ΕΣΟΔΑ ΔΙΑΦΟΡΑ			
Έκ πωλήσεως άχρήστων δλικών »	1,100		
Έκ προστίμων υπό τοῦ Συμβουλίου έπιβαλλομένων . . »	50	1,150	20,354
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'			
Έσοδα έκ τοῦ Λαχείου			
Άρθρον 1			
Άντίτιμον γραμματ. Λαχείου Α' τετραμηνίας 1897 . »	150,000		
» » » Β' » » . »	150,000		
» » » Γ' » » . »	150,000	450,000	
Άρθρον 2			
Άπρόοπτα έσοδα »		3,500	453,500
Έν όλω. . . . Δρ.			473,854

ΤΜΗΜΑ Β'. ΕΞΟΔΑ

Προσδιορισμός τῶν ἐξόδων			ἐτησία δαπάνη	ποσά κατ' ἄρθρον	ποσά κατὰ κεφάλαιον
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'					
Προσωπικόν					
Ἄρθρον 1					
ΜΙΣΘΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ					
1	Ταμίας	πρὸς δρ. 250 μηνιαίως . Δρ.	3,000	—	
1	Λογιστής	» » 200 » . »	2,400	—	
1	Βοηθὸς τοῦ Γραμματέως	» » 160 » . »	1,920	—	
1	Εἰσπράκτωρ	» » 120 » . »	1,440	—	
1	Κλητὴρ	» » 120 » . »	1,440	—	
1	Κλητὴρ	» » 90 » . »	1,080	—	
Ἄρθρον 2					
ΜΙΣΘΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ					
3	Ἐφοροὶ	πρὸς δρ. 200 μηνιαίως . »	7,200	—	
8	Φύλακες	» » 70 » . »	6,720	—	
5	»	» » 60 » . »	3,600	—	
1	»	» » 45 » . »	540	—	
6	»	» » 30 » . »	2,160	—	
6	»	» » 20 » . »	1,440	—	
5	Ἐπιμεληταὶ ἀρχ. συλλογῶν	» » 30 » . »	1,800	—	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'					
Γραφεῖα, Διαχειρίσις καὶ Βιβλιοθήκη					
Ἄρθρον 1					
	Ἐνοίκιον Καταστήματος	πρὸς δρ. 350 μηνιαίως . . . »		4,200	—
Ἄρθρον 2					
ΕΞΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ					
	Θέρμανσις καὶ φωτισμὸς τῶν Γραφείων »		250	—	
	Γραφικὴ ὕλη, λογιστικὰ βιβλία, χάρτης, τυπωτικὰ τῶν ἐντύπων τῆς ὑπηρεσίας τῶν Γραφείων, ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ τέλη καὶ διάφορα μικρὰ ἐξόδα τῶν Γραφείων »		1,300	—	
	Φύλακτρα Χρεωγράφων καὶ Μετοχῶν Ἑταιρείας . . . »		10	—	
Ἄρθρον 3					
	Ἐπιχορήγησις τοῦ Γραμματέως τοῦ διοικητ. Συμβουλίου πρὸς δρ. 120 μηνιαίως »		1,440	—	
	Δαπάναι ἐποπτείας τῆς Ταμιακῆς καὶ Λογιστ. ὑπηρεσίας . »		1,000	—	
Ἄρθρον 4					
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ					
	Ἀγορὰ βιβλίων »		5,000	—	
	Δέτικα βιβλίων, δημοσεύσις τοῦ Καταλόγου καὶ διάφορα ἄλλα ἐξόδα »		1,500	—	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'					
Ἀνασκαφικὰ ἔργα καὶ Δημοδιεύματα					
Ἄρθρον 1					
ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ					
	Ἀνασκαφαί, ἀγορὰ κτημάτων πρὸς ἀνασκαφὰς καὶ πᾶσαι αἱ πρὸς ἀνασκαφὰς σχετιζόμεναι δαπάναι, ὑποστήριξις, Εἰς μεταφορὰν Δρ.			49,440	—

Προσδιορισμός τῶν ἐξόδων	ἐτησία δαπάνη	ποσά κατ' ἄρθρον	ποσά κατὰ κεφάλαιον
<p align="right">Ἐκ μεταφοράς. Δρ.</p> <p>συντήρησις καὶ ἐξωραϊσμός ἀρχαίων μνημείων καὶ τόπων ἰδίως τοῦ Παρθενώνος, περισυναγωγή, συγκόλλησις καὶ ἀγορὰ ἀρχαίων, ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν μελῶν τοῦ δ. Συμβουλίου, ὁδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ ἐπιμίσθια Ἐφόρων, συνδρομαὶ ἢ ἀποζημιώσεις καὶ ἀγοραὶ γηπέδων χορηγηθῆσάντων τοῖς περὶ τὰ Ἀναριώτικα οἰκοῦσι πρὸς μετοικισμὸν αὐτῶν »</p>		192,287	49,440 —
<p align="center">"Ἄρθρον 2 ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ</p> <p>Ἐκδοσις τῆς ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, τῶν πρακτικῶν τῆς Ἐταιρείας, τοῦ καταλόγου τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, τῶν Μνημείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἀκροπόλεως μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Καβεράου ἀρχιτεκτονικῶν πινάκων καὶ ἄλλα δημοσιεύματα. »</p>		20,000	212,287 40
<p align="center">ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' Συνδρομαὶ "Ἄρθρον 1</p> <p>Συνδρομαὶ πρὸς ἔκδοσιν ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Ὄργανισμοῦ »</p>		1,500	1,500 —
<p align="center">ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' Ἐξόδα Διάφορα "Ἄρθρον 1</p> <p>Ἄγορὰ φωτογραφικῶν μηχανῶν πρὸς χρῆσιν τῶν Ἐφόρων. Ἄγορὰ ἀρχιτεκτονικῶν ἐργαλείων καὶ ὀλικῶν πρὸς καταμέτρησιν καὶ σχεδιαγράφησιν »</p>		4,000	
<p align="center">"Ἄρθρον 2</p> <p>Ἐξόδα δικαστικά »</p>		200	4,200 —
<p align="center">ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' Ἐξόδα παρελθουσῶν Χρόνων "Ἄρθρον 1</p> <p>Ὁφειλόμενα εἰς Πάλλην καὶ Κοτζιάν διὰ χάρτην χρωμάτων καὶ ἄλλα εἶδη δοθέντα τῷ 1895 εἰς τὸν Ἐφορον Α. Λυκάκην διὰ σχεδιαγράφησιν τῶν ἐν Ἐλευσίνῃ καὶ Λυκοσοῦρᾳ ἀρχαίων »</p>		69	20
<p>Ὁφειλόμενα εἰς Γ. Δημητριάδην φύλακα τῶν κατὰ τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἀρχαιοτήτων δι' ἀμοιβὴν τοῦ 10 ἡμερῶν »</p>		23	30
<p>Ὁφειλόμενα τῷ Boris Pharmakovsky δι' ἄρθρον αὐτοῦ καταχωρισθὲν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα τοῦ 1896 τεύχος 1-2 »</p>		116	25
<p>Ὁφειλόμενα εἰς τὸν βοηθὸν τοῦ Νοβο Ε. Τριανταφύλλην δι' ἀμοιβὴν αὐτοῦ 5 ἡμερῶν »</p>		50	
<p>Ὁφειλόμενα εἰς Πάλλην καὶ Κοτζιάν δι' ἀξίαν γραφικῆς ὕλης ἣν ἐπρομήθευσαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας. »</p>		125	35
<p>Ὁφειλόμενα εἰς Ἀδελφοὺς Περρῆ δι' ἀξίαν χάρτου καὶ τυπωτικὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, τῶν προσκλήσεων διὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ τῶν δελτιῶν τῆς ἐκλογῆς »</p>	97		
<p align="right">Εἰς μεταφορὰν. Δρ.</p>	97	384	267,427 40

Προσδιορισμός τῶν ἐξόδων		ἐτησίᾳ δαπάνη	ποσά κατ' ἄρθρον	ποσά κατὰ κεφάλαιον
	Ἐκ μεταφορᾶς. . . . Δρ.	97	384	10
Ὅμοιος εἰς τοὺς ἴδιους δι' ἄξιαν χάρτου καὶ τυπωτικὰ 250 ἐγκυκλίων τοῦ Λαχείου. »		20	117	
Ὁφειλόμενα εἰς τὸ Διεθνὲς Βιβλιοπωλ. δι' ἄξιαν 2 βιβλίων »			40	50
Ὁφειλόμενα εἰς λιθογράφον Κόλμαν διὰ τὰ ἐν τοῖς Πρα- κτικαῖς τοῦ 1895 δημοσιευθέντα σχεδιαγραφήματα τοῦ Παρθενῶνος ὑπὸ τοῦ Penrose. »			300	
Ὁφειλόμενα δι' ὀδοιπορικὰ νομομηχανικοῦ Σιδερίδου διὰ Μυκῆνας »			25	
Ὁφειλόμενα εἰς Δ. Μανδολανάκη διὰ γραφικὴν ἐργασίαν τῆς Ἑταιρείας ἣν ἐξετέλεσε κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐφόρων Β. Λεονάρδου καὶ Π. Καστριώτου »			100	966
	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'			60
	Ἑκτακοὶ Δαπάναι			
	Ἄρθρον 1			
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως. »			500	
Ἄγορά χρηματοκιβωτίου »			1,200	
Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα. »			1,000	2,700
	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'			
	Λαχείον			
	Ἄρθρον 1			
Ἄμοιβαὶ κληρομ. γραμμ. Λαχείου Α' τετραμην. 1897. »	50,000			
» » » » Β' » » »	50,000			
» » » » Γ' » » »	50,000		150,000	
Ποσοστὰ πωλουμ. γραμμ. Λαχείου Α' τετραμην. 1897. »	15,000			
» » » » Β' » » »	15,000			
» » » » Γ' » » »	15,000		45,000	
	Ἄρθρον 2			
	ἜΞΟΔΑ ΛΑΧΕΙΟΥ			
Χάρτης, λιθογραφίαι, τύποις καὶ ἀρθμοῖς 225,000 γραμματίων τοῦ Λαχείου »	4,800			
Βιβλιοδέτησις τῶν 225,000 γραμματίων εἰς βιβλία ἀνά 100 ἕκαστον »	540			
Δι' ἕκτακτον γραφικὴν ἐργασίαν ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου »	1,320			
Χάρτης καὶ τυπωτικὰ ἐπιστολῶν καὶ ἐγκυκλίων πρὸς τοὺς ἀνταποκριτάς »	200			
Χάρτης καὶ τυπωτικὰ τῶν προγραμμάτων τῶν τριῶν κλη- ρῶσεων καὶ τῶν πινάκων τῶν κληρουμένων γραμματ. »	250			
Τέλη ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ »	100			
Τέλη χαρτοσήμου τῶν χρηματικῶν γραμματίων καὶ τῶν τραπεζικῶν Ἐπιταγῶν »	200			
Ἐπιδιόρθωσις καὶ ἐπαργύρωσις τῶν σφραγίδων »	250			
Εἰς τὰς Ἐφημερίδας διὰ δημοσιεύσεις περὶ τῶν κληρῶ- σεων τοῦ Λαχείου »	100		7,760	202,760
	Ἐν ὄλῳ. Δρ.			473,854

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑταίρων τῆς
Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Προθύμως ἐπιληφθέντες τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν ἐντολῆς ἐξηλέγξαμεν τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους.

Μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν καὶ σύντονον μελέτην τῶν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας κεκανονισμένων καὶ διπλογραφικῶς τηρουμένων λογιστικῶν βιβλίων, ἀντιπαραβληθέντων πρὸς τὰ διπλότυπα τῶν εἰσπράξεων τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου καὶ πρὸς τὰ διπλότυπα τῶν ἄλλων πόρων τῆς Ἑταιρείας, ὡς ἐπίσης πρὸς τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τῶν καθ' ὅλον τὸ λήξαν ἔτος γενομένων πληρωμῶν εἰς βᾶρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν διαφόρων αὐτῆς λ/σμῶν εὔρομεν ταῦτα πάντα ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀκριβεῖα καὶ καθ' ὅλα συμφωνοῦντα πρὸς τοὺς δημοσιευθέντας ἀπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἔχοντα δὲ ὡς ἑξῆς:

Α'. "Ἔσοδα

Ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ. Δρ. 471,809.30

Εἰσεπράχθησαν ἐκ τακτικῶν

ἐσόδων Δρ. 467,710.05

Καὶ ἐξ ἐκτάκτων ἐσόδων. . » 1,515.—

Ἦτοι εἰσεπράχθησαν ἐν ὅλῳ Δρ. 469,225.05 » 469,225.05

Ὑπολειφθέντα μόνον τῶν προϋπολογισθ. κατὰ Δρ. 2,584.25

Β'. Ἐξόδα

Ἐπί τῶν προϋπολογισθέντων ἐξόδων ἐκ	Δρ.	471,809.30
Προσετέθησαν διὰ συμπληρωτικῆς πιστώ- σεως συμφώνως τῷ 35 ἄρθρῳ τοῦ Ὁργα- νισμοῦ, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1895 Β. Διατάγματος. »		635.80
Ἦτοι προϋπελογίσθησαν ἐν ὄλῳ ἔξοδα.	Δρ.	472,445.10
Ἐδαπανήθησαν δὲ. »		448,497.45
Τούτέστιν ἐδαπανήθησαν ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων Δρ.		<u>23,947.65</u>

Γ'. Περιουσία τῆς Ἑταιρείας

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 10βρίου 1895
ἀνήρχετο εἰς Δρ. 455,621.41 ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἐξῆς:

Ἐξ ἀκινήτων κτημάτων	Δρ.	67,449.99
» Μετοχ. Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. »		131,320.—
» Ὁμολογ. Λαχειοφ. ἰδίας. »		5,780.—
» » Παγίου Δανείου. »		13,760.—
» » Πατριωτ. Δανείου. »		85.—
Ἐκ 2 ἀποδείξεων δανείου Κεφαλαιοποιήσεως »		640.—
Ἐκ λ/σμοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. »		14,000.—
» » Τραπεζῆς Ἀθηνῶν »		20,518.75
Ἐξ Ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου. »		45,750.—
Ἐκ προκαταβολῆς τοῦ Δημοσίου. »		82,390.57
» προκαταβολῶν τῆς Ἑταιρείας. »		5,449.15
» τοῦ χρέους Γιαννοπούλου. »		31,825.75
Ἐξ ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν »		3,577.45
Ἐκ προκαταβολῆς χρήσεως 1896. »		26,737.50
Ἐκ τῶν μετρητῶν ἐν τῷ Ταμείῳ. »		6,337.25
Περιουσία τῆς 31 10βρίου 1895. Δρ.		<u>455,621.41</u>

Ἐξ ἑτέρου ἢ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1896 ἀνέρχεται εἰς Δρ. 524,690.31 ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἐξῆς :

Ἐξ ἀκινήτων κτημάτων	Δρ.	67,449.99
» Μετοχ. Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	»	131,320.—
» Ὁμολογ. Λαχειοφ. ἰδίας	»	5,780.—
» Ὁμολογ. Παγίου Δανείου	»	13,760.—
» » Πατριωτ. Δανείου	»	85.—
Ἐκ ἀποδείξεων δανείου Κεφαλαιοποιήσεως	»	640.—
Ἐκ λ/σμοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	»	86,000.—
» » Τραπεζῆς Ἀθηνῶν	»	66.90
Ἐξ Ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου . .	»	79,235.—
Ἐκ προκαταβολῆς τοῦ Δημοσίου	»	82,390.57
» προκαταβολῶν τῆς Ἑταιρείας	»	3,676.10
» τοῦ χρέους Γιαννοπούλου	»	31,373.85
Ἐξ ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν	»	2,341.05
Ἐκ τῶν μετρητῶν ἐν τῷ Ταμείῳ	»	18,650.75
Ἐκ χρεωστῶν διαφορῶν	»	1,921.10
Περιουσία τῆς 31 10βρίου 1896	Δρ.	524,690.31

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω συγκριτικοῦ πίνακος καταφαίνεται ὅτι ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1896 προέκυψε περίσσευμα ἐκ Δρ. 20,727.60

Ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 10βρίου 1896 παρατηρήσαμεν εὐχαρίστως ὅτι τὸ εἰς ἔντοκα γραμματία τοῦ Δημοσίου διατεθὲν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ποσὸν ἐκ Δρ. 79,235. ὑπερβαίνει τὸ τῆς 31 10βρίου 1895 ἐκ Δρ. 45,750. κατὰ Δρ. 34,000 περίπου. Τοῦτο προδήλως μαρτυρεῖ τὴν μέριμναν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅπως διατίθενται ἀσφαλῶς τὰ περισσεύοντα χρήματα τῆς Ἑταιρείας καὶ λαμβάνηται διὰ ταῦτα ἀνάλογος τόκος, διότι, ὡς γνωστὸν, τὸ δημόσιον καταβάλλει τῇ Ἑταιρείᾳ τόκον πρὸς 5 % διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ διαχειριζόμενα κεφάλαια τῆς Ἑταιρείας.

Ἐπὶ τῶν προκαταβολῶν παρατηρήσαμεν ἐπίσης εὐχαρίστως ὅτι τὸ εἰς διαφοροὺς ἐφόρους καὶ ἐπιστάτας διατεθὲν ποσὸν ἄχρι

τῆς 31 10βρίου 1895 περιωρίσθη ἄχρι τῆς 31 10βρίου 1896 κατὰ δρ. 1,773.

Καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκρεμῶν Λογαριασμῶν παρετηρήσαμεν μείωσιν τοῦ ὑπολοίπου κατὰ δρ. 1,546.

Ἐπὶ τῶν Ἐκκρεμῶν ὅμως Λογαριασμῶν τοῦ Παθητικοῦ παρατηρεῖται αὐξήσις τοῦ ὑπολοίπου κατὰ δρ. 48,341. Ἀλλὰ τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς γενομένης τὴν 22 10βρίου 1896 κληρώσεως τοῦ Λαχείου τῆς Γ' τετραμηνίας 1896, τῶν γραμματίων τῆς ὁποίας αἱ ἀμοιβαὶ ἐπληρώθησαν μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν λογαριασμῶν τῆς 31 10βρίου 1896, τουτέστι κατὰ τὸ Α' δεκαήμερον τοῦ λήγοντος μηνός.

Πλὴν τούτων ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἡμῶν νὰ υποβάλωμεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ὀλίγας παρατηρήσεις, ἐξ ὧν καταδείκνυται ὅτι εὐκτέα ἤθελεν εἶσθαι ἢ ἐπὶ τὸ λυσιτελέστερον ἀναθεώρησις τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας.

Οὕτω τὸ 38^{ον} ἄρθρον τοῦ Ὄργανισμοῦ δὲν ἐπιτρέπει νὰ κρατῶνται χρήματα ἐν τῷ ταμείῳ πλέον τῶν δρ. 5,000. τὰ δὲ πλεονάζοντα πρέπει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ κατατίθενται παρά τινι ἀνεγνωρισμένην Τραπεζίῃ. Καὶ ὅμως τοῦτο ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἀποδείκνυται ἐνίοτε ἀδύνατον, διότι, ὡς τυγχάνει τοῖς πᾶσι γνωστόν, τὰ ἐνταῦθα τραπεζικὰ καταστήματα ἀρνοῦνται ἀπολύτως νὰ δεχθῶσιν εἰς ἀτόκους καταθέσεις τραπεζογραμματία τῆς μιᾶς καὶ τῶν δύο δραχμῶν, ἀνθ' ὧν συνήθως πωλοῦνται τὰ γραμματία τοῦ λαχείου εἰς τοὺς εἰς τὸ ταμεῖον προσερχομένους μικροπωλητάς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀθρόα ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνταποκριτῶν ἀποστολῇ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γινομένη συνήθως ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς κληρώσεως, καθιστᾷ οὐχ ἥττον ἀδύνατον τὴν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐξαργύρωσιν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομικοῦ Γραφείου μὴ ἔχοντος συνήθως ἐπαρκῆς χρηματικὸν ποσόν.

Ἀφ' ἐτέρου ὡς πρὸς τὴν ὑποβολὴν τῶν καταστάσεων παρετηρήσαμεν ὅτι αὗται υποβάλλονται καθ' ὅλα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ὄργανισμοῦ, ὑπογεγραμμέναι δηλονότι πολυλάκις ὑπὸ μόνου τοῦ Ἐπιστάτου τῆς ἀνασκαφῆς, ἐν ᾧ, καθ' ἡμᾶς,

θὰ ἡσκέιτο πληρέστερος ἔλεγχος, ἐὰν συνυπέγραφε καὶ τὸ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ τυγχάνει νὰ ἦναι ἀνατεθειμένη ἢ διεύθυνσις τῆς ἀνασκαφῆς.

Μετ' εὐχαριστήσεως δ' ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐλήφθησαν μέτρα, ὅπως ἐφεξῆς ἐνεργῆται τακτικωτέρα ἀπογραφή τῶν ἐντύπων τῆς Ἑταιρείας, ἥτοι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑταιρείας, διὰ τὰ ὅποια δέον νὰ ὑπάρχη καὶ μερὶς ἐν τῷ Καθολικῷ βιβλίῳ τῆς Ἑταιρείας.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι καὶ ἡ Βιβλιοθήκη πρέπει ν' ἀναφέρηται εἰς τὸ Ἐνεργητικὸν τῆς Ἑταιρείας ἐν τῷ Καθολικῷ βιβλίῳ αὐτῆς, ἀφοῦ ἔν τε τῷ προϋπολογισμῷ καὶ τῷ ἀπολογισμῷ ἀναγράφονται ὑπὲρ αὐτῆς δαπάναι.

Ἐπίσης φρονοῦμεν ὅτι ἡ συχνὴ ἀλλαγὴ λογιστικοῦ συστήματος ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρείας οὐδαμῶς συμφέρει· συνιστῶμεν δὲ τὴν ἐφαρμογὴν μονίμου λογιστικοῦ συστήματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ νῦν λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας εὐδοκίμως ἐφαρμοζομένου.

Περαίνοντες τὴν ἔκθεσιν ἡμῶν εὐάρεστον ἐπιτελοῦμεν καθήκον προτείνοντες εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐγκρίνη τὴν διαχείρισιν τοῦ ἔτους 1896 καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της πρὸς τὸν ἀόκνως ἐργαζόμενον διαπρεπῆ Ἀντιπρόεδρον καὶ ἅπαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν παραδειγματικὴν ἀφιλοκέρδειαν καὶ ἐνδελεχῆ μέριμναν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ιδρύματος, οὗ ἡ κοινωφελὴς ἐκπολιτιστικὴ δράσις εἶναι πρόδηλος τοῖς πᾶσι.

Τὴν αὐτὴν ἐπικαλούμεθα ἔκφρασιν εὐαρεσκείας ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀποχωρήσαντος ταμίου κ. Π. Χρυσανθοπούλου, ὅστις διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ τὰ μέγιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν γενικωτέραν διάδοσιν καὶ πλήρη τοῦ λαχείου κατανάλωσιν, ἀφ' ἐτέρου δὲ ὑπὲρ τοῦ λογιστοῦ κ. Λάππα τοῦ τόσον μεθοδικῶς καὶ φιλοκάλως τηροῦντος τὰ Βιβλία τῆς Ἑταιρείας καὶ τὰ διάφορα στοιχεῖα τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας, ἅτινα μεγάλως διηκούλουν καὶ τὸ ἀνατεθὲν ἡμῖν ἔργον τῆς ἐξελέγξεως τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισεως τῆς Ἑταιρείας. Οἱ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν εὐρισκόμενοι πίνακες

λίαν εύμεθόδως συντεταγμένοι είναι τρανόν δείγμα τῆς λογιστικῆς ἐμπειρίας τοῦ κ. Λάππα καί τῆς εύσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1897.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Π. ΞΑΝΘΑΚΗΣ

Π. ΚΑΝΑΚΗΣ

Α. ΤΥΠΑΛΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ Εἰσηγητὴς

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Α' τακτικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων
πρὸς λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου διὰ τὸ 1896.

Τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 1897, ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10ῇ Π.Μ. συνηλθον εἰς γενικὴν συνέλευσιν, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ συμβουλίου Δημοσθ. Τσιβανοπούλου, 37 ἑταῖροι ἵνα κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐκλέξωσι τὸ Προεδρεῖον τῆς συνελεύσεως, ἀκούσωσι τὴν διὰ τὸ ἔτος 1896 λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου καὶ ἐκλέξωσι τὴν κατὰ τὸν Ὄργανισμόν τριμελῆ ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπείαν.

Γενομένης μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας ἐξελέγησαν Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων ὁ κ. Π. Κορωναῖος διὰ ψήφων 34, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Θρ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος διὰ ψήφων 35, α' γραμματεὺς ὁ κ. Π. Καστριώτης διὰ ψήφων 36 καὶ β' γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Διπλαράκος διὰ ψήφων 35.

Ἀκολούθως, τοῦ κ. Κορωναίου καταλαβόντος τὴν προεδρικὴν ἔδραν καὶ εὐχαριστήσαντος τοὺς ἑταίρους ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του, ὁ γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου Π. Καββαδίας ἀνέγνω τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις δημοσιευομένην (σ. 9-37) ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὸ 1896.

Μετὰ ταῦτα ἐξελέγησαν μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας οἱ κ. κ. Ἀθ. Μπασιάς Τυπάλδος, Π. Κανάκης καὶ Π. Ξανθάκης διὰ ψήφων 37 ἕκαστος, καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Β τακτικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων.

Τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου 1897 συνηλθον τὸ δεύτερον οἱ ἑταῖροι εἰς τακτικὴν συνέλευσιν. Τῆς συνελεύσεως προήδρευεν ὁ Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Θρ. Ἀγγελόπουλος.

Παρελθών ο εισηγητής τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας κ. Ἄθ. Τυπάλδος Μπασιᾶς ἀνέγνω τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐν σελ. 79-84 δημοσιευομένην ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ 1896 καὶ προέτεινεν ὅπως ἡ συνέλευσις « ἐγκρίνη τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκονομικὴν διαχειρίσιν καὶ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της εἰς τε τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Ἐταιρείας διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον μεθ' ὧν ἐκτελοῦσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ». Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ὁμοθυμῶς.

Ἀκολούθως ἐξελέγη πενταμελὴς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπεία ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Δουκᾶκη, Α. Κατριβάνου, Α. Καράλη, Β. Γιαννούλη καὶ Ι. Μούση, διὰ ψήφων 35 ἐκάστου, καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνεδρίασις.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1896

Α' ἔκτακτος συνέλευσις τῶν ἐταίρων.

Τῇ 10ῃ Μαρτίου 1896 ἐγένετο ἔκτακτος συνέλευσις τῶν ἐταίρων ἐν ἣ ἐψηφίσθη τροποποίησις τοῦ Ὄργανισμοῦ, καθ' ἣν μόνιμος τακτικὸς Πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας ἀνεκηρύχθη ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος. Τὰ τῆς συνελεύσεως ταύτης ἐδημοσιεύθησαν ἐν τοῖς *Πρακτικοῖς* τῆς Ἐταιρείας τοῦ ἔτους 1895, σ. 143-146.

Σημειωτέον δὲ ὅτι διὰ τῆς αὐτῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ ἀυξηθέντων τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κατὰ δύο, ἐξελέγησαν σύμβουλοι, ἐν τῇ συνελεύσει τῆς 12 Μαρτίου 1896, οἱ **Ἰθῶν Λύδερς** διὰ ψήφων 68 καὶ **Δ. Παπαδημητράκοπουλος** διὰ ψήφων 60.

Β' ἑκτακτος συνέλευσις τῶν ἐταίρων
πρὸς τροποποίησιν τοῦ Ὄργανισμοῦ.

Ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου ἐστάλη εἰς τοὺς ἐταίρους τὸ ἐξῆς
ἔντυπον προσκλητήριον :

Πρὸς τοὺς ἐταίρους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 31
τοῦ Ὄργανισμοῦ καλεῖσθε εἰς ἑκτακτον συνέλευσιν τῇ 27ῃ Ὀκτω-
βρίου ὥρα 10ῃ Π. Μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐταιρείας πρὸς
συζήτησιν τῆς ἐν τοῖς ἐπομένοις προτάσεως περὶ τοῦ καταρτισμοῦ
τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας.

Ἡ ἐπαύξησης τῶν χρηματικῶν πόρων τῆς Ἐταιρείας καὶ ἡ
κατ' ἀκολουθίαν ἐπέκτασις τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων αὐτῆς
καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ συμμετοχὴν
πλειοτέρων ὅσον ἔνεστιν ἀρχαιολόγων. Τὴν πλήρωσιν τῆς ἀνάγκης
ταύτης σκοπεῖ κυρίως ἢ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν ὑποβαλλο-
μένη πρότασις.

Διὰ τῆς προτάσεως ταύτης κανονίζονται οὕτω τὰ τοῦ καταρ-
τισμοῦ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὥστε ἐξασφαλίζεται πλέον
ἢ ἐν αὐτῷ παρουσία τεσσάρων τοῦλάχιστον ἀρχαιολόγων. Πρὸς
τὸν σκοπὸν δὲ τοῦ νὰ ἐκλέγωνται πάντοτε οἱ καὶ διὰ τῶν ἔργα-
σιῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῆς πείρας καὶ διὰ τῶν γνώσεών των ἀναμ-
φισθητέτους κεκτημένοι τίτλους πρὸς κατάληψιν θέσεως ἐν τῷ
συμβουλίῳ, ἡ ἐκλογή τῶν τεσσάρων τούτων ἀρχαιολογούντων συμ-
βούλων ἀνατίθεται εἰς αὐτὸ τὸ ὑπὸ τῶν ἐταίρων ἐκλεγόμενον
συμβούλιον καὶ γίνεται διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Κανονίζονται δὲ οὕτω τὰ ἀφορῶντα τοὺς τέσσαρας τούτους
συμβούλους, ὥστε, τροποποιουμένου τοῦ Ὄργανισμοῦ, δύνανται
οὗτοι ἀκωλύτως νὰ ἐκτελῶσιν ἀνασκαφὰς τῆς Ἐταιρείας καθ' ὃν
τρόπον καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς των. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲν θὰ
ἀπεδέχοντο οὗτοι βεβαίως τὴν ἐκλογὴν των, διότι θὰ ἠδίκουν
ἑαυτοὺς ἐγκαταλείποντες τὸ κύριον αὐτῶν ἔργον, τὴν ἐκτέλεσιν

δηλ. ἀνασκαφῶν, δι' ὧν μεγίστας ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην δύνανται νὰ παρέχωσιν. Ἐπειτα καὶ ἡ Ἐταιρεία αὐτὴ σπουδαίως θὰ ἐζημιούτο, διότι θὰ ἐστερεῖτο τῶν καταλλήλων ὀργάνων πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἀνασκαφικοῦ αὐτῆς ἔργου.

Προστιθεμένων οὕτω τεσσάρων συμβούλων ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἐταίρων ἐκλεγομένων μελῶν τοῦ συμβουλίου, ἵνα μὴ τοῦτο γείνη ὑπερμέτρως πολυάριθμον. Προτείνεται δὲ ἡ ἐλάττωσις τούτου μόνον κατὰ δύο, ὅπως μὴ ἀποβαίη δυσχερὴς ὁ καταρτισμὸς ἀπαρτίας τοῦ συμβουλίου, διότι δὲν θὰ παρευρίσκωνται διαρκῶς ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ τέσσαρες προστιθέμενοι νέοι σύμβουλοι, ἅτε μέλλοντες νὰ ἐπασχολῶνται καὶ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνασκαφῶν.

Ἐνεκα δὲ τῶν εἰσαγομένων τροποποιήσεων ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἰδίως ἔνεκα τῆς διατάξεως, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐταίρων μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐλαττοῦται κατὰ δύο, ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραιτήτος εἶνε νέα ὑπὸ τῶν ἐταίρων ἐκλογὴ διοικητικοῦ συμβουλίου. Οὕτως, ὅσοι ψήφῳ τῶν ἐταίρων ἀποτελέσουσι καὶ πάλιν μέρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἐκ τοῦ δείγματος τούτου τῆς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης θὰ ἀντλήσωσι νέον θάρρος ἐν ταῖς προσπάθειαις των πρὸς εὐδῶσιν τῶν ἔργων τοῦ συμβουλίου.

Γινομένων δεκτῶν τῶν προτάσεων τούτων τοῦ συμβουλίου, παρέχονται τὰ μέσα εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογοῦντας κοινῆς ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ συνεργασίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ, ὃν αὕτη ἐπιδιώκει, καὶ ἐμπεδοῦται κατάστασις τὰ βέλτιστα ὑπισχνουμένη.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ὁργανισμοῦ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων ἐκλεγομένων με-

λῶν τοῦ συμβουλίου ἐλαττοῦται κατὰ δύο. Τοῦτο δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ἐταίρων ἐκλεγόμενον συμβούλιον ἐκλέγει αὐτὸ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας, κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐκλογὴν του συνεδρίαν, τέσσαρας εἰσέτι συμβούλους ἐξ ἐταίρων, οἵτινες διατελοῦσιν ἢ ἐπὶ τετραετίαν τοῦλάχιστον διετέλεσαν ἔθοροι ἀρχαιοτήτων τοῦ δημοσίου ἢ καθηγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ τῆς Ἀρχαιολογίας, ἢ ἀπλῶς ἐξ ἐταίρων διακριθέντων διὰ συγγραφῶν ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐπιστήμῃ.

Οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐκλεγόμενοι σύμβουλοι, ὡσάκις διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου ἐκτελοῦσιν ἀνασκαφὰς τῆς Ἑταιρείας, λαμβάνουσι τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ὁργανισμοῦ ὀριζόμενον ἐπίδομα 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Προσωρινὴ διάταξις.

Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ Β. Διατάγματος ἐγκρίσεως τῆς τροποποιήσεως ταύτης τοῦ Ὁργανισμοῦ θέλει κληθῆ συνέλευσις τῶν ἐταίρων ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου συμβουλίου. Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1895 συντεταγμένου ἐκλογικοῦ καταλόγου συμπληρουμένου α') διὰ τῶν πρὸ τοῦ 1896 ἐταίρων τῶν καταβαλόντων ἢν καθυστέρουν συνδρομὴν των διὰ τὸ ἔτος 1895· β') διὰ τῶν κατὰ τὸ 1896 ἐκλεγέντων ἐταίρων, ὅσοι μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου θέλουσι καταβάλλει κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ὁργανισμοῦ τὴν ἐνιαύσιον συνδρομὴν των.

Τὸ οὕτως ἐκλεχθὲν ὑπὸ τῶν ἐταίρων συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐκλογὴν του συνεδρίαν, καθ' ἣν θέλει ἐκλέξει κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ὁργανισμοῦ τὸν β' Ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ συμβουλίου, θέλει ἐκλέξει καὶ τοὺς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τέσσαρας συμβούλους.

Ἡ δευτέρα ἐκλογὴ τοῦ συμβουλίου γενήσεται κατὰ

τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆ πρώτῃ Κυριακῇ Φεβρουαρίου 1900 καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἐν τῷ προσκλητηρίῳ τούτῳ συνῆλθον 66 ἑταῖροι εἰς ἑκτακτον συνέλευσιν, καθ' ἣν τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον καὶ ἡ προσωρινὴ διάταξις ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως,

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς συνελεύσεως ἐνεκρίθη διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1896 δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 128 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Γ' ἑκτακτος συνέλευσις τῶν ἑταίρων
πρὸς ἐκλογὴν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου.

Συμφώνως τῆ προσωρινῇ διατάξει τῆς ἀνωτέρω τροποποιήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ συνῆλθον οἱ ἑταῖροι εἰς συνέλευσιν τῆ 10ῃ Νοεμβρίου 1896 καθ' ἣν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων κ. Θρ. Ἀγγελοπούλου, προέβησαν διὰ ψηφοδελτίων εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου μέλλοντος νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς Ἐταιρείας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1899.

Ἐψήφισαν ἑταῖροι 116 καὶ ἐξελέγησαν Ἀντιπρόεδρος ὁ **Δημοσθ. Γαιθανόπουλος** διὰ ψήφων 116 καὶ μέλη τοῦ συμβουλίου **Π. Καθβαδίας** διὰ ψήφων 111, **Ὁθων Λύδερς** διὰ ψήφων 110, **Δημ. Μακκῆς** διὰ ψήφων 103, **Γεώργ. Νικολαΐδης**, **Στ. Ἀνδρόπουλος**, **Γ. Τυπάλδος Κοζάκης** καὶ **Δημ. Θεοφανόπουλος** διὰ ψήφων 101 ἕκαστος, **Βασ. Λάκων** καὶ **Σπ. Βάσης** διὰ ψήφων 100, **Π. Καρολίδης** διὰ ψήφων 97 καὶ **Γ. Μιστριώτης** διὰ ψήφων 97.

Ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι ἐξελέγησαν οἱ **Ἄθως Ῥωμάνος** διὰ ψήφων 108, **Ἐρν. Τσίλλερ** διὰ ψήφων 94, **Μαργ. Δήμιτσας** διὰ ψήφων 93, **Κλῶν Στέφανος** καὶ **Σπ. Δουκάκης** διὰ ψήφων 88, **Ἀντ. Μομφερράτος** διὰ ψήφων 83.

Συμπλήρωσις τοῦ νέου διοικητικοῦ συμβουλίου.

Τὸ οὕτως ἐκλεχθὲν ὑπὸ τῶν ἐταίρων συμβούλιον πρὸς συμπλήρωσιν ἑαυτοῦ, κατὰ τὰ διατασσόμενα ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ, συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τῇ 11 Νοεμβρίου καὶ ἐξελέξατο ἐκ τῶν αὐτοῦ μελῶν Βον Ἀντιπρόεδρον τὸν **Γ. Νικολαΐδην** καὶ γραμματέα τὸν **Π. Καθθαδίαν**. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐξελέξατο μέλη τοῦ συμβουλίου τοὺς **Ἀντ. Οἰκονόμον** καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας, **Χρ. Τσουνταν**, **Βαλέριον Στάην** καὶ **Ἄνδρ. Σκιᾶν** ἐφόρους ἀρχαιοτήτων,

ΑΡΧΑΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΔΟΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Τὰ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἐταιρείας εὐρισκόμενα ἀρχαῖα κατατίθενται ἀμέσως ἐν τοῖς Μουσείοις τοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων αὐτὰς ἐφόρων.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐταιρείας εἶχον κατατεθῆ προσωρινῶς καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐκομίσθησαν τῇ 22 Ἀπριλίου 1897, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 290 καὶ 291 πρωτοκόλλων παραδοθέντα τοῖς ἐν αὐτῷ ἀρμοδίοις ἐφόροις Β. Στάη καὶ Π. Καστριώτη, τὰ ἐξῆς ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ἀγορασθέντα ἀρχαῖα.

1) Κάτοπτρον χαλκοῦν, ἄρτιον, ἀρχαϊκῆς τέχνης. Ὁ δίσκος ἐδράζεται ἐπὶ εἰδωλίου γυναικὸς στηριζομένου ἐπὶ μακρᾶς κυκλοτεροῦς βάσεως. Τὸ εἰδῶλιον εἰκονίζει γυναῖκα κρατοῦσαν διὰ τῆς προτεταμένης δεξιᾶς πτηνὸν καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνεχούσαν τὸ ἔνδυμα, κατὰ τὸν ἀρχαϊκὸν τρόπον, οἷος κυρίως ἐπὶ

τῶν ἀρχαϊκῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀκροπόλεως παρουσιάζεται. Πρὸς τὰ λίθινα ἀγάλματα ταῦτα ἔχει τὸ εἰδῶλιον καὶ ἄλλας τεχνικὰς συγγενείας. Ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ εἰδῶλιου στηρίζονται σφίγγες συγκρατοῦσαι τὸν δίσκον. Ὑψος ὀλικὸν 0,29, ὕψ. εἰδῶ-
λιου 0,20. Ἦγοράσθη παρὰ τῷ Π. Αὐγερινῷ, εὔρεθη ἐν Κορινθίᾳ.

2) Πωρίνη κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ, ἀρχαϊκῆς τέχνης, ἐρυ-
θροβαφῆς, φέρουσα λεοντῆν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κατερχομένην μέχρι
τῶν ὠτων καλύπτουσαν αὐτά. Τὸ ὀπισθεν μέρος εἶνε ἐπίπεδον.
Ἔχει τὴν μορφήν καὶ διάθεσιν οἷαν τὰ ἐν Δήλῳ καὶ μάλιστα
τὰ ἐν Ἀκροπόλει εὔρεθέντα ἀγάλματα. Ρῖς ἀποκεκρουσμένη ὡς
καὶ τὰ χεῖλη. Μέγεθος φυσικόν. Ὑψος 0,34, Προέρχεται ἐκ
Λυκίας.

3) Κεφαλὴ λευκοῦ μαρμάρου μετὰ μέρος τοῦ λαιμοῦ, νεα-
νική, τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων. Περιέργος διὰ τὴν διάθεσιν τῆς
κόμης, ἥτις ἀπολήγει ἔμπροσθεν καὶ κατὰ τὰ πλάγια εἰς τρεῖς
ἐπαλλήλους βοστρύχους, τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων φέρουσιν ὀπὰς εἰς
ἅς προσηλοῦντο, ὡς φαίνεται, μετάλλινα κοσμήματα. Ὅπισθεν
τῆς κεφαλῆς προεξέχει ὁ λίθος ἐν σχήματι ἐμβόλου. Σώζεται ἐν
καλῇ καταστάσει πλὴν τοῦ ἄκρου τῆς ῥινὸς καὶ ἐλαχίστου μέρους
τοῦ μέσου τοῦ μετώπου, ἅτινα εἶνε ἀποκεκρουσμένα. Ὑψος 0,26.
Προέρχεται ἐκ Λυκίας.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ ΕΝ ΛΥΚΟΣΟΥΡΑ

ΙΕΡΟΥ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ

(Πίν. 1-4) (1).

Τῆς Λυκοσούρας ἡ θέσις μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος διετέλει ἄγνωστος. Ὁ Gell (2) ἔτι μνημονεύει μὲν πλησίον τοῦ χωρίου (Ἄ)στάλα an ancient city, καὶ μάρμαρα, ἐκεῖθεν προερχόμενα, ἐν νεοδημητῶν λευκῇ πύργῳ τοῦ χωρίου Δεληχασάνη ἐνεκτισμένα (τὸ Ἀκακήσιον τίθησιν ἐν μονήρει λόφῳ ἐπὶ τῆς ἀπὸ Δεληχασάνη εἰς Λυκόσουραν ὁδοῦ), τὴν θρυλουμένην ὁμῶς ὡς πρεσβυτάτην τῶν πόλεων ἀναζητεῖ ἢ ἐπὶ τοῦ remarkable peak called «Sourias [᾽Ωρηᾶς, ᾽Οβρηᾶς; κλπ.] Το Kastro» (2^α), ἢ σχεδὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς Διαφόρτι.

Πρῶτος ὁ Dodwell (3) εἰς τὴν παρὰ τὸ χωρίον Ἄσταλα ἀκρόπολιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ περὶ ξέρεϊπια, ἅτινα ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀκροπόλει Ἐκκλησίας ὠνομάζοντο Ἅγιος Γεώργιος, ἀποδοῦς τὸ προσῆκον ὄνομα περιέγραψε μετ' ἀκριθείας τὰ μέχρι ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐν Λυκοσούρᾳ περισφζόμενα ἀρχαῖα λείψανα.

Ἐν Ἄγ. Γεωργίου ἐρείπιοις τίθησι καὶ ὁ Müller (4) τὸ Ἰε-

(1) Ἐνεκα βραδύτητος περὶ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν διαγραμμάτων ἡ παρούσα δὲν ἐδημοσιεύθη ἐν τοῖς προηγουμένοις «Πρακτικοῖς».

(2) W. Gell Itinerary of the Morea (London 1817) σελ. 101.

(2^α) Πρὸς καὶ Gell Narrative of a journey in the Morea (1823) σελ. 125· ἔτι Gell τὰ ἐν γερμαν. μεταφρ. Probestücke von Städtemauern des alten Griech. (München κλπ.) 1831, σελ. 27 ἐξ. πίν. XI. Περὶ τῶν ὀνομάτων πρὸς Ross κατωτ. σημ. 9 (Reiserouten I, σελ. 86, σημ. 42).

(3) Dodwell Classical and topographical tour through Greece, II (London 1819) σελ. 394-96. Ὅρα καὶ ἐν ταῖς ὕστερον (1834) ἐκδοθείσαις Views and Descriptions εἰκόνα ἀριθ. 1, παριστάσαν ἄποψιν ἐκ νότου.

(4) K. O. Müller Dorier¹. 2. Abth. (Breslau 1824) σελ. 447.

ρόν τῆς Δεσποίνης (4^α), (τὸ Ἀκακήσιον παρὰ τὸ Δεληχασάνη).

Ὁ Leake (5) ἀποδεχόμενος τὴν τοῦ Dodwell γνώμην περὶ τῆς Λυκοσούρας ὡς αὐτόθι κειμένης «nearly in the position which I have stated», καὶ πεποιθότως ὑποστηρίζων, ὅτι ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἀκρόπολιν κεῖται τὸ Ἱερόν τῆς Δεσποίνης, συνίστησι νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαί.

Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου πάντες συμφωνοῦσι περὶ τῆς θέσεως. Ἐν τῇ *Expédition de Morée* (6) παρέχεται πρὸς τῇ περιγραφῇ καὶ τοπογραφικὸς χάρτης τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῶν πέριξ, κακῶς ὁμῶς ἐν αὐτῷ, ὡς ἤδη ὁ Ross (7) παρετήρησεν, Ἅγιος Γεώργιος ὀνομάζεται τὸ ἐπὶ τοῦ πρὸς Ἀνατολὰς λόφου ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Ἡλίου. Αὐτόθι (σελ. 40) ἀναφέρεται καὶ ἑτέρα Ἐκκλησία, μεταξὺ τοῦ Πλατανιστῶνος ποταμοῦ καὶ τοῦ ὄρους κειμένη (ἴσως ὁ νῦν Ἅγ. Νικόλαος).

Ὡσαύτως ὁ Puillon-Boblaye (8) ποιεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις λόγον περὶ τοῦ τείχους ὡς ἐκ λίθων λογάδων (πρὸς καθόλου Πausan. II 34, 10, VII 22, 5, X 5, 4 καὶ 36, 8· Θουκυδ. IV 31 λογάδην) πεποιημένου μᾶλλον ἢ Κυκλωπέου.

Ὁ Ross (9) δὲν ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἐνταῦθα θέσεως τῆς Λυκοσούρας καὶ τοῦ τῆς Δεσποίνης Ἱεροῦ, ἀναφέρει δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ πρὸς Ν. τοῦ Πλατανιστῶνος ἐπίμηκες ἐξ ὀγκολίθων κτίριον (τότε ἢ καὶ ἀρχῆθεν δεξαμενὴν) καὶ τὴν ἐπὶ τῆς νοτίας

(4^α) Εἰρήσθω ὡς ἐκ περισσοῦ ὅτι ἡ Δέσποινα ἦν, ὡς γνωστόν, θυγάτηρ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Δήμητρος· ἡ Δημήτηρ μετεμορφώθη εἰς θήλειαν ἵππον, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ἐρωτικὴν δίωξιν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀλλὰ μάτην, ἅτε τοῦ Ποσειδῶνος ἐνοήσαντος τὴν ἀπάτην καὶ ἄρρени ἵππων εἰκασθέντος (Πausan. VIII, 25, 5. 42, 1 ἐξ. κλπ.).

(5) *Leake Travels in the Morea*, II (1830) σελ. 308 καὶ 312. Πρὸς *Leake Peloponnesiaca* (1846) σελ. 244.

(6) *Expédition scientifique de Morée*, II (1833) σελ. 40-41, πίν. 35, II. Πρὸς ὁμῶς *Bory de Saint-Vincent Relation* (de l'Expéd. scient.) tom. I 1836, σελ. 397, 400, ἀλλὰ καὶ 398.

(7) Ross κατωτ. σημ. 9 (*Reiserouten I*, σελ. 87).

(8) *Puillon-Boblaye Recherches géographiques sur les ruines de la Morée* (Paris 1835) σελ. 162-63.

(9) *Ross Reisen und Reiserouten durch Griechenland*, I (Berlin 1841) σελ. 85-88· πρὸς *Ross Reisen des Königs Otto und des Königin Amalia* (Halle 1848) I σελ. 217.

τοῦ λόφου πλευρᾶς δεξαμενῆν, ὅπου καὶ χρῖσμα εἶδεν ἐπὶ τοῦ τοίχου· ὡσαύτως ἀναγράφει καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως βυζαντικοὺς ἢ φραγκικοὺς τοίχους.

Μετὰ τούτους ὁ E. Curtius (10) ὡσαύτως διὰ μακρῶν περιγράφει τὰ κατὰ Λυκόσουραν καὶ Δέσποιναν παρέχων καὶ τοπογραφικὸν πίνακα (Taf. IV, 2) ἐκ τῆς Expédition (ἀνωτ. σημ. β) ἐν ἐλάσσονι κλίμακι μετενηγεμένον.

Τέλος ὁ Bursian ἰδὼν τῷ 1854 τὴν Λυκόσουραν, δυσὶ μὲν ἔτεσιν ὕστερον (11) τὰ τῶν τειχῶν πραγματευόμενος ἀποδίδωσιν αὐτὰ εἰς Λυκιακὴν καταγωγὴν, ἔπειτα δὲ ἐν τῇ «Γεωγραφίᾳ τῆς Ἑλλάδος» (12) μνημονεύει τὰ τε ἐν τῇ ἀκροπόλει, ὅπου καὶ ἀνθέμιόν τι ἀναφέρει (13), καὶ τὰ περίξ περιλειπόμενα ἐρείπια, ἐν οἷς καὶ κατηρημμένην Ἐκκλησίαν [πιθανῶς τὸν νῦν παρὰ τὴν Στοᾶν Ἅγιον Ἀθανάσιον, ὃν ὄρα ἐν ἡμετέρῳ διαγράμματι (14) πίν. 1].

Καὶ ἡ μὲν Λυκόσουρα κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἦν ἤδη παραδεδεγμένον ὅτι ἔκειτο ἐν τοῖς ἡμίσειαν ὧραν πρὸς Α. τοῦ Ἀστάλα σφζομένοις ἐρείπιοις, ἡ μὲν ἀκρόπολις ἐπὶ τοῦ «κάστρου τοῦ Ἁγ. Γεωργίου», τὰ δὲ λοιπὰ παρὰ τὸ φρούριον τοῦτο καὶ τὰς Ἐκκλησίας Ἅγ. Ἀθανάσιον, Ἅγ. Ἡλίαν, Ἅγ. Νικόλαον. Ποῦ ὁμως ἀκριβῶς ἔκειτο ὁ Ναὸς τῆς Δεσποίνης καὶ τὰ λοιπὰ οἰκο-

(10) E. Curtius Peloponnesos I (1851) σελ. 295-8 καὶ σελ. 337 σημ. 10.

(11) Bursian ἐν Jahrbüch. für Philologie τόμ. 74^α (1856), σελ. 428-29.

(12) Bursian Geographie von Griechenland, II σελ. 237-40.

(13) Ἐν χωρίῳ Ἀστάλα ὑπὲρ τὴν νοτιὰν εἴσοδον τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει νῦν πρὸς δωρικοῖς γείσοις ἐνεκτισμένον μαρμάρινον ἀκρωτήριον (ἀνθέμιον· πρβ. Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 224, σημ. 1. Περὶ ἐτέρων δύο ἀκρωτηρίων ὄρα κατωτ. ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Δεσποίνης). Εἶ ἐν Geographie II σελ. 237 ἐννοεῖται τοιοῦτον ἀνθέμιον, ἐκτὸς τῆς παρούσης κείσθω ζητήσεως.

(14) Τὰ ἐν τέλει τῶν Πρακτικῶν τούτων προσαπτόμενα διαγράμματα (πίν. 1-4) ἐξεπονήθησαν μετὰ πάσης ἐπιμελοῦς φιλοτιμίας καὶ δυνατῆς ἀκριβείας ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας κ. Ἀλεξάνδρου Λυκάκη, μετὰ θάνατος τῷ 1895 ἐντολῇ τῆς Ἐταιρείας εἰς Λυκόσουραν. Ἐλλείποντος ταχυμετρικοῦ ἐργαλείου ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ, δὲν ἐξεπονήθη ἅμα καὶ τοπογραφικὸν διάγραμμα εὐρύτερον· τοῦτο, ὡς καὶ σχεδιογραφήματα τῶν καθ' ἕκαστα ἀρχιτεκτονικῶν κλπ. εὐρημάτων, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ὅταν ἐπαναληφθῇ καὶ συμπληρωθῇ καὶ τῶν λοιπῶν τόπων ἢ ἀνασκαφικῆ ἔρευνα.

δομήματα ἕκαστον, πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ 1889 ἐτύγγανεν ἄδηλον.

Ἐν Ὀλυμπία διατελῶν Ἐφορος τῷ 1889 ἔλαβον ὑπουργικὴν ἐντολήν, ἐκδοθεῖσαν κατὰ πρότασιν τοῦ Γεν. Ἐφόρου, νὰ ἐξερευνησῶ δημοσίᾳ δαπάνῃ διὰ σκαφικῶν ἐργασιῶν τὴν περιοχὴν τῆς ἀρχαίας Λυκοσούρας. Ὅθεν μεταβὰς ἐκεῖσε ἐποιήσαμην ἔναρξιν τῶν ἀνασκαφῶν τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1889, καὶ δὴ τῇ πρώτῃ ταύτῃ ἡμέρᾳ ἀνέυρηκα τὸν Ναὸν τῆς Δεσποίνης. Κεῖται δὲ οὗτος ἐπὶ τοῦ στενοῦ καὶ ἐπιμήκους ἐπιπέδου, ὅπερ ἔς τὰ μάρμαρα καλούμενον ἐκτείνεται ἀπὸ Δ. πρὸς Α. ἐπὶ τῆς βορείου κλιτύος τοῦ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως πρὸς Α. φερομένου βραχίονος, τοῦ Τερζῆ ὀνομαζομένου (πρβ. διάγραμμα ἐν *Expédition* ἡ παρὰ Curtius ἀνωτ. σημ. 6 καὶ 10).

Εἰς τὴν τοῦ τόπου τούτου σκαφικὴν ἔρευναν ὠρμήθην ἰδίᾳ ἐκ τῶν εἰδήσεων, ἃς παρὰ τῶν Ἀσταλαίων καὶ ἄλλων χωρικῶν ἔλαβον, καὶ ἐκ τῶν μαρμαρίνων ἀρχιτεκτονικῶν λειψάνων, ἅτινα ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀστάλα εἶδον ἐνεκτισμένα (πρβ. ἀνωτ. σημ. 13). Τὰ μαρμάρηνα ταῦτα λείψανα ἐκ πρώτης ὄψεως δέν μοι ἐνέπνευσαν ἀρίστας ἐλπίδας, περιελθὼν ὁμως πρὸς τῷ τόπῳ τῆς προελεύσεως αὐτῶν καὶ πάντα τὰ περίξ ἐπελαβόμην τῆς ἐκεῖθεν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν. Προστεθήτω ὅτι ἡκρωτηριασμένη ἐπιγραφὴ ἱεροῦ Νόμου ἀρχομένη διὰ τῆς λέξεως Δεσποίνας ἐπεδείχθη μοι πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς, εὑρεθεῖσα ἐν ἀγρῷ Παναγ. Ζέρβα ἐν θέσει « ἔς τὰ Σελά », περ. 15' ὄρ. πρὸς Ν. τοῦ Τερζῆ κειμένη. — Οἱ δύο λάκκοι, οὓς ὀρύξας συνέδεσα εἶτα διὰ τάφρου, συνέπεσον ἐπὶ τοῦ μεγάλου βάρου τοῦ Ναοῦ καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ βορείου καὶ νοτίου μέρους αὐτοῦ. Τῇ πρώτῃ τῆς ἐργασίας ἡμέρᾳ εὑρέθησαν αὐτόθι μαρμάρηνα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη δωρικοῦ ρυθμοῦ, γεῖσα μετὰ σταγόνων παρεμφερῆ τοῖς ἐν Ἀστάλα, τμήματα τυμπάνου κλπ. Σπουδαιότατον δὲ τῆς ἡμέρας εὑρημα ἦν τεμάχιον πηλίνης κεραμίδος, ἐφ' οὗ ἐσφύζοντο λείψανα γραμμάτων **σποι**, ἅπερ εὐθύς τότε ἀπέδωκα εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἐκεῖ λατρευομένης θεᾶς Δεσποίνης. Ἡ εἰκασία μου ἐβεβαιώθη ὑπὸ ἄλλων κατόπιν εὑρεθέντων τεμαχίων.

Ἐν τῷ διαγράμματι ἀριθ. 1 τὸ σχῆμα τοῦ εἰρημένου ἐπιπέ-

δου ὀρίζεται ἐπαρκῶς διὰ τῶν σφζομένων λειψάνων. Πρὸς Β. τοῦ περιβόλου τὸ ἔδαφος κλίνει ἀποτόμως παρὰ τὴν Στοὰν καὶ τὸν Ναόν. Πρὸς Νότον δὲ ὀρίζεται τὸ ἐπίπεδον ὑπὸ τοῦ βορείου χείλους τοῦ Τερζῆ, ὅπερ διήκει ἀποκρήμνως μὲν διακοπτόμενον ἄνωθεν τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς ἀντηρίδος, ὁμαλώτερον δὲ χωροῦν πρὸς τοὺς πρὸς Ν. τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου τάφους. Ἐνταῦθα δὲ πρὸς Ν. καὶ Α. τούτων ἦν καὶ ἡ εἴσοδος ἢ πρὸς τὸν Ναὸν μεταξὺ τῆς Στοᾶς καὶ τῶν βωμῶν ἄγουσα. Τὸ πρὸς Δ. τοῦ Ναοῦ ἔδαφος βαίνει ἐπικλινῶς πρὸς βορρᾶν, στενούμενον οὐχὶ πᾶν ἡρέμα, καθ' ἃ δηλοῖ καὶ τὸ πρὸς τὴν ράχιν Τερζῆ λοξῶς ἀνιὸν δυσμικὸν ἥμισυ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου.

Ὁ οὕτω ὀριζόμενος χώρος δὲν ἦτο βεβαίως πρόσφορος πρὸς ἴδρυσιν πολλῶν καὶ εὐμεγέθων οἰκοδομημάτων. Καὶ ἂν μὲν ἐν παλαιότεροις χρόνοις ἐπῆλθεν ἐν τῷ Ναῷ φυσικὸν τι ἀτύχημα προκαλέσαν τὴν τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἐπισκευήν, περὶ ἧς ποιεῖται μνεῖαν ἢ ἐπὶ τῆς νοτίας αὐτοῦ παραστάδος ἐγκεχα-
ραγμένη ἐπιγραφή, ἣν ἐξέδωκα ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 (σελ. 217 ἐξ.), δὲν βεβαιοῦται. Ὅτι δὲ ἡ ἀντηρίς δὲν ἐδυνήθη νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἐκ καταπτώσεως πετρῶν καὶ χωμάτων ζημίαν (μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πausανίου, ἐφ' οὗ τὸ Ἴερὸν καὶ τὰ ἀγάλματα καλῶς διεσφζοντο), τοῦτο πρόκειται πιθανὸν τῷ θεω-
μένῳ. Τουναντίον δ' ἴσως μάλιστα ἢ γὰρ ἀντηρίς διὰ τῆς ἀνα-
λόγως μεγάλης κλίσεως ὑποσκάψασα σχεδὸν τὰ πλευρὰ τοῦ λο-
φίσκου κατέστησεν αὐτὰ ἀσθενέστερα. Οὕτω δὲ ὕστερον, δεινοῦ
τινος ἐμπεσόντος χειμῶνος, μέγας χώματος ὄγκος ἄνωθεν κατα-
πεσῶν συμπαρέσυρε πιθανῶς καὶ μέρη τῶν τυχὸν ἐπὶ τῆς ὠσαύ-
τως στενῆς κορυφῆς τοῦ Τερζῆ περισφζομένων ἔτι τότε ἀρ-
χαιῶν λειψάνων· διότι λειψανά τινα εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα
κλιτύος, οὐ τῷ Ναῷ ἀνήκοντα, ἀλλ' ἑτέροις ὑψοῦ, ὡς εἰκάσαι,
κειμένους κτιρίοις, ὧν ἄλλως καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς κορυφῆς δυσμι-
κώτερον ἱκανὰ ἀπεκαλύφθησαν ἐρείπια, περὶ ὧν βραχέα τινα
μνημονεύομεν ἐν τέλει. Ὅτι δὲ τοιαύτη τις ἐγένετο κατάπτωσις,
ἥπερ ἴσως ἐπηκολούθησε κατόπιν ἐν νεωτέροις χρόνοις ἑτέρα
ἐπίχωσις, φαίνεται ἀποχρώντως τῷ τὰ ποικίλα ὄρωντι στρώ-
ματα τοῦ ἐπὶ τῆς ἀντηρίδος καταπεσόντος χώματος· τὸ μὲν γὰρ

εὐθύς σχεδὸν ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν τῆς ἀντηρίδος στρώμα παρίσταται πάντῃ στερεόν, δυνάμενον σχεδὸν νὰ παραπλανήσῃ τὸν ἀνασκάπτοντα ὥστε νὰ ἐκλάβῃ αὐτὸ ὡς παρθένον. Ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ στρώματος ἔπεται ἄλλο χαλίκων καὶ λίθων, μεθ' ὃ ὑπερθεν μελάντερον χῶμα μετὰ τεμαχίων κεράμων καὶ ἄλλων τέχνης λειψάνων, τέλος δ' ἀνωτάτω τὸ κοινὸν τῶν νεωτέρων χρόνων χῶμα, ἐν ᾧ πάλιν οὐδὲν σχεδὸν ἀρχαῖον λειψάνον διεκρίνετο, ἄτε ἴσως ἤδη τῶν ἐπὶ κορυφῆς ἐρειπίων μεταξὺ ἐκλειοπώτων (15).

Μετὰ πάροδον χρόνου ἀπὸ τῆς πρώτης καταπτώσεως, ἐπικεχωσμένων ἤδη τῶν ἀναβαθμῶν τῆς ἀντηρίδος, κατεσκευάσθη ἐπὶ τούτων πῆλινον ὑδραγωγεῖον, ἐκ τοῦ Τερζῆ κατιὸν πρὸς Ἀνατολάς (ἢ φορὰ αὐτοῦ, ὅσον ἔγνωσται, δηλοῦται ἐν τῷ διαγράμματι πίν. 1 διὰ λοξῆς ἡμιστίκτου γραμμῆς ἐπὶ τῆς ἀντηρίδος).

Ἡ κατάπτωσις χώματος ἐκ τοῦ Τερζῆ ἐξικνεῖτο μέχρι καὶ τῆς ἀνατολικῆς αὐτοῦ ἄκρας, καθ' ἃ ἴδια ἐφάνη ἐν τῇ κατὰ τὸν ἀνατολικὸν τοῖχον τῆς Στοᾶς ἀνασκαφῇ. Προστεθήτω ἐνταῦθα ὅτι κατὰ τὸ μέσον που τοῦ ἐπιπέδου τὸ ἔδαφος ἔκειτο πιθανῶς ταπεινότερον, ἢ τὸ χῶμα ἦν ἥττον στερεόν, δι' ὃ καὶ ἐδέησε νὰ κατασκευασθῶσιν ἀρχῆθεν αὐτόθι μείζονες τῶν λοιπῶν αἱ ἀντηρίδες τοῦ τοίχου β τῆς Στοᾶς (ὄρα διάγραμμα ἀριθ. 1 παρὰ τὴν ἀνατ. πλευρὰν τοῦ μουσείου καὶ ἀνατολικώτερον). Ὡσαύτως κατὰ τὰ δυσμικὰ τῆς Στοᾶς μέρη καὶ ἐπέκεινα τὸ ἔδαφος ἔβαινε βαθμηδὸν πρὸς Β. ἐπικλινέστερον, ἐξ οὗ καὶ κατ' ἀνάγκην ἐσκάφησαν πάλαι βαθύτερον τὰ θεμέλια τοῦ μικροῦ τῆς Στοᾶς δωματίου (πίν. 1, ω)· τοῦτο παρατηρεῖται καὶ ἐν τῷ θεμελίῳ τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τοῦ Ναοῦ (ὄρα διάγραμμα πίν. 3, Α).

Ταῖς φυσικαῖς ταύταις ἢ τοιαύταις αἰτίαις καὶ τῷ χρόνῳ ἐφάμιλλοι ἐγένοντο περὶ τὴν καταστροφὴν τῶν μνημείων τὸ μὲν ἡ ἀνέγερσις τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου καὶ ἡ ὄρυξις τάφων, τὸ δὲ κά-

(15) Παρεμφερῆς τῶν στρωμάτων σύστασις παρατηρήθη καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς Β. τοῦ περιβόλου ὑποκειμένου ἀγροῦ τοῦ ἱερέως Ἰω. Μαγλάρα, γενομένης σκαφικῆς ἀποπείρας. Τὸ πάχος τῶν στρωμάτων ποικίλλει ἀπὸ 0.40—1.80, καὶ δὴ ἀντικρὺ μὲν τοῦ Ναοῦ τυγχάνει ὄν βραχύτερον ἕνεκα τῆς τούτου ἐπιπροσθήσεως, δυσμικώτερον δὲ διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ καλύματος παχύτερον.

μινός τις παρὰ τὴν ἀντηρίδα. Καὶ οἱ μὲν τοῖχοι τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου σύγκεινται κατὰ μέγα μέρος ἐκ λίθων ἐξειργασμένων τῶν περίξ ἀρχαίων κτιρίων, οἱ δὲ τάφοι, καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ διαγράμματι δηλοῦται, καταλαμβάνουσιν ἅπαν τὸ (μέχρι τοῦ Μουσείου) ἀνατολικὸν ἥμισυ τῆς Στοᾶς, ἡ δὲ κάμινος ὑπερθεὶν τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῆς ἀντηρίδος κατασκευασθεῖσα κατέστρεψε πάντως τὰ προχειρότερα τῶν τοῦ Ναοῦ μαρμάρων· τῆς καμίνου διεκρίνοντο τελευταῖον μᾶλλον ὀρατὰ τὰ ἴχνη (διαμέτρ. περ. 2μέτρ.), πολλὰ δὲ λείψανα μαρμάρων εὐρέθησαν δεινῶς διὰ τὴν τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ὑγρασίας ἴσως βλάβην κατατριβόμενα.

Διὰ τῆς ἀνασκαφικῆς ἐρεύνης τοῦ 1889, διαρκεσάσης μετὰ διαλειμμάτων τὸ πλεῖστον τοῦ δευτέρου ἐξαμήνου (ἐν Λυκοσούρῃ διέτριψα διαρκῶς μέχρι τῆς 2^{ας} Ἰανουαρίου 1890) ἀπεκάλυψα ἐν ἰδιωτικοῖς ἀγροῖς ἅπαντα σχεδὸν τὸν Ναὸν καὶ τινα μέρη τῶν θεμελιῶν τῆς Στοᾶς, ἔτι δὲ μεταξὺ ὀγκολίθων ἐκ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ Τερζῆ πεπτωκότων ἀνεφάνησαν τὰ ἄνω μέρη λίθων, οἵτινες, ὡς διὰ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ 1895 ἀπεδείχθη, ἦσαν οἱ βωμοί. Τῷ δὲ 1895 συνεπλήρωσα δαπάνη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Στοᾶς μετὰ τοῦ δωματίου ω, ἀνεῦρον δὲ καὶ τοὺς βωμούς. Ἐτι δὲ ἐγένετο ἔρευνα ἐπὶ τῶν δυσμικῶν τόπων τοῦ Τερζῆ, ὅπου καὶ ἀπεκαλύφθησαν ἱκανὰ λείψανα δωματίων καὶ ἄλλα οἰκοδομικὰ εἰρήπια.

Οὕτως ἡ τοῦ Πausανίου περιγραφὴ τῶν ἐν τῷ Ἱερῷ (παραλειπομένων διὰ τὸ ἀτελὲς ἔτι τῆς ἐρεύνης τῶν ἄνωθεν τοῦ Ναοῦ εὐρημένων) συμφωνεῖ πληρέστατα τοῖς διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἀποκαλυφθεῖσιν εἰρηπίοις: τῷ εἰς τὸ Ἱερὸν εἰσιόντι δεξιὰ μὲν κεῖται ἡ Στοά, προχωροῦντι δὲ πρὸς τὸν Ναὸν πρόκεινται τρεῖς βωμοί.

Α' Ναὸς Δεσποίνης.

Περὶ τῆς ἀνασκαφῆς καὶ τῶν εὐρημάτων οὐκ ὀλίγα ἤδη ἐγράφησαν (16), ὅθεν οὐ πολλῶν δεῖ λόγων περὶ τινῶν ἐνταῦθα.

(16) *Kabvadias* Δελτ. Ἀρχ. 1889 καὶ 1890 καὶ *Fouilles de Lycosoura*, li-

Ὁ ναὸς βλέπων σχεδὸν ἀκριβῶς πρὸς ἀνατολὰς εἶχε μαρμαρινὸν τὸ ἀνατολικὸν πρόσωπον καὶ τὸ τῆς δυσμικῆς προσόψεως ἀέτωμα. Τὸ βόρειον τρίτον τοῦ οἰκοδομήματος ἔνεκα τῆς ἀνωτέρω περιγραφείσης θέσεως ὑπέστη μείζονα φθοράν, ἐξέκειτο δὲ καὶ ῥᾶον ἔπειτα ταῖς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ζημίαις (16^α). Ἐν τῷ διαγράμματι τῆς τοῦ Ναοῦ κατόψεως (πίν. 2) φαίνεται εὐκρινῶς τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς· σχεδὸν μὲν γὰρ πάντες οἱ ὀριζοντικῶς κείμενοι λίθοι τῆς τοῦς ὀρθοστάτας ἐπιστεφούσης ζώνης τοῦ βορείου τοίχου, πλείσται δὲ τῶν πλακῶν τοῦ δαπέδου τοῦ προνάου ἀπεκομίσθησαν ἢ κατεστράφησαν, πολὺ δὲ τοῦ ἐν τῷ σηκῷ ψηφωτοῦ ἠφάνισται, μετεκινήθησαν δὲ καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες ὀρθοστάται τοῦ μεγάλου βάρου. Ἀγαθῇ ὁμως τύχῃ τὰ ἐναπομείνοντα ἐρείπια καὶ τὰ ἀνευρημένα ἀρχιτεκτονικὰ μέρη ἐπιτρέπουσι τὴν ἀναπαράστασιν σύμπαντος σχεδὸν τοῦ οἰκοδομήματος.

Ὁ ναὸς διαιρούμενος διὰ τοίχου εἰς πρόναον καὶ σηκὸν εἶχε μῆκος μὲν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κατὰ τὴν εἴσοδον εἰθισμένων ἀναβαθμῶν, μέτρ. 21.35 (ἄνευ τῆς 0.21 πλατ. εὐ-

vraison I 1893. *Dörpfeld* ἐν *Mitth. des athen. Inst.* 1890 σελ. 230 καὶ 1893 σ. 219-21. *Normand* *Ami des monuments*, tom. VI 1892 N^ο 31 σ. 150-64 μετὰ δύο πινάκων. *Conze* ἐν *Arch. Anzeiger* 1893 σ. 125. *Collignon* ἐν *Bull. de la Soc. des Antiquaires* 1894 σ. 71 καὶ *Histoire de la sculpture grecque* II (1897) σελ. 626-30. *Overbeck* *Gesch. der griech. Plastik* 4 II σελ. 485 ἔξ. *Robert* ἐν *Hermes* 1894 σελ. 429-35. *Bérard* *Origine des cultes arcadiens* 1894 σελ. 4, 109. *Sal. Reinach* ἐν *Revue archéol.* 1890 ἔξ., 1893 II σ. 259, 1894 II σ. 88, 1895 II σ. 338 καὶ ἐν *Gazette des beaux arts* 1894 I σ. 229-33. *Th. Reinach* ἐν *Revue des Étud. gr.* 1889 ἔξ. *Haussoullier* αὐτ. 1889 σ. 423. *Diehl* αὐτ. 1894 σ. 232-33. *Waldstein* ἐν *Athenaeum* 1890. I σ. 377. *E. Gardner* ἐν *Journ. of Hell. stud.* 1890 σ. 213-4, 1891 σ. 390-1 καὶ ἐν *Athen.* 1889 II σ. 713, 1890 II σ. 783. *Σ. Δάμπρος* αὐτ. 1895 II σ. 169. *Cook* ἐν *Journ. of Hell. stud* 1894 σ. 90. *Milchhöfer* ἐν *Berl. philol. Wochenschrift* 1895 σελ. 948-51. *Sittl* *Archäologie der Kunst* (*Iw. v. Müller Handbuch der kl. Altert.* VI) 1895 σελ. 110. *Americ. Journ. of Archaeol.* 1889 ἔξ. *Berl. ph. Wochenschr.* 1889 σ. 1610-11, 1896 σ. 769. *Arch. Anzeiger* 1896 σ. 73. *Athenaeum* 1889 II σ. 234 καὶ 425, 1890 I σ. 840 κλπ. Περὶ Δαμοφώντος τοῦ τῶν ἀγαλμάτων τεχνίτου πρὸ καὶ (πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν) *Brunn* *Gesch. der griech. Künstler* 2 *Stuttgart* 1889, I σ. 202 ἔξ. κλπ.

(16^α) Ἡ κατὰ τὸ βόρειον μέρος ἐπίχωσις ἦν βραχυτέρα τῆς πρὸς νότον, ἐξινουμένης εἰς ὕψος 4 μέτρων καὶ πλέον.

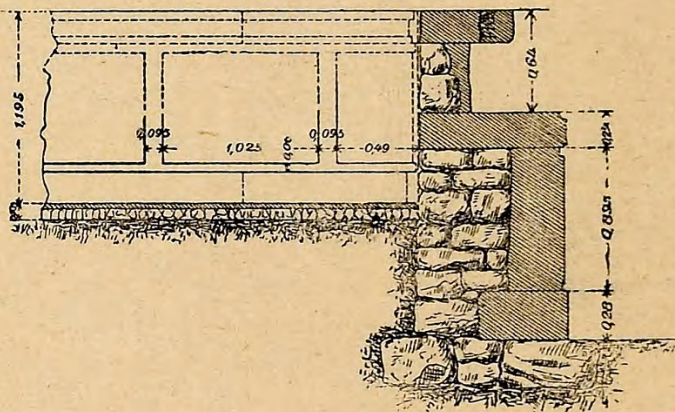
θυνητηρίας), πλάτος δὲ ἐπὶ μὲν τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς μέτρ. 11.15, ἤτοι περ. τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ μήκους, ἐπὶ δὲ τοῦ προσώπου, προστιθεμένου καὶ τοῦ τῶν ἀναβαθμῶν πλάτους, 12.31. Τὴν κυρίαν εἴσοδον ἔχει ἐξ Ἀνατολῶν, ὑπάρχει δὲ καὶ μικρὰ ἔξοδος κατὰ τὸ μέσον που τοῦ νοτίου τοίχου τοῦ σηκοῦ (πρὸς. Πaus. VIII 37, 7;). Οἱ ἐπὶ τῆς εὐθυνητηρίας τρεῖς ἀναβαθμοὶ (ἐγχωρίου τιτανολίθου) ἔχουσιν ὕψος μὲν ἐκ τῶν κάτω 0.30, 0.24, 0.228, πλάτος δὲ 0.32 καὶ 0.275· τούτων οἱ δύο ἀνώτεροί εἰσιν ἐνεγλυμμένοι τὰ κάτω εἰς δύο μικρὰς ταινίας ὕψ. 0.04 καὶ 0.045 (πίν. 3).

Τὰ θεμέλια καὶ τὰ κάτω μέρη τῶν τοίχων τοῦ Ναοῦ, ἔτι δὲ τὸ δάπεδον τοῦ προνάου καὶ τὸ μέγα βᾶθρον τοῦ σηκοῦ σύγκεινται ἐκ τιτανολίθων ἐγχωρίων χρώματος ὑποφαίου μετὰ στρωμάτων ἢ φλεβῶν ἐνιαχοῦ ὑπερύθρων (πρὸς. σηκοπροδόμιον οὐδόν, παραστάδας νοτίου θυρώματος, τὰ ἔνδον τοῦ μεγάλου βᾶθρου ἐν μέρει), τὰ δὲ ἄνωθεν τῆς ἐπὶ τῶν ὀρθοστατῶν ἐπικειμένης λιθίνης ζώνης μέρη τῶν τοίχων ἀπετελοῦντο ἐκ παχειῶν μεγάλων πηλίνων πλίνθων, ἀτελῶς ὠπτημένων. Μαρμάρου δὲ ἦν λευκοῦ (τῶν Δολιανῶν) τὸ πρόσωπον, ἤτοι οἱ ἐξ κίονες καὶ αἱ παραστάδες μετὰ τοῦ θριγκοῦ, καὶ τὸ ἀέτωμα τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς μετὰ τῶν προσκειμένων ὑδροροῶν.

Σύστημα οἰκοδομίας ἐπικρατεῖ ἐν γένει τὸ ἰσοδομικὸν μετὰ τινων ἀνωμαλιῶν ἐν τοῖς θεμελίοις καὶ τῇ ἐτέρᾳ τῶν τοίχων ἐπιφανείᾳ. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν τριῶν ἐξωτερικῶν τοίχων τοῦ ναοῦ συνίσταται ἐκ τριῶν δόμων μεγάλων ὀρθογωνίων πλίνθων ἐγχωρίου λίθου, τοῦ μὲν κάτω καὶ ἄνω δόμου ὀριζοντίως, τοῦ δὲ μεταξὺ καθέτως τεταγμένων. Καὶ ὁ μὲν κάτω, ἀπλοῦς ὢν τὸ σχῆμα καὶ ἀκόσμητος κεῖται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐκ κάτω τῆς εἰσόδου ἀναβαθμὸς ἐπιπέδου, ἔχει δὲ τὸ αὐτὸ ὕψος θεωρούμενος ὡς συνέχεια τοῦ ἀναβαθμοῦ τούτου. Ὁ δὲ μέσος δόμος σύγκειται ἐκ καθέτως παρ' ἀλλήλους (κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἡμισυ τῶν τοίχων) τεταγμένων ὀρθοστατῶν, ὧν ἕκαστος φέρει κατὰ τὰ 3 ἢ καὶ τὰ 4 χεῖλη ἐνεγλυμμένην ταινίαν ὡς πλαίσιον, οὕτω δὲ παρέχεται ὄψις τοῦ γερμανιστὶ «Spiegel» καλουμένου (17).

(17) Πίν. 3. Ἐν τῇ διατάξει τῶν κατόπτρων παρατηρεῖται σύστημα τι ἐν γένει

Ὁ δὲ τούτους ἐπιστέφων δόμος ἀποτελεῖται ἐκ πλατέων ὀριζοντιῶς, ὡς εἶρηται, κειμένων λίθων, ὧν ἕκαστος κατέχει ἅπαν τὸ πάχος τοῦ τοίχου, φέρει δὲ κατὰ τὴν ὀρατὴν (στενὴν) ἐπιφάνειαν παρεμπερῆ τοῖς εἰρημένοις πλαίσια πλὴν ὅτι ἡ ἄνω ἐγγλυφὴ αὐτῶν εἶνε ὑπόκοιλος (18). Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν τοίχων τοῦ προδόμου ἐστὶν ὁμοίως κατεσκευασμένη (οἱ δόμοι αὐτοῦ κεῖνται ἐπὶ ἐδάφους ὑψηλοτέρου κατὰ τὸ ὕψος τῶν τῆς εἰσόδου ἀναβαθμῶν). Τοῦ δὲ σηκοῦ ἡ ἐσωτερικὴ τῶν τοίχων ἐπιφάνεια συγκεκλιμένη τὰ κάτω ἐξ ἐλασσόνων λίθων ποικίλου μεγέθους (πίν. 3, A) ἐπήλειπτο δι' ἐπιχρίσματος (19), ὅπερ, καθ' ἃ ἐκ λειψάνων κατὰ χώραν κειμένων παρετήρησα ἐπὶ τῆς δυσμικῆς ἐπιφανείας τοῦ σφζομένου ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ σηκοῦ, διήρητο εἰς τετράγωνα πλαίσια, (ὕψ. κάτω ταινίας 0.06), κατὰ τὸ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ναοῦ κτλ. εἰρημένον σχῆμα, ὡδὲ πως:

(Δυσμ. ὄψεις μέρους τοῦ A. τοίχου τοῦ σηκοῦ μετὰ τομῆς τοῦ N. τοίχου).

ἡ ἐγγλυφὴ ὑπάρχει κατὰ τὸ ἄνω, κατὰ τὸ κάτω καὶ κατὰ τὸ ἀριστερὸν συνήθως χεῖλος ἕκαστου ὀρθοστάτου· εἰς συμπλήρωσιν τῶν τετραγώνων οἱ ἄκροι συνήθως λίθοι φέρουσι πλῆρη (κατὰ τὰ 4 χεῖλη) περιγλυφὴν. Προσθετήτω ἐνταῦθα ὅτι οἱ πρὸς τῇ νοτίᾳ μαρμαρίνη παραστάδι δύο τελευταῖοι ὀρθοστάται τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ναοῦ καταλειφθέντες ὑπὸ τοῦ λιθουργοῦ ἡμίεργοι φέρουσι ἐξέχον καὶ ἀλέαντον τὸ πλεῖστον τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας (πρβ. πρόσεργον, ἄπεργον).

(18) Ἐνταῦθα ἡ κάθετος ταινία ἐγλυπται ἐν γένει κατὰ τὸ δεξιὸν χεῖλος ἑκάστου λίθου (πρβ. ἄνωτ. σημ. 17).

(19) Τοῦ ἐπιχρίσματος ἐφαίνοντο, ἂν μὴ σφάλλωμαι, ἔστιν ὅπου ὡσεὶ δύο στρώματα ἐπὶ τοῦ νοτίου τοίχου, ἧν δὲ τοῦτο παχύτατον.

Τὸ ἐπίχρισμα τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ δυσμικοῦ τοίχου, ὡς πεδίων τῶν ἐπὶ τοῦ μεγάλου βάρου ἀγαλμάτων, ἦν καθ' ἃ ἐκ πολλῶν αὐτόθι πεπτωκότων τεμαχίων εἰκάζω, ἐρυθρῶ κεχρωσμένον. Τεμάχια ἐρυθροῦ καὶ λευκοῦ χρίσματος εὑρέθησαν καὶ παρὰ τὸ νότιον θύρωμα τοῦ σηκοῦ.

Οἱ λίθοι τῆς τοῦ ὀρθοστάτας ἐπιστεφούσης ζώνης συνεδέοντο τοῖς μὲν ὀρθοστάταις δι' ἀπλῶν γόμφων, ἀλλήλοις δὲ διὰ συνδέσμων ἐκ σιδηροῦ ἐλάσματος, σχήματος τοιοῦδε \square . Ἐνὸς εὑρέθεντος τοιοῦτου συνδέσμου μῆκος τοῦ μὲν σώματος εἶνε 0.185, ἐκατέρου δὲ μικροῦ σκέλους 0.023, πλάτ. 0.018, πάχ. 0.007· καὶ ἀρμόττει μὲν οὗτος ἐπὶ τοῦ δυσμικοῦ ζεύγους τῶν τόρμων τῆς ἐκ νότου 2^{ας} καὶ 3^{ης} πλίνθου, ἥτοι λίθου, τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τοῦ ναοῦ, ἄδηλον ὅμως ποῦ ἀκριβῶς εὑρέθη, δύναται δὲ νὰ ἀνήκη καὶ ἄλλοις τοῦ ναοῦ λίθοις.

Τὰ ἄνωθεν τῆς μνημονευθείσης λιθίνης ζώνης μέρη τῶν τοίχων συνίσταντο, ὡς εἴρηται, ἐκ μεγάλων πηλίνων πλίνθων πάχους μὲν 0.08, μεγέθους δὲ διττοῦ, τῶν μὲν περ. \square 0.38, τῶν δὲ κατὰ τὸ $\frac{1}{2}$ ἐλασσόνων (περ. 0.38×0.18) (20). Πρὸς ἀκεραίοις εὑρέθησαν πολλὰ πολλαχοῦ τεμάχια ἢ λείψανα πλίνθων εἰς κόνιν ἐν μέρει ἐξ ὑγρασίας ἴσως διαλελυμένων. Αἱ πλίνθοι συνεδέοντο, ὡς φαίνεται, ἀλλήλαις δι' ἀσβέστου· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τοῦ ναοῦ παρετήρησα τεμάχια ἀσβεστώματος κεκολλημένα (ἐπὶ τῆς λιθίνης ζώνης), ἐν δὲ τῷ προνάφῳ μεταξὺ πού τοῦ βάρου Ἀδριανοῦ (Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896, σελ. 104, ἀριθ. 4) καὶ τῆς εἰς τὸν σηκὸν ἀγούσης θύρας εὑρέθη πλίνθος ὡς ἀσβέστῳ ἐπαηλιμμένη.

Τῆς στέγης εὑρέθησαν πολλὰ τεμάχια κεράμων, ὧν οὐκ ὀλίγα φέρουσι λείψανα τῆς λέξεως Δεσποίνας.

Οἱ κίονες τῆς προστάσεως (διαμ. κάτω 0.81) ἔχουσιν 20 ραβδώσεις, ὧν ἐκάστη ἔχει χορδὴν μὲν περ. 0.12, βέλος δὲ 0.03. Μεταξόνιον διάστημα τῶν μὲν γωνιαίων κίωνων ἀπὸ τῶν παρακειμένων 1.90, τῶν δὲ λοιπῶν 2.13. Τῶν κίωνων τούτων ἴσταν-

(20) Μία εἶχε μῆκ. 0.40×0.30 (πάχ. 0.09), ἄλλη 0.40×0.24 .

ται νῦν κατὰ χώραν τὰ κάτω τῶν δύο νοτίων, ἦτοι τοῦ μὲν γωνιαίου οἱ δύο κάτω σπόνδυλοι (ὑψ. τοῦ κατωτάτου 0.918, τοῦ δὲ ἐπὶ τούτου 0.86), τοῦ δὲ παρ' αὐτὸν ὁ κατώτατος σπόνδυλος (ὑψ. 0.92). τῶν ἄλλων τεσσάρων κίωνων οὐδὲν σφύζεται κατὰ χώραν. Εὐρέθησαν πεπτωκότες καὶ τρεῖς ἄλλοι σπόνδυλοι, ὧν δύο μὲν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ, εἰς δὲ ἐν Ἀγ. Ἀθνασίῳ (χορδὴ ραβδώσεως, 0.115), πάντες δὲ οἱ λοιποὶ κατεστράφησαν, ὡς φαίνεται· ἐνὸς τεμαχίου τὰ δύο τεκτονικὰ σήματα ἐδημοσίευσαν ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896, σελ. 234, ἀριθ. 25. Κιονόκρανα εὐρέθησαν τρία βεβλαμμένα, ὑψ. 0.384 (ὑψ. πλίνθου 0.145, ὑψ. ἐχίνου 0.108)· περὶ τὸ ἄνω χεῖλος τῶν καθέτων ἐπιφανειῶν τῆς πλίνθου φαίνεται ὡσεὶ ἐξοχὴ τις μικρὰ· ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας ἐν μέσῳ τόρμος τετράγωνος (0.10), ἐκατέρωθεν δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς (διαμέτρου) τορμίσκος (0.04).

Αἱ παραστάδες ἦσαν ὡσαύτως, ὡς εἴρηται, λευκοῦ μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς νοτίας παραστάδος ὑπῆρχεν ἐγκεκολαμμένη ἢ ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 217 ἐξ. ἐκδεδομένη ἐπιγραφή· τῆς παραστάδος ταύτης ὁ κάτω λίθος κεῖται ἔτι κατὰ χώραν, εὐρέθη δὲ αὐτόθι πεπτωκὸς καὶ τὸ ἐπίκρανον φέρον δύο μὲν πλήρεις ὀκταφύλλους ρόδακας ἀναγλύπτους (διαμ. 0.15) ἐπὶ τῆς προσθίας ἦτοι ἀνατολικῆς, ἥμισυ δὲ ρόδακος ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἦτοι νοτίας ἐπιφανείας.

Τὸ ἐπιστύλιον συνέκειτο ἐκ διπλῆς σειρᾶς καθέτως κειμένων πλινθίδων· τούτων ἀνευρέθη μία μόνη, σχεδὸν ἀκέραιος, ἀνήκουσα ἐπὶ τοῦ νοτίου γωνιαίου κίονος καὶ τῆς ἀντιστοίχου παραστάδος· εὐρέθη πεπτωκυῖα κάτωθεν τοῦ οἰκείου τόπου. Ὑψος ἔχει 0.54, πλάτος σφζ. 2.44, πᾶχ. 0.405 (ἦτοι τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ κίονος)· ἡ δεξιὰ αὐτῆς ἐπιφάνεια εἶνε λοξῶς πρὸς τὰ ἔσω τετμημένα, ἵνα συνδέηται μετὰ τῆς ἀναλόγως τετμημένης ἀριστερᾶς ἐπιφανείας τοῦ παρακειμένου τμήματος τοῦ προσώπου.

Τοῦ διαζώματος εὐρέθησαν κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ναοῦ 5 τμήματα (ὑψ. 0.75, πᾶχ. 0.28-0.34), ἐν οἷς ἔν γωνιαίον. Πλάτος τριγύφου περ. 0.42 (ἐκάστης ἐγγλυφῆς πλάτ. 0.08, βᾶθ. 0.038), πλάτ. μετόπης περ. 0.605. Αἱ γραμμαὶ τῶν τριγύφων εἰσὶν ἐν γένει εὐθειᾶ· οἱ τόρμοι ἀπλοῖ ὡς οἱ ἐπὶ τῆς

λιθίνης τῶν τοίχων ζώνης, ὑπάρχει ὁμως καὶ τραπεζιοειδῆς ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν μέρους τῆς ἄνω ἐπιφανείας τριγλύφου.

Γείσου εὐρέθησαν πολλὰ τμήματα ἔκ τε τοῦ προσώπου καὶ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς, τὰ μὲν μετὰ σταγόνων, τὰ δὲ ἄνευ σταγόνων. Τὰ γωνιαία ἔφερον ἐπὶ τῆς γωνίας τῆς κάτω ἐπιφανείας ἀνάγλυπτον ἀνθέμιον ἐπτὰ ἀναπτυσσομένων (δηλ. τριῶν ἐκατέρωθεν ἀποκλινόντων) φύλλων μετὰ κάλυκος καὶ στρεπτοῦ μίσχου. Αἱ σταγόνες εἰσὶν ἀπλαῖ, ἔχουσαι διάμ. 0.05, ὕψ. 0.015.

Ἡ μαρμαρίνη στεφάνη ἔφερον ἀνάγλυπτα ἀνθέμια μετὰ συγκλινόντων ἐναλλάξ καὶ ἀποκλινόντων φύλλων. Τὰ μαρμάρινα λεοντόκρανα, ὡς ἐκ τῶν διασωθέντων εἰκάζεται, δὲν ἦσαν δοκιμωτάτης τέχνης· τὸ αὐτὸ ἴσως ρητέον καὶ περὶ ἄλλων μαρμαρίνων ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν. Αἱ μακραι πλευραὶ εἶχον κατὰ τὸ πλεῖστον (τὸ ὑπόλοιπον) πηλίνην τὴν στεφάνην.

Ἀκρωτήρια εὐρέθησαν τρία, ἐν μὲν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ κατὰ τὸ μέσον (31), ἐν δὲ κατὰ τὴν ΒΔ. γωνίαν τοῦ Ναοῦ (1 1/2 μέτρ. ἔξωθεν αὐτῆς). Τὸ τρίτον κεῖται ἐν χωρίῳ Ἀστάλα ὑπὲρ τὴν εἴσοδον τῆς Ἐκκλησίας ἐνεκτισμένον.

Τυμπάνων τμήματα καὶ τεμάχια εὐρέθησαν 4, ἐν οἷς ἐν τοῦ μέσου μετὰ μονογραφήματος 2-3 τεκτονικῶν στοιχείων.

α'. Προδόμος. Τὸ δάπεδον τοῦ προδόμου ἐπέστρωται διὰ τεσσάρων ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς σειρῶν μεγάλων πλακῶν ἐγχωρίου, ὡς εἴρηται, τιτανολίθου· κάτωθεν αὐτῶν εὕρηνται μόνον μικροὶ λίθοι ὅσον πρὸς ἰσοπέδωσιν ἀναγκαῖοι. Ἐν τῷ ἐμβαδῷ τοῦ προδόμου αἱ στεναὶ πλευραὶ ἔχουσι λόγον πρὸς τὰς μακρὰς ὡς περ. 1 : 2. Κατὰ τὸ νότιον μέρος τοῦ προνάου (ὄρα πίν. 2) κεῖνται βάσεις τινὲς ἀγαλμάτων (τὰς οἰκείας ἐπιγραφὰς ἐξέδωκα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τοῦ 1895 καὶ 1896), βεβαίως δὲ ἀνάλογα ἔργα ἀναθηματικά ὑπῆρχον καὶ κατὰ τὴν ἀντιστοιχόν (βόρειον) πλευράν, ἧς νῦν οὐδ' αἱ πλάκες σφίζονται. Καὶ ἀριστερόθεν μὲν τῆς εἰς τὸν σηκὸν εἰσοδου κεῖται κατὰ χώραν τὸ βᾶθρον Ἀδριανοῦ σ ρ (Ἐφ. Ἀρχ. 1896 σελ. 104 ἀριθ. 4), οὗ ὁ ὀπισθεν ὀρθοστάτης ρ ἀνῆκεν εἰς τὸ βᾶθρον τῆς ἱερείας Ἀρι-

(21) Ἀπόκειται ἐν τῷ μουσεῖῳ Μεγαλοπόλεως· τὰ φύλλα τῶν δύο ἐν μέσῳ ροδάκων τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ τό τε σχῆμα καὶ τὸν ἀριθμὸν διάφορα ἀλλήλων,

στοῦς ('Εφ. Ἀρχ. 1896 σελ. 101), ἐν δὲ τῇ ΝΔ. γωνίᾳ ἔκειτο ἀνεστραμμένον τὸ βάθρον Λυδιάδου π ('Εφ. Ἀρχ. 1895 σελ. 263 ἐξ. (22)). Πρὸς τῷ νοτίῳ τοίχῳ κείνται οἱ λίθοι ξ, κ, λ, μ, ὧν ἐπειράθην νὰ ἀναπαραστήσω ἐν μέρει τὰ βάθρα ξ = 'Εφ. Ἀρχ. 1896 σελ. 117, ἀριθ. 12 (πρβ. καὶ σελ. 118 ἐξ. ἀριθ. 13 (23)): περὶ τῆς μαρμαρίνης βάσεως κ πρβ. αὐτ. ἀριθ. 11 σελ. 115, ὅπου καὶ περὶ μαρμαρίνου τινὸς ἐπικράνου ν, περὶ δὲ τοῦ λ ὅρα αὐτ. σελ. 241 (ἀριθ. 29). τῆς δὲ ἐξ ἑγχωρίου λίθου βάσεως μ ἄδηλον τὸ βάθρον.

Τῶν ἄλλων εὐρημάτων τοῦ προνάου μνημονευθήτωσαν 1) ἐνεπίγραφος μαρμαρίνη στήλη Νικασίππου ('Εφημ. Ἀρχαιολ. 1896, σελ. 106, ἀριθ. 5). 2) βωμίσκος περιφερῆς κοινοῦ λίθου (ὑψ. 0.66, διαμ. 0.37 καὶ 0.43) μεθ' ὑποκοίλου ἐσχάρας φέρων ζώνην ἀνάγλυπτον περὶ τὸν λαιμόν. 3) βαθρίδιον περιφερῆς κοινοῦ λίθου (ὑψ. 0.79, διαμ. 0.42) μετὰ γεισιδίου καὶ ὁμοίου ἀπλοῦ κόσμου περὶ τὴν βάσιν. 4) ἀπλούστερον βαθρίδιον περιφερῆς, κοινοῦ λίθου (ὑψ. 0.70) δίχα τεθραυσμένον. Ἐν τῷ προνάῳ ὡσαύτως εὐρέθη μεταξὺ τοῦ βάθρου Ἀδριανοῦ καὶ τῆς εἰς τὸν σηκὸν εἰσόδου τὸ ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 239 ἐξ., ἀριθ. 29, ἀναφερόμενον ἀκέφαλον ἄγαλμα, ἔτι δὲ κεφαλὴ γυναικὸς μαρμαρίνη (ὅλον ὑψ. 0.25) ἔχουσα τὴν κόμην ἔμπροσθεν μὲν κυματοειδῶς πως ἢ οὕτως ὡς ἐπὶ ὑποκειμένης στεφάνης ἀνεκτενισμένην (ὑψ. 0.09), ὅπισθεν δὲ κατὰ τὸ ἰνίον σπειροειδῶς πεπλεγμένην· τὰ δύο ταῦτα γλυπτὰ λείψανα ἀπόκεινται ἐν τῷ μουσεῖῳ Μεγαλοπόλεως.

Ἡ ἐκ τοῦ προδόμου εἰς τὸν σηκὸν εἰσόδος (πλάτ. 1.95) ἔχει οὐδὸν λίθον ὑπέρυθρον φέροντα ἔμπροσθεν κάτω κόσμον μετὰ κυματίου, ἐκ τῶν τοξοειδῶν δὲ ἰχνῶν, τῶν ἐπὶ τῶν προσκειμένων πλακῶν τοῦ προδόμου διακρινομένων, ἰδίᾳ φαίνεται ὅτι ἦν δίφυλλος πρὸς τὸν προδομον ἀνοιγομένη, ἕτερα δὲ δύο φύλλα ἀνεῳγοντο πρὸς τὸν σηκόν, καθ' ἃ φαίνεται ἐξ ὁμοίων ἰχνῶν παρα-

(22) Ἐκεῖ ἐν σελ. 263 ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ γράφε 0.24 ἀντὶ 0.14.

(23) Εἰρήσθω ἐκ παρέργου ὅτι ἐκεῖ ἐν σελ. 121 στίχ. 8 ἐκ τυπωτικῆς παραδρομῆς ἐγράφη ἐν ἀντὶ ἐν.

τηρουμένων ἐπὶ τεσσάρων πλακῶν, αἵτινες κείνται ταπεινότερον μὲν τοῦ οὐδοῦ, ὑψηλότερον δὲ τοῦ δαπέδου τοῦ προδόμου· ἡ ἀμοιβαία χρονικὴ ἀναφορὰ τῶν δύο θυρωμάτων τυγχάνει ἄδηλος. Ἡ εἴσοδος, καθ' ἃ ἐκ πεπτωκῶτων λειψάνων εἰκάζεται, ἔφερε περίξ πλαίσιον καὶ γείσον ὑπερύθρου λίθου.

β'. Σηκός. Τὸ δάπεδον τοῦ σηκοῦ κείται ὀλίγῳ ταπεινότερον τοῦ οὐδοῦ τῆς εἰσόδου (αἰ πρὸς τῷ οὐδῷ 4 πλάκες τοῦ σηκοῦ κείνται ὀλίγῳ ὑψηλότερον τοῦ λοιποῦ δαπέδου), διαιρεῖται δὲ διὰ διαφράγματος εἰς δύο χώρους, ὧν τὸν μὲν πρὸς ἀνατολὰς καταλαμβάνει τὸ ψηφωτόν (24), τὸν δὲ δυσμικὸν τὸ μέγα βᾶθρον.

Τὸ ψηφωτόν, ἐν μέρει κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ 1889 ἀναφανέν, ἀπεκάλυψα τῷ 1895. Δι' ἔλλειψιν φωτογραφικοῦ ἢ ἄλλου μέσου ἠναγκάσθην νὰ ἰχνογραφήσω κατὰ τὸ ἐνόν μοι πᾶσαν τὴν ψηφωτὴν παράστασιν (25), φοβούμενος μὴ μεταξὺ ἐπέλθῃ τις ζημία, ἐπεκάλυψα δ' εἶτα τὸ ἔδαφος πάλιν διὰ χωμάτων. Εὐτυχῶς κατὰ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ θέρους (1895) ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας μετ' ἐμοῦ (ἐλθόντος μεταξὺ εἰς Ἀθήνας) ὁ ἀρχιτέκτων τῆς Ἐταιρείας κ. Ἀλέξανδρος Λυκάκης, ὅστις καὶ ἐξεπόνθη ἐπὶ τόπου τὸ προσῆκον διάγραμμα, μεθ' ὃ ἐπέχωσα πάλιν τὸ ψηφωτόν πρὸς πρόληψιν πάσης ἐνδεχομένης φθορᾶς.

Ἡ χάριν τῆς ψηφοθετήσεως γενομένη ὑπόστρωσις, ὡς ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μερῶν εἰκάζεται, ἐτελέσθη διὰ μικρῶν λίθων (περ. 0.10) καθέτως τεταγμένων, ἐφ' ὧν στρώμα λεπτὸν πηλοῦ μετ' ἀσβέστου καὶ ἄμμου.

Τὸ ψηφωτόν κατέχον πλάτος μὲν 9.25, μῆκος δὲ ἐξ Α. πρὸς Δ. 7.30 (διακόπτεται μόνον ὑπὸ τῶν πρὸς τῇ εἰσόδῳ τεσσάρων λιθίνων πλακῶν), ἐξικνεῖτο μέχρι τῶν τοίχων τοῦ σηκοῦ οὕτως, ὥστε θὰ ἐκαλύπτετο ὑπὸ τοῦ χρίσματος αὐτῶν. Σύγκειται δὲ ἐκ

(24) Τῷ 1889 παρετήρησα ὡσεὶ ψηφιδᾶς τινος καὶ μεταξὺ τοῦ μεγάλου βᾶθρου καὶ τῆς πρὸ αὐτοῦ στρώσεως τοῦ διαφράγματος· ἄδηλον ἂν ἀνῆκον εἰς ψηφωτόν αὐτόθι κείμενον καὶ κατεστραμμένον ἢ ἂν, ὃ πιθανώτερον, προήρχοντο ἐκ τοῦ σφισμένου μεγάλου ψηφωτοῦ.

(25) Τὰ λευκὰ λιθάρια δὲν διακρίνονται σαφῶς ἀπὸ τῶν ἑτεροχρῶν· πρὸς εὐχερεστέραν διάκρισιν δύναται νὰ γίνηται ἐπὶ ἐκείνων χρῆσις γραφικῆς κιμωλίας ἵνα μᾶλλον ἐξαίρηται ἡ λευκότης.

λιθαρίων μικρῶν (0.02-0.03) ὑπερύθρου καὶ λευκοῦ χρώματος· καὶ τὸ μὲν πεδῖον, ἐν ᾧ ἡ παράστασις, ἀποτελεῖται ἐκ ψηφίδων ἐρυθροῦ κοινοῦ λίθου, αἱ δὲ παριστάμεναι μορφαί, ἤγουν τὰ δύο θηρία καὶ τὰ κοσμήματα, ἐκ ψηφίδων λευκοχρῶν (περὶ τῆς 1ης, 2ας καὶ 4ης ζώνης τοῦ πλαισίου πρὸς κατωτέρω) καὶ δὴ τὰ μὲν κοσμήματα ἐκ λιθαρίων τιτανολίθου, τὰ δὲ ζῶα ἐκ λιθαρίων μαρμάρου. Αἱ ἐσωτερικαὶ γραμμαὶ τοῦ ἀριστεροῦ λέοντος συνίστανται ἐκ ψηφίδων ἐρυθρῶν, ἡ δὲ χαιτή τοῦ δεξιοῦ ζώου ἐκ ψηφίδων λευκῶν κοινοῦ λίθου, ἡ δὲ προέκτασις τοῦ προσθίου ἀριστεροῦ σκέλους τούτου εἶνε ἐρυθρά.

Μεταξὺ τῶν δύο ζῶων εἰκονίζονται λευκῷ κύκλος ὡς καρπὸς καὶ παρ' αὐτὸν φύλλον κισσοῦ μετὰ μίσχου, ὑπὲρ δὲ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν σφζονται ἔχνη τινὰ δυσδιάκριτα· ἴσως καὶ ἐνταῦθα, ὡς ἀλλαχοῦ, ἐγένετο ἐπισκευή τις τὸ πάλαι. Τὴν ἐν μέσῳ παράστασιν ταύτην περιβάλλει τετράγωνον πλαίσιον ἐκ 5 ζωνῶν, ὧν ἡ μὲν ἐσωτερικὴ φέρει τετράγωνον, ἐναλλάξ καὶ ἀντιστρόφως λευκὰ καὶ ἐρυθρά, ὡς πυργίσκους μετ' ἐπάλλεων, καὶ κατὰ τὰς 4 γωνίας ἀνὰ ἓν πεντάφυλλον ἀνθέμιον (σφζονται τὰ δύο), ἡ δὲ μετ' αὐτὴν (2α) καὶ ἡ 4η ζώνη ἀποτελεῖται ἐκ ταινίας σπειροειδοῦς μαιάνδρου (ἡ διαφορὰ τῶν δύο τούτων ζωνῶν ἐγκτεται ἐν τῇ θέσει τοῦ χρώματος· ἡ μὲν γὰρ 2α ἔχει τὸ ἐρυθρὸν πρὸς τὰ ἔξω, ἡ δὲ 4η πρὸς τὰ ἔσω)· μεταξὺ τῶν δύο ζωνῶν τῶν μαιάνδρων περιθεῖ 3η πλατυτέρα ζώνη ἐκ κλάδων καὶ κλωνῶν ἀνθούτων, ποικιλώτατα καὶ ἐν ποιᾷ τινι συμμετρίᾳ (οὐχὶ πλήρῃ) καμπτομένων καὶ συμπλεκομένων. Ἡ ἔξωθεν τῶν εἰρημένων (5η) ζώνη συνίσταται ἐκ λευκῶν λιθαρίων, πλὴν τῶν ἔμπροσθεν τοῦ νοτίου θυρώματος μέρους, ὅπερ φέρει ρόμβους λευκοῦς, κατὰ κορυφὴν ἐφαπτομένους ἀλλήλων, μετὰ τριγῶνων ἐρυθρῶν ἐν τοῖς κενοῖς. Μεταξὺ δὲ τῆς Α. πλευρᾶς τῆς 5ης τοῦ ψηφωτοῦ ζώνης καὶ τοῦ σηκοπροδομίου τοίχου ὑπῆρχον ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰσόδου δύο ψηφοθετήματα συνεχόμενα μὲν πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀφοριζόμενα δὲ ἀπ' ἀλλήλων διὰ τῶν εἰρημένων τεσσάρων πλακῶν· ἐπὶ τοῦ σφζομένου (νοτίου) παρίσταται ἐν ἐρυθρῷ πεδίῳ ζεῦγος λευκῶν εὐτέγων ἀνθεμίων πενταφύλων· παρόμοιον πάντως, ὡς εἰκάσαι, ἦν καὶ τὸ πρὸς βορρᾶν ἀντίστοιχον, οὐπερ οὐδὲ ἔχνος διεσώθη.

Τὸ κατεστραμμένον τοῦ ψηφωτοῦ μέρος διακρίνεται ἐν τοῖς διαγράμμασι (πίν. 1 καὶ 2), ὑπάρχουσι δὲ ἐνιαχοῦ καὶ μέρη, ἐνθα ἐγένοντο πάλαι ἐπισκευαί, οἷον ἐπὶ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς τῆς 3ης ζώνης τοῦ πλαισίου, ἐκ μειζόνων λίθων, ἐν οἷς καὶ μέλανος χρώματος, ἀλλαχοῦ δὲ τεμάχια μικρὰ κεραμίδων ἐξήκουσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ψηφωτοῦ ἢ ὀλίγῳ ταπεινότερον αὐτῆς. Παρὰ τὸ νότιον τοῦ σηκοῦ θύρωμα τὰ ἐρυθρὰ λιθάρια εἰσι σκληρότερα καὶ ὀφνότερα, ἐλάσσονα τῶν λοιπῶν· ὅτι δ' αὐτόθι ἐγένετο ἐπισκευή, δηλοῦται καὶ ἐκ τῆς τεταραγμένης εὐθυγραμμίας ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς ζώνης τοῦ ἐξωτερικοῦ μαιάνδρου καὶ ἐπέκεινα πρὸς νότον.

Τοῦ διαφράγματος, ὅπερ ἔκειτο μεταξὺ τοῦ ψηφωτοῦ καὶ τοῦ μεγάλου βάρου, σφίζεται (μικρὸν τοῦ δαπέδου ὑπερέχουσα) ἢ στρῶσις, ἥτοι βάσις, συγκειμένη ἐκ στενῶν ὀρθογωνίων λίθων (πλάτ. 0.32), ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι κατὰ τόπους τὸρμοι πρὸς ἴδρυσιν, ὡς εἰκάσαι, κιγκλιδώματος ἢ θωρακείου γενομένου εἰς ἀποκώλυσιν τῆς πρὸς τὸ μέγα βάρου προσόδου τῶν πολλῶν· μικρὸν θύρωμα ὑπῆρχε πιθανῶς κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ διαφράγματος μᾶλλον ἢ κατὰ τὸ μέσον.

Τὸ μέγα βάρου ἔχει σχῆμα ταυοειδές, ἦγουν ἀνάλογον τῇ θέσει τῶν ὑπὸ Πausανίου (VIII, 37, 3) περιγραφομένων δύο ἰσταμένων καὶ δύο ἐν μέσῳ καθημένων ἀγαλμάτων, κατέχον δὲ κατὰ πλάτος ἅπαντα σχεδὸν τὸν πρὸς δυσμὰς χῶρον τοῦ σηκοῦ ἐξ μόνου στενὴν διόδον ἐκατέρωθεν (περ. 0.40) καὶ ὀπίσω (0.525).

Τοῦ βάρου τὰ ἔξω σύγκεινται ἐκ τεσσάρων ἐγχωρίου λίθου δόμων, ὧν ὁ μὲν κάτω (πλίνθος) ἦν ἀπλοῦς, ὁ δ' ἐπὶ τούτου (βάσις) ἔφερε κόσμον, ὁ δὲ 3^{ος} συνίστατο ἐξ ὀρθοστατῶν καὶ ὁ 4^{ος} ἀπετέλει τὸ ἐπίκρανον. Τὸ ἔνδον αὐτοῦ ἐπληροῦτο διὰ 4 σειρῶν μειζόνων λίθων, ἰσοδομικῶς τὰ πολλὰ τεταγμένον.

Ἡ θέσις τῶν 4 ἀγαλμάτων ἐπὶ τοῦ βάρου ἐστὶν ἤδη γνωστὴ ἐκ τῆς διηκριβωμένης τοῦ Πausανίου περιγραφῆς: τὰ ἀγάλματα τῆς Δήμητρος καὶ Δεσποίνης ἦσαν ἐν μέσῳ καθήμενα ἐπὶ θρόνου (διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἔμπροσθεν προεξοχὴ τοῦ βάρου), πρὸς νότον δὲ παρὰ τὴν Δήμητρα ἴστατο ἡ Ἄρτεμις, πρὸς βορρᾶν δὲ παρὰ τὴν Δέσποιαν ὁ τροφεὺς ταύτης Τιτᾶν Ἄνυτος.

Τῶν ἀγαλμάτων τούτων εὐρέθησαν πλείστα μέρη, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι ἦσαν λευκοῦ μαρμάρου τῶν Δολιανῶν, ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, καὶ δὴ τὰ τῆς Δήμητρος καὶ Δεσποίνης μείζονα τῶν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Ἀνύτου (πρβ. Πaus. VIII, 37, 3). Εὐρέθησαν δὲ πρὸς πλείστοις τεμαχίσις κλπ. τάδε: 1) κεφαλὴ ὑπερμεγέθης γυναικὸς μετὰ πέπλου. 2) κεφαλὴ γυναικὸς ἐλάσσω τῆς πρώτης, ἀλλὰ καὶ αὕτη ὑπερφυσικοῦ μεγέθους. 3) κεφαλὴ ἀνδρική γενειάτου ἀνάλογος τῇ ὑπ' ἀριθ. 2 μνημονευθείσῃ. 4) τεμάχιον ἐσθῆτος ποικίλοις κεκοσμημένον ἀναγλύφοις, ἐν οἷς δύο Νίκαι (μείζονες τῶν λοιπῶν τοῦ τεμαχίου μορφῶν) κρατοῦσαι λυχνεῖα, Νηρηὶς ἐπὶ θαλασσίῳ τέρατος, ἄλλη ἐπὶ Τρίτωνος, τετράποδα ζῶα ἐν ἀνθρώπου στάσει καὶ ἱματισμῷ αὐλοῦντα, κιθαρίζοντα κλπ. ἔτι δὲ ἀετοί, πτερωτοὶ κεραυνοὶ, κλάδοι, σπειροειδῆς μαϊάνδρος κλπ. (πρβ. ἀνωτ. σελ. 96, σημ. 4^α). 5) τὸ ἄνω κορμοῦ ἀγάλματος ὑπερμεγέθους γυναικείου, ὕψ. σφζ. 0.87, πλάτ. 1.20, κοῖλος τὰ ὀπισθεν. 6) ἕτερος ἐλλιπῆς κορμὸς ἰσομεγέθης, εἰς τεμάχια. 7) τρία μεγάλα τεμάχια πέπλων ἢ ἱματίων (1.50-2.00 × 0.55-0.90). 8) τεμάχιον μετ' ἐσθῆτος φερούσης ἀνάγλυπτα πτηνά, πτερωτοὺς κεραυνοὺς, κλάδους κλπ. (1.05 × 0.32 × 0.30) ὡς τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 4, ἀλλ' ἐλλιπέστερον καὶ μὴ σῶζον, ὡς ἐκεῖνο, πτερωτὰς Νίκας ἢ ἄλλας μορφάς. 9) τεμάχιον ἀγάλματος μετ' ἀμπεχόνης, ἧς ἡ τέχνη φαίνεται ὡς μιμουμένη ἐριῶδές τι περίβλημα (0.80 × 0.40 × 0.30) ἴσως τῆς Ἀρτέμιδος. Πρὸς τούτοις εὐρέθησαν 4 μαρμάρινα ἀγάλματα ἐλλιπῆ, ὧν τὰ δύο, ἦττον βεβλαμμένα (ὕψ. περ. 0.50), ὡς Τριτωνίδων φαινόμενα, τὸ μὲν ἄνω μέχρι καὶ τῆς κοιλίας ἔχουσι σῶμα γυναικὸς γυμνῆς κρατούσης τῇ ἐτέρᾳ χειρὶ περιφερὲς κανοῦν ἐπὶ κεφαλῆς, διὰ δὲ τῶν εὐθὺς πρὸς τὰ ἔξω καὶ ὀπίσω καμυπομένων καὶ ἐλικοειδῶς ἀνιόντων σκελῶν ἐστήριζον ὡσαύτως τὸ κανοῦν οὐ ἦπτοντο τὰ οὐραία· παρεμφερῆ πως ἦσαν καὶ τὰ ἕτερα δύο καὶ ἰδίᾳ τὸ ἓν.

Πάντα σχεδὸν τὰ εὐρημένα μετήνεγκα εἰς Ἀθήνας· καὶ αἱ μὲν κεφαλαὶ (ἀνωτ. ἀριθ. 1-3) καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ἐσθῆτος τεμάχιον, ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ μουσεῖῳ (αἴθουσα Γ', ἀριθ. 225^α) εἰς κοινὴν θεῖαν κείμενα, εἰσὶν ἤδη καὶ τοῖς πολλοῖς ἔγνωσμένα. Τὰ

δὲ λοιπὰ ἐκτεθήσονται ὡσαύτως ἐν καιρῷ, ὅταν συγκολληθῶσι, κομισθῶσι δὲ καὶ τὰ ἐν Λυκοσοῦρα δι' ἔλλειψιν ἀμαξίτου (ἐκείθεν εἰς Μεγαλόπολιν) ὁδοῦ ἐναπομείναντα μεγάλα λείψανα, ἅτινα νῦν ἀπόκεινται ἐν τῷ ἐκεῖ τῷ 1890 ἰδρυθέντι μικρῷ μουσεῖῳ.

Καὶ αἱ μὲν ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3 δύο κεφαλαὶ ἀνήκουσι τοῖς ἀγάλμασι τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Τιτᾶνος Ἀνύτου· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν πρόσθετοι, εὐρηκα δὲ δύο βολβοὺς ὀφθαλμῶν λευκοῦ μαρμάρου καὶ δισκᾶριον λίθινον ὡσεὶ ἱρὶν ὀφθαλμοῦ ἰώδους πωσ χρώματος μετὰ κόρης ἐκ διαφανοῦς ὕλης κυανῆς (μεταξὺ ἱριδος καὶ κόρης ὑπῆρχε λεπτὸν ἔλασμα ὑποπράσινον χαλκοῦν;).

Τῶν δὲ δύο κορμῶν ὁ μὲν ὑπ' ἀριθ. 6, ἅτε σφῶν μέρος εὐρέος τινὸς πράγματος, (τῆς παρὰ Πausανίαν μνημονευομένης κίστης), ἀνήκει τῇ Δεσποίνῃ, ὁ δὲ ὑπ' ἀριθ. 5 (τῆς Δημήτρως) (26) φέρει χιτῶνα ἐῶντα τὸ ἄνω τοῦ στέρνου γυμνὸν καὶ σφῆζει ἔμπροσθεν ἐπὶ ἑκατέρου ὤμου ἀνὰ ἓνα βόστρυχον· τῶν βοστρύχων τούτων ὁ μὲν κατὰ τὸ δεξιὸν τοῦ στέρνου (ἀριστερὰ τῷ ὄρῳντι) καθήκει ταπεινότερον τοῦ ἀντιστοίχου, ἐκ τούτου δὲ ἰδίᾳ καὶ τῶν σφῆζομένων τοῦ λαιμοῦ ἰχνῶν εἰκάζεται, ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ κορμοῦ τούτου ἐστρέφετο πρὸς τὸν ἀριστερὸν ὤμον (ἐκ τοῦ Πausανίου γινώσκομεν ὅτι ἡ Δημήτηρ πρὸς τὰ ἑαυτῆς ἀριστερὰ εἶχε τὴν Δέσποιναν καὶ ἔπειτα τὸν Ἄνυτον, πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ μόνην τὴν Ἀρτεμιν)· ὁ λαιμὸς τοῦ κορμοῦ τούτου καὶ ἡ κεφαλὴ ἦσαν ἐξ ἄλλου τεμαχίου μαρμάρου, διότι ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ θώρακος ἐν μέσῳ ὑπάρχει μικρὰ κοιλότης χάριν γόμφου ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω φερομένη (27), κοιλότης δὲ γόμφου ὑπάρχει καὶ ὑπὸ τὸν λαιμὸν τῆς ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ μουσεῖῳ μεγάλης πεπλοφόρου κεφαλῆς (ἀνωτ. ἀριθ. 1), ἥτις ὡσαύτως πρὸς τὰ ἑαυτῆς ἀριστερὰ φαίνεται στρεφομένη.

Τῆς δὲ τετάρτης, ἥτοι τῆς δευτέρας ὑπερμεγέθους, κεφαλῆς εὐρηκα (πρὸς Β. τοῦ Ναοῦ τῷ 1895) μόνην τὴν ρῖνα (ὑψ. 0.08).

(26) Μένει ἐν Λυκοσοῦρα.

(27) Ἐκ τούτου ἰδίᾳ καὶ ἐξ ἐτέρων ἀλλαγῶν τῶν δεικνυμένων ὅτι τὸ ἐπὶ Πausανίου (VIII, 37, 3) διαδιδόμενον, ὅτι τὰ δύο ἀγάλματα καὶ ὁ θρόνος καὶ ὁ ὑπὸ τοὺς πόδας θρῆνυς δὲν συνεδέοντο διὰ σιδήρου ἀλλ' ἦσαν ἐνὸς ὁμοίως λίθου ὀρυχθέντος ἐντός τοῦ περιδόλου κατὰ ὄψιν ὀνειράτος, ἦν ἄπλοῦς οὐκ ἐν πᾶντι προσφάτω πιθανῶς χρόνῳ πλασθεὶς θρόνος.

ἀμφίβολον, ἂν ἐν τοῖς Ἀθήνησιν εὕρισκομένοις τεμαχίοις σώζονται καὶ ἕτερα μέρη τῆς κεφαλῆς ταύτης.

Εὐρέθησαν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν λειψάνων τούτων ἐν τῷ σηκῷ ἔμπροσθεν τοῦ μεγάλου βάρθρου μέχρι τοῦ οὐδοῦ τῆς ἐκ τοῦ προδόμου εἰσόδου, καὶ δὴ πρῶτον τὸ καλὸν τῆς ἐσθῆτος τεμάχιον (ἀνωτ. ἀριθ. 4), ἔπειτα δὲ (περ. 3.00-3.50 ἀπὸ τοῦ βορείου τοίχου) ἡ πεπλοφόρος κεφαλὴ (ὑπτία, περ. 3.00 ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν προεξοχῆς τοῦ βάρθρου), πρὸς ἀνατολὰς δὲ αὐτῆς ἡ τοῦ Ἀνύτου (πρὸς Β. βλέπουσα) ἡ κεφαλὴ τῆς Ἀρτέμιδος εὐρέθη (ὑπτία) πρὸς Α. τοῦ τόπου, ἐφ' οὗ πάλαι ἴστατο, ἤτοι πρὸς Α. (πλησίον) τῆς νοτίας μοίρας τοῦ βάρθρου, ὁ δὲ ἐν Λυκοσούρα μένων κορμὸς (ἀνωτ. ἀριθ. 5) κατὰ τὸ Β. τοῦ βάρθρου κατὰ τὴν ΒΔ. γωνίαν τοῦ ναοῦ.

Τῶν λοιπῶν τοῦ σηκοῦ εὐρημάτων ἀναγραφῆτωςαν α') αἱ δύο ἢ τρεῖς τράπεζαι ἃς ἐδημοσίευσεν ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 107-111, ἀριθ. 6 (28) καὶ 7. β') τὰ δύο βαθρίδια Ἰουλίου καὶ Ἰουλίας Λάκωνος (Ἐφ. Ἀρχ. 1896 σελ. 111-113, ἀριθ. 8 καὶ 9). γ') τὸ δενδροειδὲς βάρθρον Φιλοπάππου (Ἐφ. Ἀρχ. 1896, σελ. 127-30, ἀριθ. 16). δ') ὄψις βάρθρου Ξενάρχου Ὀνασικράτους (Ἐφ. Ἀρχ. 1896, σελ. 235, ἀριθ. 26). ε') βωμίσκος Ἐπαγάθου (αὐτ. σελ. 238, ἀριθ. 28). ς') κορμὸς ὡσεὶ Νίκης ἐν χιτῶνι μετὰ διπλοιδίου ἐζωσμένου ἀχειριδῶτῳ προβαλλούσης τὸ δεξιὸν σκέλος (ὑψ. ἀπὸ λαιμοῦ ἕως γονάτων περ. 0.55· ἀπόκειται ἐν τῷ μουσεῖῳ Μεγαλοπόλεως).

Ἄλλων ἀναθημάτων λόγου ἄξιά εἰσιν εἰδώλια πῆλινα κριῶν (μῆκ. περ. 0.10) καὶ συνεσπειραμένων ὄφρων (διαμ. περ. 0.05).

Τὸ νότιον θύρωμα τοῦ σηκοῦ ἐκ τῶν διασωθέντων λειψάνων δύναται νὰ παρασταθῇ ἐν διαγράμματι πλήρες. Ἐγένετο πιθανῶς ἀρχῆθεν σὺν τῷ νοτίῳ τοῦ ναοῦ τοίχῳ (οἱ ἐκατέρωθεν τοῦ θυρώματος τῶν ὀρθοστατῶν ὀριζόντιοι λίθοι δὲν φέρουσιν ἄνω τόρμους). Εἶχε δὲ δύο πρὸς τὸν σηκὸν ἀνοιγόμενα φύλλα, ὧν τὸ

(28) Ἐκεῖ ἐν σελ. 109 ἐκ παραδρομῆς, εὐνοήτου ἄλλως τυγχανούσης, ἐγράφη ἐν στίχ. 6 «κατωτ. ἀρ. 5, 8,» ἀντὶ «ἀνωτ. ἀρ. 5, κατωτ. ἀρ. 8,» ἐν δὲ τῇ προτελευταίᾳ παραγράφῳ στίχ. 4 «δεξιῶ» ἀντὶ «ἀριστεροῦ» καὶ στίχ. 7 «ἀριστεροῦ» ἀντὶ «δεξιῶ».

πρὸς δυσμὰς ἐγράξε ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ ἴχνος τῆς στροφῆς. Τῶν στροφῶν εὐρέθησαν τὰ δύο χαλκᾶ περιβλήματα (τὸ ἕτερον κατὰ χώραν ἐν τῇ ἀνατολικῇ κοιλότητι τοῦ λίθου), ὕψ. 0.07, διαμ. 0.07. Τοιαῦτα κέκτηται καὶ ἄλλα τὸ Ἀθήνησι Μουσεῖον (ἐν Χαλκοθήκῃ, ἀριθ. 8004-8006) (29).

Ἐκ τοῦ νοτίου θυρώματος διὰ 3 βαθμίδων κατερχόμεθα εἰς διάδρομον διήκοντα μεταξὺ τοῦ νοτίου τοίχου τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς ἀντηρίδος, πλάτους περ. 1.65. Ὁ διάδρομος στενοῦται ἐν δυοῖς τόποις ἕνεκα τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ νοτίου θυρώματος καὶ τῶν τῆς προστασίας τοῦ ναοῦ.

Ἡ ἀντηρίς, ἐξ ὀγκολίθων ἐγχωρίων κατεσκευασμένη ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς βορείου κλιτύος τοῦ ὑψώματος Τερζῆ ἀντικρῦ τῆς νοτίας πλευρᾶς τοῦ Ναοῦ εἰς μῆκος ἄνω μὲν (ἐπὶ τοῦ 10^{ου} ἀναβαθμοῦ) ἴσον τῷ τοῦ Ναοῦ, πρὸς δὲ τὰ κάτω βαθμηδὸν μείζον. Οἱ ἀναβαθμοὶ (πλατ. 0.43-0.85) ἀρχόμενοι κάτω ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ διαδρόμου δὲν ἐξικνοῦνται μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ὑψώματος. Καὶ δὲν ἀπεκάλυψα μὲν αὐτοὺς ἐντελῶς (τὸ μὲν δι' ἔλλειψιν χρόνου, τὸ δὲ ὑπὸ φόβου μὴ λίθοι ἄνωθεν καταπίπτοντες ἐπενέγκωσι ζημίαν τινὰ τῷ ναῷ, πρὶν ἐγκαίρως ἀποσβεθῆναι πᾶς κίνδυνος), ἀνέσκαψα ὁμῶς ἐν μέσῳ καὶ καθ' ἑκατέραν τὴν ἄκραν ἰκανὸν μέρος, ὥστε νὰ βεβαιωθῆ τὸ τοῦ ὄλου σχῆμα, οὕτω δὲ καὶ ἀπεδόθη δεόντως ἐν τῷ διαγράμματι (πίν. 1) μεταξὺ τῶν ὀγκολίθων εὐρηται πολλαχοῦ μικρὸν κενὸν ἴσως πρὸς ἐκροὴν τῶν κατασταζόντων ὀμβρίων ὑδάτων.

Ἐπὶ τῆς ἀντηρίδος κατακεχωσμένης ἤδη, ὡς ἐν ἀρχῇ εἴρηται, διωχετεύθη ὑδραγωγεῖον πηλίνων σωλήνων (διαμ. 0.05-0.09), ὅπερ προερχόμενον, καθ' ἃ φαίνεται, ἐκ τῶν δυσμικῶν τοῦ Τερζῆ κατέληγεν εἰς μολύβδινον σωλῆνα ἀντικρῦ που τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τοῦ προνάου, 0.90 ὑπερθεν τοῦ 4^{ου} ἐκ τῶν κάτω

(29) A. de Ridder Catalogue des bronzes de la Société Archéolog. d'Athènes (1894) N° 589-591.

ἀναβαθμοῦ· ὁ μολύβδινος σωλὴν (30) ἔχων μῆκος 1.90 ἀποτε-
 λεῖται ἐξ ἐλάσματος (πάχ. 0.005), οὗ δύο μακραὶ πλευραὶ εἰσὶν
 ἀλλήλαις συγκεκολλημέναι οὕτως ὥστε ἡ τομὴ τοῦ σωλῆνος δὲν
 εἶνε κυλινδρική, ἀλλ' ὀσειδῆς (διαμ. 0.06×0.035). Τοὺς πη-
 λίνους σωλῆνας ἀπεκάλυψα καὶ ἀπέναντι τοῦ νοτίου θυρώματος
 τοῦ Ναοῦ, 1.20 ἄνωθεν τῆς γωνίας τοῦ 7ου ἀναβαθμοῦ· τὸ
 λοιπὸν τοῦ ὑδραγωγείου μέρους, ὡς καὶ ἡ πηγὴ αὐτοῦ, ἔμεινε
 ἀνεξερεύνητος.

Ἐμπροσθεν τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ πρὸς τῷ κάτω ἀναβαθμῷ
 κεῖνται δύο βάρθρα ἀγαλμάτων περιφερῆ, λίθου ἐγχωρίου. Του-
 των τὸ μὲν πρὸς Νότον (ἀντικρὺ που τοῦ 3ου κίονος) σφύζεται
 πλήρες συγκείμενον ἐξ ὑποβάθρου, σώματος κυλινδρικοῦ (ὑψ. 0.81,
 μετὰ κόσμου περὶ τε τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω χεῖλος) καὶ ἐπικράνου,
 ἐφ' οὗ τύποι τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς στηριζομένου χαλκοῦ
 ἀγάλματος· εὐρέθη πεπτωκὸς παρὰ τὴν οἰκίαν θέσιν. Τοῦ δὲ
 βορείου (κειμένου ἀντικρὺ τοῦ 2ου κίονος) πρὸς τῇ βάσει εὐρέθη
 χαμαὶ ὁ κύλινδρος (ὑψ. 79) φέρων ὁμοιον τῷ τοῦ νοτίου κόσμον·
 τούτῳ νομίζω ὅτι ἀνήκει ἐπικρανόν τι ἀνάλογον εὐρεθὲν ἐν τῇ
 Στοᾷ.

Β' Στοά.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ περιβόλῳ Στοᾶς ὁ Πausanίας λέγει
 (VIII, 37, 1) σαφῶς τάδε: αἰόντων δὲ ἐπὶ τὸν ναὸν στοὰ τέ
 ἐστὶν ἐν δεξιᾷ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ λίθου λευκοῦ τύποι κλπ.», παρα-
 κατιῶν δὲ ἀναγράφει πρὸ τοῦ ναοῦ τρεῖς βωμούς. Ἡ περιγραφὴ
 τοῦ ἀρχαίου περιηγητοῦ συμφωνεῖ, ὡς καὶ ἄνωτέρω εἴρηται,
 πρὸς τὰ εὐρημένα ἐρείπια. Ἡ μόνη ὁδός, δι' ἧς ὁ εἰσερχόμενος
 εἰς τὸ Ἱερὸν ἔβαινε πρὸς τὸν Ναόν, ἦγεν ἐξ ἀνατολῶν καὶ δὴ
 πρὸς Ν. τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου καὶ τῆς Στοᾶς· διότι πρὸς Ν. καὶ
 Δ. ἐκτείνεται ἢ καταβαίνει ὁ λοφίσκος Τερζῆ, πρὸς δὲ Β. τὸ
 ἐπίπεδον κλίνει ἀποτόμως παρὰ τὸν περιβόλον· ἄλλως δέ, καὶ
 ἂν ὑπῆρχε διόδος πρὸς Β. τῆς Στοᾶς, ὁ πρὸς τὸν Ναὸν βαίνων

(30) Ἀπόκειται τριχῆ τεθραυσμένος ἐν τῷ μουσεῖῳ Λυκοσοῦρας.

ἔμελλε νὰ φθάσῃ, ἔνεκα τῆς μακρᾶς ἐκτάσεως τῆς Στοᾶς καὶ τῆς πρὸς τῷ Ναῶ θέσεως τοῦ δυσμικοῦ μέρους αὐτῆς, εἰς τὸ βόρειον ἢ δυσμικὸν μέρος τοῦ Ναοῦ, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν εἴσοδον αὐτοῦ. Κατὰ ταῦτα τὸ πρόσωπον τῆς Στοᾶς ἔβλεπε πρὸς νότον, ὅπου ἴδρυντο καὶ οἱ βωμοὶ πρὸ τοῦ ναοῦ.

Τῆς Στοᾶς σφύζονται ἐν μικρῷ τινι ὕψει τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς. Μῆκος ἐσωτερ. 64 μέτρ., πλάτος τοῦ πρὸς νότον χώρου 5.82 (τοσοῦτόν που καὶ τὸ τοῦ Β. χώρου), πάχος τοίχων 0.70.

Ὁ τοῖχος β τῆς στοᾶς συνδεῖται μετὰ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου γ διὰ πλαγίων τοίχων, σφύζει δὲ β ἐπιμήκεις λίθους (4 κατὰ τὸ μέσον καὶ 2 κατὰ τὸ δυσμικὸν ἄκρον) ὀριζοντίως κειμένους μετὰ τόρμων ἐνιαχοῦ κιόνων καὶ παραστάδος. Οὕτω φαίνεται ἡ στοὰ ὡς διπλῆ οὔσα μετὰ στυλοβάτου ἐν μέσῳ, εἰς δύο κλίτη ἢ μοίρας αὐτὴν διαιροῦντος. Τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἀντίκεινται πλείονες λόγοι. Ὁ νότιος τῆς στοᾶς τοῖχος α, κατὰ μέγα μέρος κανονικῶς κατεστραμμένος, φέρει ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας πολλαχοῦ τόρμους καὶ τὰς γνωστὰς ἀβαθεῖς κοιλοτήτας, αἵτινες ἐγλύφοντο ἵνα διὰ τοῦ μοχλοῦ προσωθῶνται οἱ ἄνωθεν λίθοι χάριν τῆς ἀκριβοῦς πρὸς ἀλλήλους ἀρμογῆς. Τοῦ δὲ τοίχου β σφύζονται δύο συνήθως δόμοι λίθων ποικίλου μεγέθους καὶ σχήματος, ὧν ἡ ἄνω ἐπιφάνεια δὲν εἶνε παντάπασι λεία καὶ ἰσόπεδος. Ἐπὶ τούτων κεῖνται οἱ β εἰρημένοι λίθοι καὶ δὴ ὀλίγω βορειότερον τοῦ θεμελίου (καίτοι τοῦτο ἐνεδέχετο νὰ προέρχῃται καὶ ἐκ προσωθήσεως ἐκ νότου) καὶ οὐχὶ ἀμέσως ἄνωθεν ἀλλὰ παρεμπύπτοντος στρώματος χώματος ἢ πηλοῦ (ὑψ. 0.05-0.06) μετὰ τεμαχίων ἐνιαχοῦ κεραμίδων πηλίνων· τὰ δὲ περὶ τοῦ νοτίου τοίχου εἰρημένα λογιζόμενος ἀνήγειρα τοὺς ἐπιμήκεις ἐκείνους τοῦ τοίχου β λίθους, ἵνα παρατηρήσω ἂν κάτωθεν φέρουσι τόρμους· καὶ πράγματι κατὰ τὸ ἕτερον αὐτῶν στενὸν ἄκρον ὑπάρχει κάτω τὸ $\frac{1}{2}$ τόρμου μικροῦ, ὅστις προδήλως ἦν ἄχρηστος ἂν ἀρχῆθην οἱ λίθοι οὗτοι προωρίζοντο νὰ τεθῶσιν ὅπως νῦν κεῖνται. Πρὸς δὲ τούτοις, ἂν πρὸς τῇ τοῦ νοτίου θεμελίου α ὑποτετῇ καὶ μέση ἀνέκαθεν κιονοστοιχία (ἐπὶ τοῦ τοίχου β), παραστάδες κατὰ τὰ ἄκρα ἦσαν, ὡς ἐκ τοῦ συνήθους εἰκάσαι, περιτταί, τοιαύτην δ' ἐν τούτοις κατὰ τὸ δυσμικὸν τοῦ τοίχου β μαρτυροῦσιν ὑπάρχουσαν

οί ἐπὶ τοῦ αὐτόθι λίθου τόρμοι. Τέλος δὲ ὁ ἀπὸ τοίχου γ πρὸς τὸν β φερόμενος δυσμικὸς τοίχος οὔτε κατὰ τὴν προσήκουσαν οἰκοδομικὴν δέσιν συνάπτεται μετὰ τοῦ β, οὔτε ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀκριβῶς γραμμῆς κείται· τούναντίον δὲ ὁ τοίχος β συνδεῖται κατὰ τὸν κανόνα μετὰ τοῦ μεταξὺ α καὶ β δυσμικοῦ τοίχου, ὅστις ἅμα ἀποτελεῖ ἐν τῷ νοτίῳ μέρει τὸν ἀνατολικὸν τοίχον τοῦ δωματίου ω.

Ἐκ τῶν εἰρημένων εἰκάζεται ὅτι οἱ ἀνωτέρω β λίθοι, ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τοῦ νοτίου τῆς στοᾶς θεμελίου α (ἦγουν ἐπὶ τοῦ προσώπου) ὡς στυλοβάται κείμενοι, μετετέθησαν ὕστερον ὅπου σήμερον εὐρηγνται, ἴσως ἵνα εὐρυνθῇ καὶ ὁ μεταξὺ στοᾶς καὶ βωμῶν χῶρος, ὕστερον δ' ἐπῆλθε καὶ ἡ μετὰ τοῦ γ σύνδεσις τοῦ β καὶ ἡ προσθήκη τοῦ πρὸς Δ. λοξοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου.

Περὶ τῶν ἀντηρίδων τῆς στοᾶς ἐγένετο λόγος ἐν ἀρχῇ (σελ. 100).

Τὸ πρόσωπον τῆς Στοᾶς, ὡς ἐκ τῶν εὐρέθεντων λειψάνων ἀποδείκνυται, ἦν δωρικοῦ ρυθμοῦ, λίθου ἐγγωρίου, εὐρέθησαν δὲ κίονες ἀρράβδωτοι (ὧν οἱ δύο κάτω τόρμοι ἔχουσι μετὰκεντρον διάστημα ἀνάλογον τῷ τῶν εἰρημένων στυλοβατικῶν λίθων) καὶ μέρη θριγκοῦ ἱκανὰ νά ἀποδώσωσιν ἐν διαγράμματι ἀναπαράστασις τοῦ οἰκοδομήματος. Εὐρέθησαν δὲ καὶ τεμάχια ἡμικιόνων μετὰ δωρικῶν ραβδώσεων καὶ τετραγώνου ἐγγλυφῆς (χάριν τοιχίων) ἐπὶ τῶν δύο πλαγίων ἐπιφανειῶν κατὰ μῆκος μέχρι τινὸς ὕψους· ἐν σφίξει καὶ τεκτονικὸν ἀγκῶνα.

Κατὰ τὸ δυσμικὸν τῆς στοᾶς εὐρέθη τὸ μετ' ὀνομάτων τῆς οἰκίας τοῦ ἱστορικοῦ Πολυβίου βᾶθρον (Θεαρίδαν), ὃ ἐξέδωκα ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1895 σελ. 270 ἐξ. (πρβ. Ἐφ. Ἀρχ. 1896 σελ. 123, σημ. 33). Ἄλλων εὐρημάτων ἦν ἡ στοὰ σχεδὸν παντάπασιν ἔρημος. Ἄν τὰ παρὰ Πausanίᾳ (VIII, 37, 1-2) ἀνάγλυφα Πολυβίου κλπ. κατέπεσον εἰς τοὺς πρὸς Β. ὑποκειμένους ἀγροὺς ἢ κατεστράφησαν, διατελεῖ ἄδηλον.

Ἡ στοὰ, ὅσον ἐκ τοῦ νοτίου θεμελίου α εἰκάζεται, δὲν ἀνάγεται εἰς νεωτέρους τοῦ Ναοῦ χρόνους· τὸ γὰρ δυσμικὸν τοῦ α μέρος ἔστιν ὅπου φαίνεται ὡς εἰσχωροῦν ὑπὸ τὴν εὐθυνητήριαν τοῦ ναοῦ.

Σύγχρονον τῇ στοᾷ εἶνε τὸ δωματίον ω, καθ' ἃ κυρίως ἐμ-

φαίνεται ἐκ τῆς μετὰ τούτου οἰκοδομικῆς δέσεως τοῦ τοίχου ὁ τὸ δωμάτιον τοῦτο εἶνε τετράγωνον, βαθύτατα κατὰ τὴν ΒΔ. μάλιστα γωνίαν θεμελιωμένον (μέχρι βάθους ἢ ὕψους ὡς 2 1/2 μέτρων). Οἱ τοῖχοι ἐκ δύο συνήθως σειρῶν λίθων (ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς παρειάς) συγκείμενοι καὶ κατὰ τὸ ἐκεῖ σύνηθες ἰσοδομικὸν μετ' ἀνωμαλιῶν σύστημα ἐκτισμένοι, ἦσαν, ὡς φαίνεται, ἔσθθεν ἀσβεστόχριστοι (σφῶνται εἰς μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ὕψους), ἴχνη δὲ ἀσβέστου παρετηρήθησαν καὶ ἐν μικρῷ λίθῳ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ δυσμικοῦ τοίχου. Ἐν τῷ βάθει παρὰ τὴν δυσμικὴν πλευρὰν εὐρέθη κόνις ἀνθράκων, ἀλλαχοῦ δὲ ἐν τῷ δωματίῳ οὐδὲν σχεδὸν ἄλλο πλὴν ἀστραγάλου χαλκοῦ (μῆκ. 0.02), συντριμμάτων μελαμβαφῶν ἀγγείων καὶ ἀγαλματίου χαλκοῦ. Τὸ ἀγαλμάτιον (ὑψ. 0.078), τέχνης ἀρχαϊκῆς, παρίσθησι γυναικῆ (Ἀθηναίων πιθανῶς πρὸς καὶ τὴν ἄνωθεν τοῦ Ναοῦ λατρείαν τῆς Ἀθηνᾶς, Πausan. VIII 37, 12) φέρουσαν ποδῆρη ἄπτυχον χιτῶνα ἀχειρίδωτον· διὰ τῆς ἐκτεταμένης καὶ μικρὸν ἀνακεκαμμένης δεξιᾶς ἐκράτει, ὡς ἐκ τῆς ἐν τῇ παλάμῃ αὐλακος δηλοῦται, ραβδίον τι (δόρυ) ἐν στάσει ἐπιτιθεμένης, διὰ δὲ τῆς προκεκαμμένης ἀριστερᾶς ἐκράτει πιθανῶς ἀσπίδα πρόσθετον. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει κάλυμμα ὡς κράνος καθῆκον ὀπίσω ἐν τοξοειδεῖ ἄκρᾳ ἐπὶ τοῦ αὐχένος ὡς που ἡ κόμη ἀρχαϊκῶν ἀγαλμάτων. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς φέρει αὐλακα ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ ὀπίσω διήκουσαν (ἴσως πρὸς ἐφαρμογὴν κυμβάχου λόφου), ἐκατέρωθεν δὲ κατὰ τὸ βρεγματικὸν ὄστοῦν ὠτοειδῆ ἀπόφυσιν ὡς φάλαρων. Ὑπὸ τοὺς μεγάλους καὶ ἀτέχνους πόδας ὑπάρχει ἐξοχὴ γόμφου πρὸς ἐνθεσιν ἐπὶ τοῦ (μὴ εὐρεθέντος) βαθριδίου.

Ἄγ. Ἀθανάσιος. Τάφοι. Τὸ πρὸς Α. τῆς Στοᾶς κατεργημένον ἐκκλησιδίων ὑποδομήτο κυρίως ἐκ παντοίων ἐξειργασμένων λίθων τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Στοᾶς καὶ τῶν βάθρων (31),

(31) Κατὰ τὸ ἀριστερὸν τῆς εἰσόδου εὐρέθη ἐν τῷ τοίχῳ ἐνεκτισμένον τὸ ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 125 ἐξ., ἀριθ. 14-15 ἐκδομένον βάθρον (ἀνατετραμμένον, ἔχον τὴν ὑπ' ἀριθ. 14 ἐνεπίγραφον ἐπιφάνειαν πρὸς δυσμὰς βλέπουσαν).

σύγκεινται δὲ οἱ τοῖχοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ δύο στοιχῶν ὀρθοστατῶν, ὑφ' οὓς πολλαχοῦ κίονες τῆς στοᾶς κατὰ μῆκος ἐκτάδην κείμενοι. Ἐπιπέδον ἂν ἐνταῦθα ὑπῆρχεν ἀρχαῖον οἰκοδόμημα.

Ἡ κυρία εἴσοδος τῆς Ἐκκλησίας ἦν ἐπὶ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς ἐν τῇ ἀντικρῦ αὐτῆς ἀνατολ. κόγχῃ εὗρηται σπόνδυλος ἀρραβδώτου κίονος ὡς βάσις πιθανῶς τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς. Τὸ ἔδαφος τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὴν δυσμικὴν μοῖραν ἦν ἐστρωμένον διὰ μεγάλων πλακῶν καλυπτουσῶν ἐν μέρει καὶ τοὺς ἐνταῦθα τάφους. Τῶν δύο μεγάλων αὐτόθι τάφων (πίν. 1) ὁ μὲν παρὰ τὴν βόρειον πλευρὰν περιεῖχε δύο νεκρούς, πρὸς ἀνατολὰς ἦτοι χριστιανικῶς βλέποντας, ἦν δὲ ἐστρωμένος διὰ τετραγώνων (□ 0.29) πηλίνων πλίνθων· αἱ δύο μικραὶ πλευραὶ αὐτοῦ ἀπετελοῦντο ἐκ πλίνθων ὀρθίων, τὰ δ' ἄλλα ὁ τάφος ἦν λιθοκτιστος, ὡς καὶ οἱ πλείστοι ἄλλοι τάφοι, ἧγουν ἔφερον ὡς τοιχώματα πλείονας καθέτους μετρίας τὸ μέγεθος πλάκας. Ὁ δὲ παρὰ τὴν νοτίαν πλευρὰν περιεῖχεν ὡσαύτως δύο νεκρούς καὶ ἦν ἐκ πλακῶν λιθίνων μετὰ πηλίνων πλίνθων ἐν τοῖς κενοῖς κατεσκευασμένος. Ἄλλος τάφος πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς ἐκκλησίας περιεῖχε τρία κρανία. Εὗρημα ἐντὸς τῶν τάφων τούτων, ὡς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς λοιποῖς, οὐδὲν ὑπῆρχεν.

Κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου ὑπῆρχεν ἐλάσσαν εἴσοδος μετὰ προθύρου, ἐτέρας δὲ κόγχης σφίζεται μέρος πρὸς Β. τῆς προειρημένης· ἐνταῦθα κεῖται τάφος (περιεῖχε δύο νεκρούς) ἔσωθεν ἐπαληθιμμένος, διὰ τετραγώνων μεγάλων πλακῶν καὶ μαρμάρου μεταγενεστέρου κεκαλυμμένος.

Οἱ τάφοι καθόλου ἐκτείνονται καὶ πρὸς δυσμὰς πρὸς τὸ ἀνατολ. ἡμισὺ που τῆς στοᾶς, ἀνάγονται δὲ εἰς τοὺς μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς στοᾶς χρόνους (πρβ. καὶ τοὺς ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ πλαγίου τοίχου, ὅστις συνδέει τὸν τοῖχον γ μετὰ τοῦ τοίχου β τῆς Στοᾶς)· ἔφερον δὲ τοὺς νεκρούς χριστιανικῶς βλέποντας.

Γ' Βωμοί.

Κατὰ Πausανίαν (VIII, 37, 2) ὁ εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν εὗρισκε δεξιὰ τὴν Στοάν, ἀπρὸ δὲ τοῦ Ναοῦ Δήμητρι τέ ἐστι

βωμὸς καὶ ἕτερος Δεσποίνῃ, μετ' αὐτὸν δὲ μεγάλης Μητρὸς».

Ἐν τοῖς ἐρειπίοις συμφώνως τῇ τοῦ Παυσανίᾳ μαρτυρίᾳ παρατηροῦνται πρὸς Ν. τῆς Στοᾶς τὰ κάτω μέρη τριῶν βωμοειδῶν κτισμάτων. Τούτων τὸ μὲν πρὸς ἀνατολὰς σύγκειται περίξ ἐκ τεμαχίων μαρμάρων ὑδρορρόης κλπ. (ὑψ. περ. 0.20 πλάχ. 0.25), ἐντὸς δὲ ἔχει λείψανα δύο σκελῶν θεμελιῶν εἰς ὀρθὴν γωνίαν συναπτομένων καὶ συνισταμένων ἐκ φαιῶν λίθων, οἳ νῦν ἐνιαχοῦ «ἄγρια ἀκόνια» καλοῦνται· φαίνεται πιθανὴ μετασκευὴ τις τοῦ βωμοῦ τούτου. Τὸ δὲ δεύτερον (πρὸς δυσμὰς τοῦ εἰρημένου, 24.30 ἀπὸ τοῦ στυλοβάτου τοῦ Ναοῦ) εἶνε κανονικώτερον ἐκτισμένον ἐκ μεγάλων ἐγχωρίων τιτανολίθων, ὧν διασφύζονται μέρη δύο δόμων, τοῦ δὲ τρίτου (πρὸς Δ. τοῦ δευτέρου) διεσώθησαν μόνον τρεῖς λίθοι πλάτ. ὡς 0.45-0.65· μνημονευθήτωσαν δὲ καὶ δύο πρὸς Ν. αὐτῶν κείμενοι λίθοι μήκ. 0.30-0.50 καίπερ πιθανῶς οὐχὶ τῷ κτίσματι ἀνήκοντες.

Τὰ τρία ταῦτα κτίσματα δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι, κατὰ Παυσανίαν, τὸ μὲν πρὸς Α. τῆς Δήμητρος, τὸ δὲ ἐν μέσῳ τῆς Δεσποίνης, τὸ δὲ πρὸς Δ. τῆς Μεγάλης Μητρὸς.

Δ' Ἄλλαι ἔρευναι.

Ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ Ἀγ. Ἡλίου μικρὰ γενομένη σκαφικὴ ἀπόπειρα οὐδὲν προήνεγκεν εἰς φῶς.

Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τὴν πρὸς ἀνατολὰς πλευρὰν ἐν μικρᾷ σκαφικῇ ἐρεύνῃ, ἣτις δεῖται ἐπαναλήψεως, εὐρέθησαν, πλησίον θεμελιῶν τινῶν ἐγχωρίου λίθου μήκ. 5.50, δύο ἀρχιτεκτονικὰ μάρμαρα.

Ἐπὶ τοῦ ὑψώματος Τερζῆ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἕνεκα τῆς τελείας αὐτόθι καταστροφῆς οὐδὲν πιθανῶς ἄξιον μνείας προσδοκᾶται· φαίνονται μόνον μέρη τοῦ πρὸς Β. θριγκώματος τοῦ λόφου. Κατὰ τὸ δυσμικὸν δὲ μέρος ἀντικρῦ που (ἄνωθεν) τοῦ δυσμικοῦ ἄκρου τοῦ εἰρημένου πρὸς Β. τοῦ Ναοῦ περιβόλου

εφαινετο πολυγωνικός τοίχος και παρ' αὐτὸν δεξαμενὴ εὐπαγῆς, ἧς κάτωθεν ἄλλα λειψανα τοίχων ἐκ μεγάλων ὀγκολίθων καλῶς ἐξεργασμένων. Τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα ἔμελλον νὰ γένωνται ὑποκείμενον ἐρεύνης ἐν προσεχεῖ ἀνασκαφικῇ περιόδῳ. Τότε δ' ἐγὼ περατώσας τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ναοῦ και τῆς Στοᾶς μετὰ τῶν βωμῶν, εἰς ὃ και κυρίως ἀφεώρα ἡ ἐμὴ τοῦ 1895 ἐργασία, ἐπανῆλθον ἐκ Λυκοσοῦρας, ὅπου ἔμεινεν ὁ πρό τιнос ἐντολῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐκεῖσε ἐλθὼν κ. Ἰωάννης Λύρης, εἰς Ἀθήνας, ὅπῃθεν μετὰ δύο ἐβδομάδας μετέβην πάλιν εἰς Λυκοσοῦραν μετὰ τοῦ κ. Λυκάκη, μέλλοντος νὰ ἐκπονήσῃ τὸ διάγραμμα τοῦ ἀνεσκαμμένου χώρου. Ἐν τῷ μεταξὺ προχωρήσας ἐκεῖ ὁ κ. Λύρης μετὰ φιλοτίμου ζήλου και ἐπιμελείας ἀπεκάλυψεν ἐν μέρει τὰ πρὸς τῇ δεξαμενῇ και τῷ πολυγωνικῷ τοίχῳ ἐρείπια δωματίων και ἄλλων τινῶν κτισμάτων.

Παρεμείναμεν τότε ἐν Λυκοσοῦρα μετὰ τῶν κυρίων Λύρη και Λυκάκη, ἐργαζομένου μεταξὺ περὶ τὴν σύνταξιν τῶν ἐνταῦθα δημοσιευομένων διαγραμμάτων (πίν. 1-4), ἐπὶ 20 ἡμέρας πρὸς περαιτέρω ἀποκάλυψιν τῶν εἰρημένων λειψάνων, μεθ' ὃ διεκόπη ἡ ἐργασία, ἀναβληθείσης και τῆς χαράξεως τοῦ διαγράμματος αὐτῶν ἐς ἄλλοτε μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς αὐτόθι ἀνασκαφῆς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος μνημονεῦθῃτω ὅτι τῷ πολυγωνικῷ τοίχῳ (πρὸς ΝΔ) προσερείδονται πρὸς τῇ δεξαμενῇ 6 δωμάτια και πρὸ τούτων ἕτερα 6, μεταγενεστέρων τὰ πολλὰ χρόνων· ὑπὸ τοὺς τοίχους τινῶν δωματίων ὑποφαίνονται θεμέλια ἀρχαιοτέρων δωματίων. Πρὸς τὸ ὀπισθεν δὲ μέρος τοῦ πολυγωνικοῦ τοίχου σφίζονται ὡσαύτως λειψανά τινα οἰκοδομημάτων, ἐν οἷς μία πλευρὰ φέρει 2-3 ἀναβαθμοὺς μετὰ δύο τεκτονικῶν ἀγκώνων.

Τῶν ἐνταῦθα εὐρημάτων ἄξια λόγου εἰσὶ τρία ἀρχαῖα χαλκᾶ εἰδώλια ἐξ ἐλάσματος λεπτοῦ, ὕψ. 0.04, ἀτέχνου ἐργασίας· τὸ ἔλασμα εἶνε ἐφαλισμένον ἐν σχήματι ἀνθρώπου ἀνατείνοντος ἐν ἰκείσῃ τὰς χεῖρας, ἄνευ διακρίσεως λαιμοῦ και τῶν καθ' ἕκαστον πλὴν τριῶν σφαιρίων ἐκτύπων δηλούντων τοὺς ὀφθαλμοὺς και τὴν ρίνα(32). Ὡσαύτως ἀρχαῖκῆς τέχνης ἀναγραφῆτωσαν και μικραὶ

(32) Ταῦτα ἐμνημόνευσε και ἡ ἀθηναῖκῃ ἡφημερίσ «Ἄστυ» τῇ 20ῃ Σεπτεμβρίου 1895,

τινες λεπτοῦ χαλκοῦ ἐλάσματος ταινίαί καὶ δισκάρια, ἐφ' ὧν εἰσι διὰ τροχίσκου πιθανῶς κεχαραγμένα ἀπλᾶ ἐκ τεθλασμένων ἤτοι ζητοειδῶν γραμμῶν κοσμήματα· ταῦτα εὐρέθησαν πλησίον βωμοειδῶν τινων θεμελίων. Ἐτι δ' εὐρέθη τεμάχιον μικροῦ πηλίνου εἰδωλίου κορυθοφόρου καὶ ἕτερον κριοκεφάλου (ὑψ. 0.065) καὶ πολλὰ συντρίμματα ἀγγείων πηλίνων ἀπλῶν καὶ τινὰ χειροποιήτων. Εἰρήσθωσαν καὶ δύο μικρὰ τεμάχια ἀγγείων κοινῶν μετὰ λειψάνων μορφῆς, τὸ μὲν μελανομόρφου, τὸ δὲ ἐρυθρομόρφου. Τεμάχια πηλίνων κεραμίδων εὐρέθησαν καὶ ἐνταῦθα μετὰ μέρους τῆς λέξεως Δεσποΐνας· ἄξιον δὲ μνείας τυγχάνει τεμάχιον κεραμίδος ἐφ' οὗ σφύζονται τὰ τελευταῖα στοιχεῖα τῆς λέξεως Φιλίππειου· τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς ἐν Μεγαλοπόλει ὁμωνύμου στοᾶς (πρβ. Παυσαν. VIII, 30, 6), διότι, καθ' ἃ παραβαλῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ Μεγαλοπόλεως παρετήρησα, τὰ γράμματα αὐτοῦ φαίνονται τετυπωμένα διὰ τῆς αὐτῆς καὶ τὰ ἐπὶ τινος ἐκεῖ εὐρεθέντος τεμαχίου (33) σφραγίδος. Ἐν τινι τῶν εἰρημένων δωματίων εὐρέθη ἡ περὶ ἐπισκευῆς προναίου ἐν Ἐφῆμ. Ἀρχαιολ. 1896 σελ. 236 ἐξ. ἐκδεδομένη ἐπιγραφή.

Ἡ αὐτόθι δεξαμενὴ διαιρεῖται διὰ τοίχου παραλλήλως τῷ πολυγωνικῷ τοίχῳ διήκοντος (πλάτ. περ. 9 μέτρ.) εἰς δύο χώρους. Εἶνε δὲ ἐστρωμένη διὰ πηλίνων κεραμιδίων καθέτως ἐμπεπηγμένων καὶ ἔφερον ἐσωτερικῶς χρῆσμα παχὺ (περ. 0.03) καλῶς νῦν ἐνιαχοῦ σφύζομενον. Ἐμπροσθεν ἐκλείετο δι' ὀρθοστατῶν μεγάλων τιτανολίθου, ἐπὶ τινος δὲ τούτων παρατηρεῖται διαμπερὴς ὀπή (διαμ. 0.05) πρὸς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος. Ὑδρορροαὶ δ' ὑπῆρχον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοίχων. Ἐν τῇ δεξαμενῇ εὐρέθη ἡ ἐπιγραφή τοῦ ἱερέως Πομπηίου (Ἐφῆμ. Ἀρχαιολ. 1896, σελ. 114, ἀριθ. 10).

Κάτωθεν τῆς δεξαμενῆς ἐν ἀγγρῷ Ἀγγελῇ Λιμπεροπούλου εὐρηται εὐμέγεθες κτίριον (11.00 × 8.00. πᾶχ. τοίχων 0.80) στερεώτατα διὰ μεγάλων τετραγώνων τιτανολίθων ὠκοδομημένον. Τὸ δάπεδον ἐπέστρωται τῷ αὐτῷ καὶ ἡ δεξαμενὴ τρώφ. Οἱ τοῖχοι σφύζονται εἰς ὕψος περ. 1.50 ἀπὸ τοῦ δαπέδου· ἐπὶ

(33) Excavations at Megalopolis σελ. 140, ἐπιγρ. XXVIII (4) καὶ σελ. 141 (4) (Richards).

τινος αὐτῶν κείται βάσις μετὰ δύο τόρμων κίονος, δύο δὲ κίονες εὐρέθησαν ἐντὸς τοῦ οἰκοδομήματος πεπτωκότες. Ἡ ἀποκάλυψις αὐτοῦ δὲν ἐπερατώθη.

Ἐτέραν σκαφικὴν ἀπόπειραν ἐποίησάμην ἐν κτήματι Ἄθαν. καὶ Γεωργ. Πανταζῆ, 20' ὥρ. πρὸς Ν. τοῦ Ναοῦ τῆς Δεσποίνης ἀπέχοντι, μεταξύ Πλατυβουνίου καὶ Κοτρωνίου· ἡ θέσις καλεῖται νῦν Μαρμαρόπλακα ἢ Συκιά. Ἐν χειμάρρῳ ἐπὶ ἀποκρήμνου ἐδάφους ἀπεκαλύφθησαν δύο τοῖχοι ἰσοδομικοὶ εἰς ὀρθὴν γωνίαν συναπτόμενοι, ὧν ὁ μὲν φέρεται παρὰ τὸ δεξιὸν χεῖλος (μῆκ. περ. 2.80), ὁ δὲ ἐγκαρσίως ἐπὶ τοῦ χειμάρρου (πάχ. 0.43-0.58). Οἱ λίθοι τῶν τοίχων εἰσὶ πάνυ καλῶς ἐξειργασμένοι καὶ εὐμεγέθεις (εἰς ἔχει ὕψ. 0.70, πλάτ. 2.30, πάχ. 0.22, ἕτερος δὲ ὕψ. 0.29, πλάτ. 1.90, πάχ. 0.58). Ἐπὶ τοῦ πρὸς τὴν ἐκβολὴν τοῦ χειμάρρου προσώπου τοῦ ἐγκαρσίου τοίχου ὑπάρχει ἀποτετριμμένον, πιθανῶς ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἀνάγλυπτον καλῆς τέχνης λεοντόκρανον, οὗ τὸ μὲν ἄνω μέχρι τοῦ μέσου στόματος μέρος ἐγλυπται ἐπὶ ἐνὸς (ὕψ. 0.29) λίθου, τὸ δὲ λοιπὸν ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου· ἡ τοῦ στόματος ὀπὴ δὲν εἶνε διαμπερῆς, ἀλλ' ἀπλῆ κοιλότης. Ἡ ἐνταῦθα σκαφικὴ ἔρсуна ἔμεινεν ἀτελής.

Περὶ τῆς 'ς τὰ Σελά θέσεως ἐγένετο μνεία ἀνωτέρω σελ. 98.

Μικρὰ σκαφικὴ ἐργασία ἐγένετο καὶ μεταξύ τῆς Ἀκροπόλεως Λυκοσοῦρας καὶ τοῦ Πλατανιστῶνος, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ πέριρσιν ἀποθανόντος Γρηγορίου Καρελλᾶ. Ἐνταῦθα εὐρέθησαν ἐρείπια μεταγενεστέρων, ὡς φαίνεται, δωματίων κλπ.

Κάτωθεν τῆς Β. πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως οὐ μακρὰν τῆς εἰρημένης οἰκίας Γρηγορίου Καρελλᾶ καὶ τῆς τοῦ Παναγιώτου Τρουπῆ σφίζεται δεξαμενὴ μῆκ. περ. 5.50 × 5.00, βάθ. 4.00.

Πρὸς ἀνατολὰς τῆς αὐτῆς οἰκίας Καρελλᾶ ἐπὶ τῆς ἐκ Δεληχασάνη ὁδοῦ ἔκειτο ἐν μάνδρᾳ ἀγροῦ τοῦ Κωνστ. Λιμπεροπούλου κιονόκρανον μαρμάρινον βεβλαμμένον, δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἄνευ τόρμων (διάμ. ὑποτραχηλίου 0.42, ὕψ. πλίνθου 0.11, ὕψ. ἐχίνου μεθ' ὑποτραχηλίου 0.21). Νῦν ἀπόκειται ἐν τῷ πλησίον ἀγρῷ τοῦ ἱερέως Ἰωάννου Μαγλάρα.

Ἐνατολικώτερον ἔτι ἐν θέσει, ἡ Μαρμαρόλιμνα καλεῖται, σφίζεται ἐπιμήκης ἐκ μεγάλων ὀγκολίθων δεξαμενῆ· ἄθλιον ἂν ὑπάρχει ἐνταῦθα ἀρχαιότερον οἰκοδόμημα, ναὸς ἢ ἄλλο (πρβ. καὶ ἄνωτ. σελ. 96).

Πρὸς Β. τοῦ Ἁγ. Νικολάου εὔρεν ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ ὁ Βασίλειος Δημητρακόπουλος (Ἄσταλαῖος) ἀγαλμάτιον χαλκοῦν, ὄπερ ἀπεστάλη διὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Μεγαλοπόλεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας τῇ 20ῃ Φεβρουαρίου 1889. Τὸ ἀγαλμάτιον κείται νῦν ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ μουσεῖῳ (ἐν Χαλκοθήκῃ ἀριθ. 7409, πρβ. Δελτ. Ἀρχαιολ. 1889, σελ. 45, ἀριθ. 7), ἔχει δὲ ὕψος 0.11 καὶ εἰκονίζει μορφήν μετὰ βραχείας κόμης καὶ πιλιδίου τινὸς ἢ περιβλήματος ταπεινοῦ, συμβεβηκυῖαν τὰ σκέλη καὶ φοροῦσαν χιτῶνα μετὰ ἐπιβλήματος(;) ποδήρους, ὕψ' οὐ κρύπτονται καὶ αἱ χεῖρες· αἱ πτυχαὶ ἀραιαὶ ἀβαθεῖς καὶ πωσ παράλληλοι, ἐπὶ τοῦ στέρνου δὲ ὡσεὶ ἀγκιστροειδὲς τι κόσμημα. Ἐπὶ τῆς τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἦν τι ἐμπεπηγμένον, ὡς φαίνεται ἐξ ὀπῆς (οὐχὶ διαμπεροῦς).

Ἐπὶ τοῦ μεταξὺ Δεληχασάνη καὶ Λυκοσοῦρας μαστοειδοῦς λόφου Κόκκλα ἐν ἀγρῷ Π. Τίγκα, (οἰκοῦντος ἐν τῇ κάτωθεν τοῦ Κόκκλα θέσει «Ταβέρνα», ἀντικρὺ τοῦ παρὰ Bädeker 1893, σελ. 322 Ἁγ. Ἰωάννου), μίαν ὥραν ἀπὸ τοῦ χωρίου Ἀστάλα σφίζονται θεμέλια ἀπλᾶ ναοειδοῦς κτιρίου (μήκ. περ. 20.00 πλάτ. 8.50) πρὸς ΝΑ. βλέποντος καὶ διαιρουμένου εἰς πρόδομον καὶ σηκὸν (μ. περ. 15.00). Ἐνταῦθα, ὡς ἤκουσα, πρὸ τῶν ἐν Λυκοσοῦρα ἀνασκαφῶν τοῦ 1889 εὔρεν ὁ Δῆμος Καραλλῆς, κά-

τοικος Ίσαρι, δύο αἰχμᾶς δοράτων σιδηρᾶς (μῆκ. 0.15 καὶ 0.225) καὶ 5-6 ἄλλα σιδηρᾶ σκευάρια· ταῦτα ἐπέδωκέ μοι τῷ 1889 ὁ τότε Δήμαρχος Λυκοσοῦρας κ. Ἀνδρέας Κατριβάνος, μετηνέχθησαν δὲ εἰς τὸ Ἀθήνησι Μουσεῖον. Εἰρήσθω δ' ἔτι ὅτι, ὡς ἤδειτο τότε, εὔρεθη ὑπὸ τοῦ Καραλῆ αὐτόθι δυσὶν ἔτεσι πρότερον χαλκοῦν ἀγαλμάτιον καὶ ὅτι ἐπωλήθη ἐν Ἀθήναις.

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω εἰρημένοις τόποις ἀξία συστάσεώς ἐστίν ἔνθα μὲν συμπλήρωσις, ἔνθα δ' ἐπιχειρήσις ἀνασκαφικῶν ἐργασιῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

Τῆς Ἐφημερίδος ἐκδίδονται κατ' ἔτος τέσσαρα τεύχη σχήματος τετάρτου, ἀποτελοῦντα ἓνα τόμον συγκείμενον ἐκ δώδεκα τοῦλάχιστον τυπογραφικῶν φύλων καὶ δώδεκα πινάκων.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν :

Τόμος Αῶ 1883, ἐκ 18 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 9 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Βῶ 1884, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 7 διπλοῖ, καὶ 7 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Γῶ 1885, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 8 διπλοῖ, καὶ 14 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Δῶ 1886, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 10 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Εῶ 1887, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 6 διπλοῖ, καὶ 38 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ϛῶ 1888, ἐκ 13 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 5 διπλοῖ, καὶ 20 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ζῶ 1889, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 1 διπλοῦς, καὶ 12 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Ηῶ 1890, ἐκ 15 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 1 διπλοῦς, καὶ 11 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Θῶ 1891, ἐκ 12 τυπ. φύλ. μετὰ 15 πινάκων, ὧν 1 διπλοῦς, καὶ 4 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτου πίνακος.

Τόμος Ιῶ 1892, ἐκ 16 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 1 διπλοῦς, καὶ 13 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος ΙΑῶ 1893, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 15 πινάκων, ὧν 1 διπλοῦς, καὶ 11 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος ΙΒῶ 1894, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 14 πινάκων, ὧν 1 διπλοῦς, καὶ 8 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτου πίνακος.

Τόμος ΙΓῶ 1895, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 6 διπλοῖ, καὶ 26 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος ΙΔῶ 1896, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 1 διπλοῦς, καὶ 14 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτου πίνακος.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΚΟΤΙΜΟ

ΕΝ ΤΩ ΓΡΑΦΕΙΩ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

(ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡΙΘ. 54)

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

- Ἐφημερίς Ἀρχαιολογική, ἀφορώσα τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρισκομένας ἀρ-
χαιότητες. Ἐν Ἀθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά, 1-4, 11-29 (14^{ον}
καὶ 16^{ον} δὲν ἐξεδόθη), 50-55. Ἐκαστον τεύχος . . . Δρ. 1.—
- Ἀρχαιολογική Ἐφημερίς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιο-
λογικῆς Ἐταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. Ἐν Ἀθήναις,
1862. Τεύχη Α' - ΙΒ' . . . » 12.—
— 1869 - 1874. Τεύχη ΙΓ' - ΙΖ'. Ἐκαστον τεύχος. . . » 3.—
- Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιο-
λογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2.3.
(τὸ 1^{ον} φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4^{ον}. Ἐκαστον τεύχος . . . » 1.—
- Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἑρεχθεῖου Ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀθήναις 1853.
εἰς 4^{ον} μετὰ 8 πινάκων . . . » 1.—
- Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδομένης ὑπὸ τῆς
ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Φυλλάδιον Α^{ον} (ἄλλο
δὲν ἐξεδόθη). Ἐν Ἀθήναις 1860. εἰς 4^{ον} . . . » 1.—
- Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐ-
ταιρίας, 1860-1870. Ἐν Ἀθήναις 1860-1870. Φυλλάδια 11
εἰς 4^{ον}. Ἐκαστον φυλλάδιον . . . » 1.—
- Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, 1872-1881 (ὁ
τόμος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). Ἐν Ἀθήναις, 1872 - 1882.
Τόμοι 10 εἰς 8^{ον}. Ἐκαστος τόμος. . . » 3.—
— 1882-1896. Ἐν Ἀθήναις, 1883-1897. Τόμοι 15 εἰς 8^{ον}.
Ἐκαστος τόμος . . . » 3.—
- Ἐφημερίς Ἀρχαιολογική. Περίοδος Τρίτη 1883 κ. ἔ. Ἐκαστος τόμος. » 25.—
Ἐκαστον τεύχος » 6.25

